

80497

פרוטוקול ישיבת מועצת עיר שלא מן המניין מס' 13/14 מיום 3.12.14
דיון מיוחד בדו"ח ביקורת מס' 19 לשנת 2012 ודו"ח ביקורת מס' 20 לשנת 2013

נוכחים:

מר חי אדיב	-	ראש העירייה
מר יגאל שמעון	-	סגן מ"מ ראש העירייה
מר אמיר כוכבי	-	סגן ראש העירייה
מר יואב רוזן	-	סגן ראש העירייה
הגב' כנרת כהן	-	חברת המועצה והמשנה לראש העירייה
מר משה חנוכה	-	חבר המועצה
מר חיים שאבי	-	חבר המועצה
הגב' תקוה גלם	-	חברת המועצה
הגב' יעל ברזילי	-	חברת המועצה
מר יגאל הררי	-	חבר המועצה
מר אופיר טואיל	-	חבר המועצה
מר נוה גור	-	חבר המועצה
הגב' שרונה הרשקו	-	חברת המועצה
הגב' עדי ברמוחה	-	חברת המועצה
הגב' אביבה גוטרמן	-	חברת המועצה

משתתפים נוספים:

הגב' חנה גולן	-	מנכ"לית העירייה
עו"ד ירון סולברג	-	היועץ המשפטי לעירייה
הגב' ניצה משה	-	מרכזת ישיבות המועצה
מוטי פרוינד	-	מבקר העירייה

- ניצה משה: ערב טוב לכולם, אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מועצת העיר, דיון מיוחד מס' 13/14, דו"ח מבקר עירייה מס' 19 לשנת 2012. בסיום הדיון לדו"ח הזה, אנחנו נתחיל בדו"ח מספר 20 לשנת 2013. בבקשה.
- חי אדיב: ערב טוב, אנחנו מקיימים ישיבה מיוחדת על דוחות דו"ח מבקר העירייה, מספר 19 ו-20. לקח זמן לעירייה על מנת להתארגן לקראת (לא ברור – מדברים יחד) תיאום ישיבת מועצה בנושא.
- עדי ברמוחה: תלחץ על המיקרופון.
- חי אדיב: לכן, יהיה פה מרתון של שני הדו"חות האלה, הנוהל יהיה כזה: מבקר העירייה יתחיל ויתן פתיחה לכל הדו"ח, לאחריה יושבת ראש ועדת הביקורת – עדי, תציג את דו"ח מספר 19, לאחריה, מנכ"לית העירייה תציג את הלקחים והמשמעויות של הדו"ח ואם יש לחבר מועצה כזה או אחר, להציג או להתייחס לדברים, יש לו את הזמן שלו להציג. אני מבקש להקשיב לכל אחד, דברים נרשמים, צעקות לא יעזרו ולכן, אפשר לנהל את הדיון הזה עניינית, טוב, עם הפקת לקחים הנדרש כמו בכל ארגון נורמאלי. מאחר ולאחריו, יש דו"ח מספר 20, באותו נוהל – מבקר העירייה, יושב ראש ועדת הביקורת – נוה גור, דו"ח מספר 20 ובאותו נוהל, באותה שיטה, גם הדו"ח הזה. אז אני מבקש ממבקר העירייה לפתוח את הדיון.
- מוטי פרוינד: טוב, ערב טוב לכולם, כמה מילות פתיחה בלבד, על הישיבה הזאת. הדו"חות, גם דו"ח 19 וגם 20 הובאו לישיבת המועצה (בעיקר דו"ח 19, דו"ח 20 יותר קרוב, אבל דו"ח 19) קצת באיחור. יש חשיבות לדון בדו"חות, סמוך לעריכתם, כיוון שאחרת, אנחנו גם, הדברים נשכחים וגם קשה לשחזר מאוחר יותר ולכן, אני בדעה, גם החוק מחייב זאת שצריך להביא את הדו"חות לישיבת המועצה, כמה שיותר קרוב לעריכתם. ברצוני לציין שהושקעה הרבה עבודה בדו"חות הביקורת, כל מנהלי האגפים מודעים לליקויים ולמצאים, כולם קיבלו אותם, הגיבו עליהם, אף נערכו ישיבות ודיונים עם מנכ"לית העירייה וגם עם ראש העירייה. בדו"חות ובליקויים. אני שמח לבשר לכם, שבדו"חות ובליקויים, נעשה טיפול מעמיק יותר

מבעבר ויש התייחסות רצינית של הנהלת העירייה. הליקויים לא פשוטים, אבל בארגון כמו שלנו, לא יכול להיות שפועלים בלי ליקויים, כי אנחנו עושים הרבה וזה רק טבעי שיהיו ליקויים ושיהיו הערות. מבחינתי, ההישג יהיה אם יילמדו הלקחים והליקויים לא יתזרו על עצמם בעתיד. וזה מבחינתי, ההישג. אם מנהלי האגפים ידעו שכל ליקוי שמתקן, לא תוזרים עליו בפרוייקטים הבאים, אני אומר שהשגתי את המטרה שלי ואני חושב שכך, גם אחרים חושבים. זהו כפתית, בבקשה עדי.

עדי ברמוחה: אני דיברתי עם מוטי, לפני ההצגה של הדו"ח ואני החלטתי שאת דו"ח מספר 19, אני מציגה בעזרת מצגת. אבל אני רוצה להגיד כמה דברים. בהיותי חברה בוועדת ביקורת, הקו שהנחה אותי היה, ועדת ביקורת היא כלי לשיפור ולתיקון ליקויים ברשות ובנוסף, מהווה ערוץ מידע משמעותי לתושבים, על הנעשה ברשות, באופן מידי. הביקורת נשענת על חופש הביטוי ועל זכות הציבור לדעת. משטר דמוקרטי תקין, חשוף לביקורת ובכדי שמשטר דמוקרטי לא ינצל לרעה את כוחו, עליו לפעול בצורה גלויה, תוך חשיפת דרכי עבודתו בפני הציבור. בוועדת ביקורת ישבנו שעות ארוכות ודנו בדו"ח המבקר שהוגש ב – 01.04.2013, על פי חוק, ראש העירייה מחויב להתייחס ולהגיב לדו"ח הזה לא יאוחר מה – 01.11.2013, עברה שנה והגענו ליום המיוחל באיחור, אבל אני מקווה שהיום גם נצליח לשמוע את ההתייחסות. היות והביקורת נועדה לשם תיקון ליקויים ושיפור השירות לתושב ולאחר תשובתך, אדוני ראש העיר, לשאילתא שהועלתה בעניין, במועצת העיר, החליטה הועדה לא לפרסם דו"ח זה, אלא לאתר התייחסותך. היום, לאחר שנסיים את הדיון בדו"ח מספר 19, אני מבקשת שדו"ח זה, יופיע באתר העירייה,

מוטי פרויינד: דו"ח 19 כבר מופיע, שני הדוחות כבר באתר.

עדי ברמוחה: אוקי, הנושא הראשון, שנמצא בדו"ח זה עבודות פיתוח ברחוב ההכשרות:

הליקויים לפרוייקט הזה הם שלא הוכן לויז מפורט לביצוע העבודות. תחילת עבודה ללא תכנון מוקדם, התכנון התנועתי הושלם כשהקבלן

- בעיצומן של העבודות. אנחנו בועדת הביקורת, ביקשנו את תגובתו של דוד וואטמכר, אני עד היום, לא יודעת אפילו איך הוא נראה.
- דוד וואטמכר : אני כאן.
- עדי ברמוחה : נכון, כי אתה שלחת את מוטי קסלמן לתת לנו תשובות ואני מבקשת התייחסות שלך לשלושת הליקויים האלה.
- חי אדיב : רבותי, זה לא דיון, תגמרי את הסקירה שלך, המנכ"לית ריכזה את כל הלקחים, בשם כולם, היא דוברת בשם כולם, אלא אם יש משהו חדש (לא ברור).
- עדי ברמוחה : אבל.
- חי אדיב : בבקשה, רבותי, עשיתם דיון בועדת הביקורת, תביאו את המסקנות ואת הלקחים שלכם ונתייחס אליהם ברצינות. כך זה, מתנהל ארגון, אי אפשר לעשות דיון על דיון על דיון, שלא יגמר והמטרה היא, לעשות דיון. המטרה היא להציג לקחים, אז בבקשה, כיושבת ראש, תציגי את הלקחים שלך.
- עדי ברמוחה : הלקחים הם לא רק שלי, הלקחים של ועדת ביקורת ושלי.
- חי אדיב : של ועדת ביקורת, באנו לשמוע, בשביל מה עשיתם עבודה חשובה? בשביל להציג לנו, לא דיון, המנהל שיושב פה ואחראי על כל העניין, בא לשמוע את המסקנות של הוועדה.
- עדי ברמוחה : כן, אבל אני,
- חי אדיב : אי אפשר לדון מחדש,
- עדי ברמוחה : הבעיה היא, שאני לא ידעתי אפילו, איך דוד נראה.
- חי אדיב : אז הנה, דוד פה,
- עדי ברמוחה : אוקי. הבעיה היא שכשהזמנו אותו, אז הוא שלח את מוטי קסלמן, שנתן תשובות.
- חי אדיב : אנחנו נרשום את זה כהערה נוספת, הלאה, בואו נמשיך, בואו נדבר לעניין.
- עדי ברמוחה : המלצת המבקר והוועדה: יש להכנס לעבודת פיתוח, רק לאחר תכנון מוקדם שכולל לויז' מפורט שלוקח בחשבון תוספות וזמינות של חומרים. אני רוצה רק לומר בקשר לנושא הזה, שזה לא פעם ראשונה שהליקוי הזה עולה. אני

קראתי דו"חות משנת 2000. כל פעם, העירייה מאמצת את המלצות המבקר והועדה ורואים שלא נעשה עם זה כלום.

חי אדיב: אוקי.

עדי ברמוחה: ליקוי נוסף - עלויות חוזי המסגרת: יקרות משמעותית מעלויות הזכין

לביצוע עבודות זהות, על ידי מחלקת גנים ונוף. יש מישהו שלא מבין את הליקוי הזה? יש חוזה מסגרת שהקבלן עושה אותם ואם היו לוקחים ונותנים את אותה עבודה למחלקת גנים ונוף, העלות היתה נמוכה בכ – 65% חסכון לעירייה. יש לקיים דיון מיוחד על מנת לסכם שיטת עבודה במקרה שלעבודות התשתית, מתלוות גם עבודות גינון, מתוך מגמה לחסוך בעלויות. אין פרוטוקול לגבי הצורך בבניית מעגל תנועה. מעגל תנועה יצא לעבודה לפני שהיה לגביו תכנון, לפני שהיה איזשהו פרוטוקול. יש לקבוע שכל החלטה בעלת משמעות כספית, תהיה מלווה בפרוטוקול. תשלומים שגויים שאושרו לקבלן, ללא בדיקה מספקת. במקרה הנוכחי, הקבלן חייב על שעות שהוא לא עבד, הוא חייב לפי עלות של גיזום עצים, במקום גיזום שיחים, הכל התבטא בהפרש של 288,000 שקל. יש לבצע ביקורת שוטפת לקבלן או לספק שעובד לאורך זמן, עם העירייה ואם נתגלה תשלום יתר, יש לקזז מחשבונות עתידיים. הנחיות עבודה הועברו לעתים בעל פה, וגורמות להוצאות בלתי מתוכננות. הכוונה פה, לאבנים המשתלבות, אדום אפור, מי שקרא את הדו"ח, מי שלא קרא, שעשו עבודה באבנים מסוימות ואחר כך, החליטו שלא את האבנים האלה. לקראת ביצוע הפרויקט, ראוי שיוכן אומדן תקציבי שיהווה בסיס להשוואה לעלות הפרויקט בפועל, עם סיומו. עבודת פיקוח יסודית, היתה מונעת חיוב כפול של עבודות אספלט. ניהול יומן עבודה שממלא הקבלן ולאחר משמאשר על ידי המפקח, צריך להיות הבסיס לחשבון הכספי עם הקבלן. עברנו לנושא נוסף שזה – רישוי עסקים.

את רוצה, אחרי כל נושא לתת תשובה? או?

חי אדיב: הכל, הכל ביחד, אי אפשר, זה לא עובד ככה, אתם תציגו,

עדי ברמוחה: אבל אנחנו,

- אביבה גוטרמן: למה לא לגמור נושא נושא?
- עדי ברמוחה: למה לא לגמור נושא נושא?
- חי אדיב: רבותי, רבותי, זה לא יגמר, אני מכיר את הדברים. תציגו את הבעיות, אני בינתיים, שומע את העובדות, אם יש לכם עוד (לא ברור – מדבר בלי מיקרופון) או שאם אנחנו מקשיבים לדו"ח המבקר, אז נסכים כולנו ונשמע את המנכ"לית ואחרי זה אם יש,
- עדי ברמוחה: אז בוא נעשה את זה, אחרי כל נושא.
- חי אדיב: נייצר ...
- עדי ברמוחה: אבל חי, אחר כך, לחזור לאותו נושא ו,
- חי אדיב: אז נחזור על הכל, נשלים את הכל בעל פה,
- עדי ברמוחה: כן, כי זה חוזר שוב פעם גם בדו"ח מספר 20, אבל זה, זה לא העניין. העניין הוא לגמור נושא.
- חי אדיב: עדי, בואי נדבר באמת, בצורה עניינית. אנחנו והארגון, יש לו כבר, את הפקת הלקחים ואת כל המסקנות והמשמעויות. אם יש לועדה משהו יוצא דופן שמנכ"לית העירייה, הצוות המקצועי, לא עלו על זה, לא דיברו על זה, לא התייחסו, יש מקום להגיב. אם הכוונה היא לחזור על כל מה שכתוב בדו"ח המבקר, אז בואו נציג, נעשה ספירה ונתפנה כולנו נחזור עוד שעתיים. כולם קראו אותו, כולם,
- עדי ברמוחה: לא, הכוונה היא לקחת.
- חי אדיב: כולנו מכירים,
- אביבה גוטרמן: אז לפי הדברים שלך בכלל צריכים לא לעשות כלום כי אתה כבר יודע הכל, אתם בדקתם הכל.
- חי אדיב: אנחנו,
- אביבה גוטרמן: הכל מובן, כל הליקויים הובנו, אז מה יש לנו לעשות פה? לא כדאי, גמרנו, לא כדאי אפילו לדון בדו"ח.
- שרונה הרשקו: אנחנו נדבר והם, הם ימשיכו לעשות,
- אביבה גוטרמן: לא, לא לעניין, לא, זה לא נכון,

- חי אדיב: מה את מציעה?
- אביבה גוטרמן: ואתם טועים,
- עדי ברמוחה: חי, לקחתי את הדו"ח ותמצתתי אותו למצגת.
- חי אדיב: כל הכבוד.
- עדי ברמוחה: אוקי, יפה, אז אני חושבת.
- חי אדיב: רשמתי אפילו מה שאמרת, למרות שזה כתוב לי פה,
- עדי ברמוחה: תראה, את התשובות שלכם לליקויים בדו"ח, אנחנו קיבלנו בישיבת המועצה הקודמת, 4 שעות לפני הישיבה, בשעה 2, כשהישיבה היתה בשעה 6. אני חושבת, אני לא יודעת כמה אנשים פה, התעמקו בדו"ח. אני יודעת שאני חיה את הדו"ח הזה, אני לא יודעת כמה אחרים, התעמקו בדו"ח. אבל אני חושבת שכל נושא, צריך לסגור אותו מכל הכיוונים, סיימתי להציג נושא, בוא נשמע את התשובות ונמשיך הלאה. איפה הבעיה פה?
- חי אדיב: רבותי, בסופו של דבר, שיש את כל הצוות המקצועי פה, ששומע. יש פה קהל נכבד, חבל על הזמן, יש 8 נושאים.
- עדי ברמוחה: לא, זה לא יקח זמן.
- חי אדיב: יש 8 נושאים מרכזיים, תציגו אותם ומנכ"לית העירייה תציג את התשובות. אם יש משהו יוצא דופן שלא התייחסנו אליו בדו"ח הכתוב ולא התייחסנו אליו, במהלך עבודה, נשמח להעיר. זה מטרת ועדת הביקורת שיושבת פה, לצורך העניין, מחוץ לעשייה. אנחנו קוראים אובייקטיבית וגם לא אובייקטיבית. לא משנה, ורוצים להשיג משהו אחר נשמח לשמוע.
- עדי ברמוחה: אבל אני,
- חי אדיב: מה הדיאלוג פה?
- עדי ברמוחה: רק שנייה, הדיאלוג הוא כי, לצורך הדיון,
- חי אדיב: טוב, אני לא עושה דיון על הדיון.
- עדי ברמוחה: זה דיון.
- חי אדיב: אני עושה את הדיון בשביל להקשיב לכם, בואו תדברו.

עדי ברמוחה: אוקי, אז אתה לא רוצה לשמוע אם יש גם לאנשים אחרים, שאלות לגבי הנושאים.

חי אדיב: אבל אני אמרתי, קבעתי את סדר היום. כיושבת ראש, תסכמי את המסקנות שלכם כיושבת ראש, אחרי זה המנכ"לית, את רוצה אחרי זה שחברי המועצה ידברו ואחרי זה נסכם את הדיון. אי אפשר לחזור פינג פונג על נושא, זה לא יגמר.

אביבה גוטרמן: נראה לך שיותר, רגע, אבל באמת, נראה לך יותר הגיוני שנגיד את כל הנושאים, ויש הרבה נושאים ורק אז נתייחס:

חי אדיב: יש 8 נושאים.

אביבה גוטרמן: ואחרי זה, נתחיל להתעניין למה? למה? מה זה מפריע לדון בנושא הזה לגמור, למה? מה חבל על הזמן? זה הזמן שהקדשנו לזה, זה קורה פעם ב, אז זה חבל על הזמן? אז חבל בכלל, שאנחנו יושבים פה לדיון, אם זו ההתייחסות.

חי אדיב: אם הוויכוח הוא לגבי הפרוצדורה, זו הפרוצדורה ובבקשה להמשיך.

עדי ברמוחה: נמשיך, לגבי **רישוי עסקים**: ישנם עסקים הפועלים מהבית ומסכנים את בריאות הציבור. ההמלצה היא: שיש לבצע אכיפה ותאום בהנחיית היועץ המשפטי, לגבי עסקים המנוהלים מהבית. חידוש רשיונות עסקים – לאחר תקופה של 3 שנים, שבהן העסק לא קיבל את האישורים לקבלת הרישיון, יש לסגור את העסק. בנוסף, יש לקבוע מועד לתחילת הטיפול בתיק, מיום גילוי העסק ללא הרישיון, ולא מתאריך הגשת הבקשה. נדרשת הבהרה מההנהלה, למניעת התערבות ללא סמכות של גורמים לא מוסמכים ברשות. הכוונה פה, לנבחרי ציבור בעיקר, שמתערבים בעניינים של חידוש רשיון.

נושא נוסף, זה- **מתן תמיכות לעמותות, על ידי העירייה**: אי הכללת שווי התמיכות העקיפות, בנוסף לתמיכות הישירות, בתקציב העירייה ובהליכי אישור התמיכות, על ידי ועדת התמיכות. אני חייבת לציין, שלגבי הנושא הזה, ספציפי, רוב הליקויים, כבר תוקנו השנה, ישבנו בישיבות ולמרות

זאת, אני ממשיכה עם ההמלצות של המבקר, שכפי שהן רשומות בספר. ספר התקציב יכלול את תקציבי התמיכות הישירות והעקיפות. אני מאוד מקווה שבתקציב 2015, זה אכן יבוצע. חלוקת התקציבים נעשתה בחלק מהמקרים, ללא הגדרת קריטריונים, שיקול דעת של מנהל אגף, הוא לא קריטריון. ופה, אני נותנת לדוגמא את התמיכות באגף רווחה, ש – 45% זה לפי קריטריונים ו – 55%, זה לפי החלטת מנהלת האגף. שזה משהו שהוא לא תקין. יש להגדיר קריטריונים המשווים בין הגופים השונים, באותו תחום. הפיקוח על השימוש בתמיכות, התבצע ללא הגדרות מדויקות של תחומי הפיקוח וללא מינוי רשמי של המפקחים. ההמלצה: יש להסמיך את המפקחים לכל תחום במסמך רשמי. אנחנו ראינו את זה גם, אני שוב פעם חוזרת, שאני מקווה שלמדנו לקחים וכל מה שעשינו בועדת המשנה ייושם.

המחלקה הדתית: במחלקה הדתית יש עודף בכח אדם, ביחס למשימות המחלקה. יש להפסיק העסקת 6 עובדים במשרה חלקית, ולהפעילם כנותני שירות. זאת אומרת, על ידי חשבונית. יש לבחון את היקף התעסוקה הכולל במחלקה. העסקת אותם 6 עובדים, על בסיס שעתי, כולל פנסיה והוצאות נלוות. אין הצדקה להעסיק עובדים במשרה חלקית ששכרם כולל מלוות, הטבות סוציאליות ופנסיה. דהיינו – לא מעסיקים את העובדים האלה על ידי העירייה, אלא על ידי חשבונית, כפריילנסרים.

אירועי המחלקה הדתית – יש לבחון אפשרות של גביית תשלום

מהציבור ולו חלקי, על ההוצאות כי אין מדובר בתמיכה אלא במתן שירות וראוי שיהיה בתשלום. אני רק מציינת שמה שבחינם, נראה חינם, מרגיש חינם.

הסעות לקברי צדיקים – יש לוודא קיום מנהל תקין בעניין גביית הכספים. יש צורך בהדפסת קבלות ובפיקוח של הגזברות. הכספים שם מגיעים והולכים לכיס, לתשלום ההסעות ואין על זה שום פיקוח.

רישום נוכחות עובדים - יש לנקוט בצעדים נגד מפרי ההוראות, כולל אזהרות וניכוי שכר. במקרה שההפרות נשנות, יש לנקוט בצעדים משמעותיים. עובדים באים ומחתימים כרטיס ולא נמצאים.

עברנו לנושא נוסף – הברנש: המועדון לא תוקצב בתקציב העירייה השנתי. יש לקבוע תקציב למקום, הכנסות והוצאות. יוסי נתן לנו, הגיע אל הועדה ונתן תשובות לגבי כל השאלות שעלו לגבי מועדון הברנש. אני מאוד מקווה שהן מיושמות בתקציב 2015.

גביית הכספים – התבצעה לא על פי הנהלים. יש לאפשר למרכז לבצע גביית כספים בהתאם לנהלים. יש להקפיד שגיוס התרומות יעשה בהתאם לנוהל עירוני.

אמיר כוכבי: את ציינת שיוסי הגיע, כי יש מנהלים שלא הגיעו לדיונים?

עדי ברמוחה: אמרתי, אתה לא היית

שרונה הרשקו: מקודם, אתה לא היית פה.

אמיר כוכבי: עם סגן מנהל המחלקה, זה,

עדי ברמוחה: אבל עדיין, אנחנו הזמנו את דוד וואטמכר.

אמיר כוכבי: יש מישהו שלא הגיע?

עדי ברמוחה: לא.

אמיר כוכבי: מהאגף, מהמחלקה, כמייצג?

עדי ברמוחה: לא. חוץ מהגזבר ש...,

אמיר כוכבי: שהוא עובד, שהוא (לא ברור – מדבר בלי מיקרופון)

עדי ברמוחה: לא, הוא לא הגיע גם לישיבה.

חי אדיב: כן.

עדי ברמוחה: המרכז פועל ללא תוכנית עבודה. יש לפרסם את המקום ולבצע שיווק

מאסיבי, על מנת להפוך את המרכז לתוסס ובעל פוטנציאל מגוון לכלל

הנוער בעיר.

ונדאליזם – יש לאבטח את המקום באופן שניתן יהיה למנוע ונדאליזם והתפרעויות של נערים, כמו זריקת חזיזים וגניבת ציוד, כדוגמת מנועי המזגנים.

ועברנו לנושא תקציב, תכנון וביצוע תקציב ופה, אנחנו מדברים על 2011. אני לא ראיתי שינוי ב – 2014, אני שוב אומרת, שאני מאוד מקווה שיהיה שינוי ב – 2015. אי הקפדה בביצוע מדויק של הנחיות משרד הפנים. יש לחייב מתן דברי הסבר מפורטים לכל סעיף בנפרד. אני לא רואה פה את הגזבר. כדי להבטיח שקיפות והבנת התקציב, על ידי חברי מועצת העיר. דיברנו על זה ש,

חי אדיב: יש פה את זהבית כנציגת מנהל הכספים.

עדי ברמוחה: דיברנו על זה כמה פעמים, גם מ – 2011, זה קיים. אני רק מציינת שהגזבר, בתשובה שלו למבקר, אמר שהוא לא מכיר את ההוראות של משרד הפנים. תשובה כזאת, כמובן שלא מקובלת, יש הנחיות של משרד הפנים וצריך לעבוד לפי הנחיות משרד הפנים. חוברת הצעת התקציב, נעדרת השוואה עם נתוני ביצוע שנתיים. זה דבר שביקשתי עוד בהתחלה ואכן, זה היה ב – 2014, אני לא יודעת מה קורה ב – 2015.

המלצת המבקר והועדה – יש לחייב הוספת נתוני ביצוע בהצעת התקציב, שיובאו בפני המועצה, בזמן הדיונים על התקציב, כדי לאפשר ביצוע ניתוחי השוואה ובקרה. תכנון התקציב, במספר סעיפים לא תוכנן כראוי. יש להבטיח תקצוב נכון, הן בתחום התקבולים והן בתחום ההוצאות, כדי למנוע תקצוב בלתי סביר.

חריגות בתקציב – יש להגיש בקשות לעדכון התקציב, במהלך השנה. אנחנו ראינו שהגזבר מעולם לא עשה את זה. לעומת זאת, הוא ביקש העברות מסעיף לסעיף והכל היה בדיעבד.

ועברנו לנושא נוסף. אני לא אוהבת את זה שאני מקריאה את זה, כזה מונוטוני ובנושא נוסף. במיוחד שצריך להתעכב על עניין התקציב, אבל אני מוותרת לך.

אביבה גוטרמן: את לא מוותרת, אין לך ברירה, נאלצת.

עדי ברמוחה: אני נאלצת.

אביבה גוטרמן: כן.

עדי ברמוחה: **קידום עובדים:** אין תוכנית לקידום עובדים ברשות. יש לפתח תוכנית

בסיסית למסד נתוני כח אדם, שמאפשר גזירה של תוכנית לקידום עובדים.

יש להשלים ידנית, את הנתונים החסרים בנתוני עובדים, עד למחשוב

התהליך, תוך כדי, יש להביא בהקדם, לאישור תוכנית ממוחשבת שכוללת

לו"ז משוער. יש לפתח מסלולי קידום חדשים שיאפשרו לקדם עובדים

וותיקים, איכותיים ומצטיינים.

ככה העירייה שלנו נראית. **גביית אגרות והיטלי פיתוח:** תחשיבי האגרות

וההיטלים נערכים על ידי מנהל ההנדסה ואינם נבדקים ומבוקרים על ידי

מנהל הכספים. וכבר דיברנו על זה במהלך הישיבות שלנו, אין סנכרון בין

המחלקות. תחשיבי אגרות בניה והיטלים יעברו בקרה ואישור של מנהל

הכספים. בנוסף, יש לעקוב אחרי קיום ממשק אוטומטי שיקשר בין שתי

מערכות המחשוב – הנדסה וכספים. סנכרון בעברית. יש להטיל על גוף

משותף לכספים ולהנדסה, שינהל מעקב, יקבע לו"ז ויפעל ליישום המלצות

משרד רו"ח אופיר בוכניק ממרץ 2010. בנוסף, יש ליצור חסימה במערכת

המחשוב, לפיה לא ינתן היתר בניה, כל עוד אין אישור על תשלום אגרות,

היטלים וההוצאות במלואן.

ועברנו לנושא האחרון, אם אני לא טועה. **ייצור, אספקה והרכבת מעלית 8**

נוסעים, במרכז האומנויות: גם פה, היה שינוי מהותי במפרט הטכני, שגרר

תוספת תשלום. יש לדרוש הסבר.

מוטי פרויד: הנושא שנבדק קטן יחסית ולכן לא כללתי אותו בתמצית הליקויים.

עדי ברמוחה: זה מעלית 8 נוסעים שבבית האומנויות. היה שם שינוי מהותי במפרט הטכני

שגרר תוספת תשלום. אם משחו קרא, אז אני מסבירה את הקיר הזה,

שהיה צריך להרוס. יש לדרוש הסבר מהיועץ והמתכנן של המעלית, מטעם

העירייה. ואם ההסברים לא יהיו משכנעים, יש לקנוס אותו וכן, לשקול את העסקתו על ידי העירייה בעתיד.

(לא ברור – מדברים יחד בלי מיקרופון)

שרונה הרשקו: כן זה אותו המתכנן? אז על אחת כמה וכמה.

עדי ברמוחה: יש לדרוש הסברים מחברת "כפיר", לגבי הבעיה וגם כאן, אם ההסברים לא יספקו, יש לקנוס את חברת "כפיר" ולקזז את הקנס מהסכום שהעירייה חייבת, בגין המעלית. תקשיבו, העירייה משלמת כספים בגלל חוסר תכנון ואנחנו רואים את זה ברוב הנושאים כאן. יש למנות לכל פרויקט הנדסי, נציג בעל נסיון בתחום הפרויקט, שידע שתפקידו ואחריותו לטפל בין שאר עיסוקיו, גם בפרויקט, אליו מונה.

לסיום, אימוץ ההמלצות של הביקורת ויישומם, עשויים להמשיך ולקדם את העירייה להתייעלות בתפקודה וכתוצאה מכך, לשיפור השירות לאזרח ולחסכון בהוצאות והדגש הוא, לחסכון בהוצאות.

חי אדיב: תודה רבה לך, אנחנו ניתן למנכ"לית להתייחס, את מה שהיא הכינה לאירוע הזה ובסוף, אם יש שאלות נקודתיות, ספציפיות, לגבי התשובה הזאת, אנחנו נשמח להגיב.

חנה גולן: קודם כל, הנהלת העירייה מברכת על עשיית ביקורת כי מביקורת אנחנו לומדים ממנה. הדבר הראשון שאני רוצה לציין, מדובר על דו"ח של פעילות העירייה ב – 2012, אנחנו נמצאים בסוף 2014 ויש להניח, ותיכף אני אגע בדברים, שמרבית הדברים, כבר מרבית הליקויים, כבר תוקנו וחלקם נמצאים בתהליך תיקון ואני אתייחס לכל דבר בנפרד.

פיתוח רחוב ההכשרות: קודם כל, היה מקום לציין שהפסל מאוד יפה.

עדי ברמוחה: זה עניין של טעם.

חנה גולן: אני מציינת, בסדר גמור. הנהלת העירייה מקבלת את המלצות הביקורת וניתנה הנחיה למינהל הנדסה, לבנות נוהל תהליכי עבודה ברורים ומחייבים. אני רוצה שתבינו שכל הטיפול בדו"ח מספר 19 התחיל איתי. זאת אומרת, נתתי הנחיות והן בתהליכי ביצוע. כל הליקויים, כפי

שמופיעים בדו"ח הביקורת, נמצאים בתהליך של תיקון, במקביל לכתיבת הנוהל. נכתב נוהל, הוא נמצא בתהליך הטמעה. יושבת פה גלית פוגל, שהיא מובילה את המהלך. ניתנה הנחיה, אני מפרטת, זה אמנם לא כתוב, ניתנה הנחיה לנהל תיק פרויקטים, לרבות דו"חות ויומני עבודה, ניתנה הנחיה לאגף התפעול ולאגף התשתיות, לעבוד במשותף, בפיתוח מתחמים בהם יש גינון, קרי – הזכיין שיזכה, הקבלן שיפתח, יחוייב או לעבוד עם קבלן הגינון של העירייה, על מנת שהמחירים יהיו כמו שמופיעים אצלנו במכרז או לבצע בעצמו, במחירים שמופיעים במכרז. וזה חלק מהמכרזים הבאים, את מבינה שאני לא יכולה לתקן את זה בדיעבד, רק בעתיד.

חי אדיב: כשהקבלן הגינון, הוא יותר זול, אם זה משהו אחר,

חנה גולן: ברור, ברור, ברור.

חי אדיב: זו לא שיטה,

חנה גולן: לא, לא, לא, ברור, ברור.

חי אדיב: כן.

חנה גולן: ברור. כמובן, כל מה שכתוב בדו"ח הביקורת. אין ספק, זה גם, אלה דברים שחוזרים על עצמם, גם בדו"ח מספר 20, נכון. לכן, גם בדו"ח מספר 20, אני אגיב דומה. הדברים נכנסו לתוך תהליך של שינוי.

[מדברים ביחד]

חנה גולן: אני מקריאה, יש לכם את זה. כתוב: כניסה לעבודה ללא תכנון מוקדם וכן, ללא לויז' מפורט, תוקן במשמעות ש-עכשיו זה תוקן, לא אז. זה תוקן, זה מה שיהיה. החלטות שלהן משמעויות כספיות, חייבות להיות מלוות בפורטוקול כתוב ולא להסתפק בהוראה שבעל פה. זה נמצא בתהליך, מאז שכתבתי פה את ההתייחסות לדו"ח והישיבות נדחו, בינתיים זה כבר הנוהל כבר מיושם ונמצא בהטמעה. כמובן, שזה כולל גם, סעיף 3 בתשובות שלי, מתקשר לסעיף א' – כניסה לעבודה ללא תכנון מוקדם ולויז', כולל גם, לא הוכן אומדן. זאת אומרת, אין מה לפרוץ אלא הכל צריך להיות מתוכנן,

- כולל אומדן, כולל יומן עבודה, כולל בקרה ופיקוח ופיקוח מקצועי, כולל ערבויות, כולל חילוט ערבויות, במידה ו, כל זה, נכנס לתוך נוהל עבודה.
- עדי ברמוחה: צריך גם להוסיף שהוראות בעל פה, לא ינתנו. כי צריך גם להגיד מה "לא", מה הוטו, מה לא.
- חנה גולן: אם עובדים לפי הנוהל ואין שם אופציה כזאת, אין אופציה כזאת, אז מי שיתן הוראות בעל פה, יתן את הדין על זה. אין לי מה לומר, יותר מזה.
- עדי ברמוחה: אוקי, אמרת.
- חנה גולן: לא נמצאים ברחוב ואומרים לקבלן – אתה עכשיו תעשה
- עדי ברמוחה: אמרת, יתן את הדין על זה, זה בסדר.
- חנה גולן: אוקי.
- יגאל הררי: חנה בכלל אפשר לשאול שאלה?
- חנה גולן: בטח.
- שרונה הרשקו: לא, ראש העיר אמר שלא.
- חנה גולן: לא, בסוף, בסוף, אחרי זה וגם,
- עדי ברמוחה: נורא קשה, אנחנו רצינו .
- שרונה הרשקו: לא, מה שלנו לא , גם לו – לא, סליחה.
- עדי ברמוחה: אנחנו רצינו, הוא לא.
- חנה גולן: טוב, אוקי, כל הכבוד. חוסר תיאומים בין כמויות וחשבונות לכמויות בפועל, למעשה, כל הפירוט קשור לסעיף הראשון.
- עדי ברמוחה: נכון.
- חנה גולן: אם התכנון הוא טוב, יש אומדן מתוכנן מראש, נבחר מנהל הפרויקט, יש רפרנט בעירייה, שהוא בעצם, עובד מול מנהל הפרויקט, כל יתר הסעיפים, ברור מאליו, צריכים להתקיים.
- עדי ברמוחה: אוקי, ומה קורה עם קבלנים, ספקים?
- יגאל הררי: רגע, רגע, מה שאלה? אמרתם, בלי שאלות עכשיו. נא להמשיך.
- עדי ברמוחה: מה קורה עם קבלנים וספקים,
- יגאל הררי: לא, את לא תעני.

- חי אדיב: בואו נעשה סדר,
- שרונה הרשקו: יגאל.
- יגאל הררי: את לא תעני, גם שאלה, רק בסוף.
- חי אדיב: צודק נו,
- יגאל הררי: זהו, אין פה דינמיקה כזאת.
- עדי ברמוחה: בשביל זה, היה צריך להיות הדו-שיח.
- יגאל הררי: מי שרוצה לשאול שאלה, ישאל, ירשום אותה לסוף,
- חי אדיב: קדימה.
- יגאל הררי: ממש סערה בקצה של השאלה שלי.
- חנה גולן: אוקי, רישוי עסקים,
- יגאל הררי: שתזכיר לעצמה את השאלות.
- חנה גולן: **רישוי עסקים**: כפי שאתם שמים לב, הדברים נמצאים, כתוב – תוקן חלקית. המינוח אולי, לא נכון, אבל זה נמצא בתהליך. כשתוקן חלקית, זה אומר שזה נמצא בתהליך, זה לא אומר שנתקן חלקית ואת היתר, נזנית. משרד הפנים הוביל רפורמה בניהול רישוי עסקים ברשויות ואנחנו כמובן, בתוך זה. המחלקה עברה הכשרה, לרבות מנהל המחלקה, אנחנו מתחילים ליישם את הרפורמה. מחלקת רישוי עסקים של העירייה, נמצאת בתהליך הרפורמה שבמהלכה סעיפים א', ב', ג' ו – ט', ואני אקריא לכם:
- א. הקפדה על עדכונים שוטפים במערכת הממוחשבת.
- ב. ביצוע פעולות לצמצום המתנה לעסקים, לחידוש רשיון.
- ג. קביעת הגבלת זמן לעסק ללא רשיון מתמשך.
- ט. עדכון תוכנת מעקב, דו"חות בזמן אמת.
- ארבעת הסעיפים האלה ישופרו באופן משמעותי, ויעבדו על פי נוהל העבודה החדש, שאגב, מכין אותו, משרד הפנים. סעיף ה', שהוא אומר:
- ה. המלצה לרכישת ציוד נדרש לפיקוח. חלק מהציוד נרכש ב-2014, שאר הציוד מתקצב וירכש בשנת 2015.
- ו. אכיפת עסקים המנוהלים מהבית – תתוגבר, ניתנה הנחיה לתגבר

ותתוגבר אכיפת עסקים בתוך בתים פרטיים. אני רוצה להוסיף ולומר שהעירייה יוצאת בסקר נכסים. חלק מביצוע סקר נכסים, זה גם לזהות עסקים שמתבצעים.

יגאל הררי:

העירייה עוד לא יוצאת לסקר נכסים עוד לא היה מכרז עלזה. חלק מהעניין זה לאתר עסקים, אנחנו גם, עושים מאמצים לאתר עסקים על פי פרסומים במקומונים. סעיף ז':

חנה גולן:

ז. התערבות גורמים לא מוסמכים בהתנהלות המחלקה. אני באופן אישי, לא מכירה את זה, אז אני לא יודעת, אבל הנהלת העירייה, מקבלת את המלצת הביקורת ומחלקת הרישוי, תפעל על פי החוק. ח. מומלץ להעביר לפיקוח עירוני נושא של תלונות מטרדי רעש, ריחות ואיסור עישון. רישוי עסקים ומחלקת הפיקוח יפעלו במשותף באכיפה. **מתן תמיכות לעמותות העירייה:** מרבית הליקויים, להוציא שימוש בתמיכות, בוצע ללא מינוי רשמי של מפקחים. גם זה כבר תוקן, לפחות עכשיו, עשינו את זה. כל הליקויים שמוזכרים – הקפדה על קבלת כל המסמכים במועד הגשת הבקשה, חלוקת תמיכות ישירות, היוו 62% מהתקציב, סכום זה כלל את התמיכות העקיפות – תוקן. חלוקת תקציבים נעשתה ללא הגדרת קריטריונים, יש קריטריונים, המועצה אישרה, אנחנו עובדים על פי קריטריונים. בוצע תשלום למוסינון על פי בית משפט ולא כתמיכה - תוקן. לספורטאי הוד השרון – בוצע תשלום במסגרת הסכם ולא כתמיכה –

תוקן. שימוש בתמיכות, בוצע ללא מינוי, כבר אמרתי. זהו.

(ב) חלוקת תמיכות ישירות, היוו 62% מתקציב התמיכות.

אמיר כוכבי: (לא שומעים)

בזמנו, לפי הביקורת, זה הוצא כבר משם, בסדר? **המחלקה הדתית:** אני שמחה לבשר שכל הליקויים תוקנו. כח האדם קוצץ, קיום בקרה על עבודת מרצים, נעשה, גביית תשלום מהציבור על השתתפות בהרצאות – נגבה

חנה גולן:

כסדרו. לסיים את הטיפול בעובדים שאינם תורמים למערכת – סיימנו, לשמחתנו. ניתוב חסכון.

דוברת: מה זה סיימנו?

חנה גולן: שחררנו, שחררנו, תוקן. לסיים את הטיפול בעובדים שאינם תורמים

למערכת. אני לא יודעת, במחלקה הדתית, יש עובד אחד, אז אה, אני כבר לא יודעת, אני לא יודעת איפה לקצץ. איחוד סעיפי אירועי דת ותרבות דתית. אתם תראו את זה גם, בתוכניות של 2015. מעקב חשבונות בארגון הסעות לקברי צדיקים – תוקן. נקיטת צעדים בנושא,

דוברת: (לא ברור – מדברת בלי מיקרופון).

עדי ברמוחה: תיכף קברי צדיקים.

חנה גולן: אני אמשיך, שאלות נקודתיות, לכן, יושבים פה מנהלי האגפים.

חי אדיב: תמשיכי.

חנה גולן: הרי, מה שאני מדווחת כאן, זה על פי דיווחים של מנהלי האגפים,

שאחראים באופן ישיר.

עדי ברמוחה: בסדר, אבל,

חנה גולן: הם נמצאים כאן, תשאלו את השאלות, הם יודעים לענות.

עדי ברמוחה: אוקי, טוב.

חי אדיב: הלאה.

חנה גולן: נקיטת צעדים בנושא דיווח לקוי, בנוכחות עובדים. זה משהו שאני לא

הייתי אומרת שזה שייך רק למחלקה הדתית, לעובד הבודד, זה משהו שאנחנו באמת, עושים מאמצים לאכיפה, בכל הארגון.

מרכז מוסיקה ואומנויות הבמה - מועדון הברנש: מומלץ לשדרג פיזית

ולצקת תכנים. נעשים מאמצים, אני יודעת שמועדון הברנש הכין תוכנית,

עובד על פי התוכנית, החל מה – 01.09.2014. יש כוונה מה – 01.01 להגדיל

שם את הפעילות בצורה משמעותית ולהכניס לשם תכנים נוספים. מומלץ

לשפץ את המבנה, נעשה צבע והכל יבוא לידי ביטוי, בהתאם ליכולת

התקציבית של העירייה והתכנון של מחלקת מוסדות לשיפוץ מבנים.

להגדיר צרכים והקצאת כח אדם. בזה עוד לא טיפלנו. כי כשאנחנו עכשיו, מסיימים את התוכנית שתתחיל לפעול ב – 2015. על פי התוכנית, נגדיר צרכים ונגדיר.

יש לקבוע תקציב למקום, הכנסות והוצאות ועל המרכז לפעול על פי התקציב שיוקצה. אני כותבת פה שהליקוי הזה תוקן. אתם תוכלו לבקר אותנו על פי הפעילות של 2015 ותראו שזה תוקן. יש לאפשר למרכז לבצע גביית כספים – תוקן. להנפיק למרכז כרטיסים וקבלות – תוקן. להתקין מחשב במרכז, כולל תוכנות – תוקן. יש לפרסם את המקום ולבצע שיווק מאסיבי – תוקן. יכולתם לראות בחוברת הפעילויות, שפורסמה, הברנש מופיע עם כל התוכנית שלו. יש לבחון את אופן הטיפול בונדאליזם של בני נוער.

שרונה הרשקו: הרבה פרסומים, לא ראיתי את זה.

יגאל הררי: תשאלו את השאלה, בסוף.

חנה גולן: יש לבחון את אופן הטיפול בונדאליזם של בני נוער. זאת הערה חותכת, היא לאו דווקא לברנש, אני לא חושבת ששם, זה משהו קריטי, יותר ממה שבמקום אחר. זה דבר שמטופל בשגרה, אני שמחה להגיד שלפחות מאז שאני פה, לא הובא לידיעתי שום דבר קריטי שנעשה כתוצאה מונדאליזם של בני נוער.

דובר: זה מ-2011.

חנה גולן: יכול להיות. יש לערוך הסכמים תקפים לכל נותני השירותים, שיהיו חתומים על ידי מורשי החתימה של העירייה – תוקן. יש להקפיד שגיוס התרומות, יעשה בהתאם לנוהל העירוני – דווח שתוקן. אני, מאז שאני פה, עוד לא ראיתי שמישהו תרם, אז אני לא יודעת.

תכנון וביצוע התקציב: על פי המלצת המבקר, אתם תוכלו לראות בספר התקציב 2015, את דברי ההסבר לסעיפי התקציב. הביקורת ממליצה לצרף להצעת התקציב נתונים השוואתיים, נתוני 9 חודשים שאינם מספקים, גם זה בא לידי ביטוי. משרד הפנים, בהנחיותיו לתקציב, אינו מכיר ברכיבי

הפעילות לצרכי התייקרויות, שכר שירותי ממשלה וארנונה. מומלץ להציף את הבעיה, שכן, התקציב מקוצץ בפועל ריאלית, מדי שנה – תוקן. מומלץ להבטיח תקצוב נכון, הן בתחום התקבולים והן בתחום ההוצאות ולמנוע תקצוב בלתי סביר – תוקן. מומלץ להגיש בקשות לעדכון התקציב ובמיוחד, בנושאים המתגלים במהלך השנה וניתן לתקנם ולתקצבם מחדש – תוקן, השנה עשינו, בשנה הבאה, אני מקווה שנעשה יותר.

חנה גולן:

קידום עובדים: מומלץ לפתח בהקדם בכוח אדם, תוכנית בסיסית למסד נתונים, נתוני כח אדם, שמאפשר לגזור ממנה תוכנית קידום עובדים. זה נמצא בתהליך. עד למחשוב התהליך, מומלץ להשלים ידנית, את הנתונים החסרים, בנתוני העובדים – תוקן. הביקורת מקדמת בברכה, קידום עובדים וותיקים בדרגות אישיות וממליצה לפתח מסלולי קידום חדשים, שיאפשרו לקדם עובדים איכותיים ומצטיינים – תוקן. מומלץ להביא בהקדם, לאישור תוכנית למחשוב נתוני כח אדם, כולל לויז' משוער לעדכון הידני והמחשוב – טרם תוקן, יתוקן. אני רוצה רק לציין, הנהלת העירייה מקבלת את המלצות הביקורת לסעיפים א' ו – ז', ותפעל לקדםם וחלק מקידום עובדים הוא מחוייב, זה אני מוסיפה, זה לא כתוב, הוא מחוייב גם בביצוע הערכת עובד סיסטמטית, מובנית, העובדים צריכים לבוא לידי ביטוי, על פי הערכת המנהל, זה הוכנס, החלתי את הנוהל הזה. תתקיים סדנא למנהלים, כי לדעת להעריך עובד זה לא, לא פשוט. המנהלים יעברו סדנא במהלך חודש דצמבר, תחילת ינואר ועד חודש מרץ, אנחנו מקווים לסיים את הערכת העובדים של העירייה ועל פי זה, לבחור גם את העובדים המצטיינים וגם לקדם עובדים.

גביית אגרות והיטלי פיתוח: אני יכולה רק להקריא. תחשיבי אגרות בניה והיטלים – מומלץ שיעבור בקרה ואישור של גורם במנהל הכספי – טרם תוקן. להחיש ולעקוב אחר קיום ממשק אוטומטי שיקשר בין שתי מערכות המחשוב – הנדסה וכספים, ממשק שיבטיח אמינות וזהות הנתונים, בשתי המערכות – אנחנו עובדים על זה. להטיל על גוף משותף

לכספים וההנדסה, שינהל מעקב, יקבע לו"ז ויפעל ליישום המלצות משרד רו"ח אופיר בוכניק, אגב, שסיימנו לו את עבודתו פה, עוד מ – 2010, כך שזה לא יתוקן, אנחנו כבר נמליץ את ההמלצות בעצמנו. מומלץ ליישם את ההצעה, סליחה, ליצור חסימה במערכת המחשוב, לפיה, לא ניתן, לא ניתן היתר בניה, כל עוד אין אישור על תשלום האגרות, ההיטלים, ההוצאות, במלואם – תוקן.

- עדי ברמוחה: (לא ברור – מדברת ללא מיקרופון) אם אין ממשק כזה, חנה גולן: הנהלת העירייה מקבלת את הערות הביקורת במלואן, ותפעל לתקן הליקויים, כפי שמופיעים בסעיפים א', ב' ו – ג'. אתם יכולים לשאול.
- שרונה הרשקו: כן, אני רוצה להתייחס. חי אדיב: רגע, רגע, שנייה, יגאל.
- שרונה הרשקו: זה לא קודם? חי אדיב: הכל לפי הסדר, לפי הסדר, בנוסף, יושבת ראש תוסיף עוד מה שהיא רוצה. כן, קדימה.
- יגאל הררי: אני נרשמתי. קודם כל, יש לי פה שאלה, שרונה הרשקו: אז אני אחריך, למען הסדר .. יגאל הררי: בסעיף 1, חנה. חנה גולן: באיזה זה? יגאל הררי: סעיף 1.3. חי אדיב: כן, נו? יגאל הררי: כתוב כאן: "לא הוכן אומדן תקציבי". ואני עובר ל – 4 – "חוסר תיאומים בין חשבוניות וכמויות בפועל". אי – לשאלה הראשונה, אנחנו לא מסיימים פה, כן? אני רוצה לדעת כמה פעמים חוייב אותו מתכנן בקנס או בעלות של הביטוח שלו, עקב טעויות, סתם אני רוצה לתת דוגמא, שכחו לחשב מזגנים, או שכחו לעשות ממ"ד ושלמנו עוד 5 מליון שקלים יותר לקבלן? שרונה הרשקו: מה, באמת?

- יגאל הררי: רק שנייה. או כל מיני דברים כאלה, שהם באים אחרי. עכשיו, זה אחד. שאלה ראשונה, שעליה אני רוצה לקבל תשובה, כמה? מאז שהעירייה הזאת קיימת, מאז הקמתה של המועצה המקומית, כמה פעמים חוייב החוסר אחריות הזה של המתכנן, שהוא חיצוני, שיש לו ביטוח? הוא קבע לנו פה, לתת תב"ר של 15 מליון ואחרי זה, קיבלנו עוד 8 מליון לחוסיף ואחרי זה, אולי, עוד 2 מליון ובסוף, אמרו ששכחו לשים את זה וששכחו לשים את זה. אני רוצה תשובה לדבר הזה, כמה פעמים חייבנו את הזה? זה דבר ראשון.
- עדי ברמוחה: ואם נכנס כסף לעירייה אז.
- יגאל הררי: דבר שני, סעיף 2.14 (ו) – אכיפת עסקים המנוהלים מהבית, למה הכוונה? איך עושים את זה? איפה זה הוחלט? מי, איזה גוף עושה את זה?
- שרונה הרשקו: אני רק אוסיף על השאלה שלך, אני אחזק אותך, לא רוצה.
- יגאל הררי: לא רוצה.
- שרונה הרשקו: כי פשוט, אין לנו חוק עזר בנושא, אז מה נאכוף?
- יגאל הררי: זה דבר שני.
- שרונה הרשקו: אני רק אסביר את מה שאתה מנסה להגיד, אם מישהו לא מבין.
- יגאל הררי: לא, אני לא רוצה הסברים, אני רוצה.
- שרונה הרשקו: לא, אני רק מחזקת.
- יגאל הררי: זה אחד. שניים – רציתי להגיע פה לעניין של ה: "מומלץ ליישם", בסעיף 8, אוקי? מומלץ ליישם את ההצעה, ליצור חסימה במערכת המחשוב, לפיה לא ינתן היתר, כל עוד אין אישור על תשלום האגרות, היטלים, הוצאות, במלואם. מה זה הדבר הזה? כאילו, עד היום, זה לא היה ככה?
- עדי ברמוחה: לא.
- שרונה הרשקו: לא קראת את הדו"ח?
- עדי ברמוחה: לא, לא, לא, זה לא קיים.
- יגאל הררי: עכשיו, מה זה אומר – "זה תוקן"?
- יגאל הררי: שנייה רגע, אני למשל, לא יודע שיכולים לקבל כזה דבר, איך אה?

- שרונה הרשקו: כי אתה ביקשת היתר לבית פרטי, לא למשהו אחר.
- יגאל הררי: עכשיו, תחשיבי האגרות בניה, אני חוזר ל – 52 (א), בסעיף 8. תחשיבי אגרות בניה והיטלים – מומלץ שיעברו בקרה ואישור של גורם במנהל הכספים. מה זאת אומרת? כאילו, מה זה – "לא תוקן"? איפה זה היום?
- שרונה הרשקו: אין בקרה.
- עדי ברמוחה: אין, אין, יגאל.
- יגאל הררי: רק שנייה, נו.
- אביבה גוטרמן: מדובר על זה, יגאל, אתה יודע,
- יגאל הררי: חנה, זה דבר,
- עדי ברמוחה: יגאל, מדובר על זה שיהיה סנכרון,
- אביבה גוטרמן: 3 שנים, לפני 3 שנים, נכנסה מערכת, היה צריך,
- עדי ברמוחה: אם היית פה, אז היית מקשיב, שיהיה סנכרון,
- יגאל הררי: טוב.
- עדי ברמוחה: שיהיה סנכרון,
- אביבה גוטרמן: נכון.
- עדי ברמוחה: בין הכספים להנדסה וזה לא קורה.
- יגאל הררי: לשאלות שלי יש תשובות, אני יודע לשאול.
- עדי ברמוחה: אוקי, אז אנחנו,
- יגאל הררי: אבל אני יודע לשאול, אני לא צריך את העזרה.
- אביבה גוטרמן: לא, מה שמדהים יגאל,
- יגאל הררי: אני לא צריך,
- אביבה גוטרמן: שלפני 3 שנים, כבר היתה מערכת ודיברו על זה שזה התחליף שצריך להיות,
- אני לא מאמינה שזה עוד לא קיים. באמת.
- שרונה הרשקו: למה שזה יהיה קיים? מי רוצה שזה יהיה קיים?
- אביבה גוטרמן: הוציאו כסף, הוציאו כסף והיו,
- שרונה הרשקו: למי זה עוזר?
- אביבה גוטרמן: לא מבינה למה זה.

יגאל הררי:

אני סיימתי את החלק שלי.

שרונה הרשקו:

טוב קדימה, אני רוצה לחדד משהו שאני לא יודעת אם הוא כתוב או לא כתוב בנוהל, מכיוון שזה לא הודגש פה, אז לתשומת לב כולנו, הפרויקט של פיתוח רחוב ההכשרות, מעגל התנועה. התחלנו פרויקט ב - 2012, על סמך תכנון של 2005. עשינו מעגל תנועה, בלי אישור של משרד התחבורה, בלי אישור של יועצים, אני מאוד מקווה שזה בוצע בדיעבד וקיבל את כל האישורים, אבל ככה, התחלנו את הפרוייקט הזה ואני חושבת שכדאי מאוד לבחון, אם מוציאים איזושהי תוכנית מגירה, לפחות בפער של שנה, כדאי מאוד לעשות בדיקה, אם מה שתכננו, זה משהו שבאמת עדיין בתוקף ואם לא השתנו תקנים ודרישות. במקרה הזה, למי שקרא, עלו פה בכלל דרישות מתושבים, אחרי איזשהו מפגש, אז מזל שהתושבים האירו את עיני מי שהגיע למפגש ובזכות זה, נוצרה לנו ככר נוספת, בעיר. עכשיו, אני רוצה פה, לחדד נושא של סטנדרטים של עבודה. דוד וואטמכר, התייחס בהערה שלו ואמר שיחסית לככר שמבצעים במקום אחר, בעלות של 600 אלף שקל, פה חסכנו 20%. אז אני חושבת שכדאי להעמיד לעובדי העירייה סטנדרטים קצת יותר גבוהים. כי אם אנחנו נעשה עבודה בלי לפרק ולהרכיב מחדש, אולי אנחנו נחסוך 30%, 40%, אז זה עוד משהו, שכדאי להכניס בתוך הדברים, כי אנחנו בסופו של דבר, מדברים פה, על כספי ציבור ופה "האצבע קלה על ההדק", גם בהתייחסות, גם בחיסכון, גם בבזבוז וזה הכל קל, לקחת את זה מהתושבים. ובהקשר הזה, כדאי שהסטנדרטים שלנו, יכוונו לרף הגבוה ולא לרף הנמוך, כמו שראיתי בהרבה מאוד דיונים שדיברנו. זה מתקשר לזה שאם אנחנו נציב לעובדים יעדים כמותיים, באשר לביצועים שלהם, יכול להיות שאפילו, נגיע אולי, בקידום עובדים והערכת עובדים, לאיזשהו לא יודעת, שכר עידוד על חסכון, על כל מיני דברים שכאלה, אפשר לשקול להכניס את זה. בסופו של דבר, כולנו פה, נרווית.

לגבי,

מה השאלה?

יגאל הררי:

חי אדיב: זו הערה, לא שאלה.

שרונה הרשקו: לגבי רישוי עסקים. קודם כל, ראינו פה בדו"ח שיש לנו פער גדול מאוד, באכיפה מ – 2012. אני מניחה שגם ב – 2013, לא כל כך בדקנו את העסקים שלנו, כי היתה לנו שנת בחירות ובשנת בחירות, למה להטריד את בעלי העסקים ולעצבן אותם, כדי שאנחנו נהיה רגועים, בנושא הזה. אז אני מאוד, אני חושבת שכדאי שנעשה איזושהי, איזושהו דו"ח חוזר ונראה, מה מצבנו היום. מה שמצאה הביקורת, אני רוצה רק, לחדד את המספרים. 23 עסקים שפועלים מ – 2006, עד 2010 - בלי רישיון עסק ועוד 23 עסקים, לא בהכרח, אותם עסקים - בלי היתר מהועדה לתכנון ובניה. אז אני לא יודעת, מה טופל או לא טופל, האם הכל נסגר או לא נסגר, כי לזה, אין פה התייחסות, לפער הקיים וכדאי מאוד שננהל מעקב אחרי סגירת הפערים האלה. עכשיו, הזכרת פה וזה אני מחדדת, את מה שאמר יגאל הררי. דיברת פה על אכיפה מוגברת, לדעתי ל, בכלל לעסקים שפועלים מהבית, אין לנו בכלל, חוק עזר, אז מה בדיוק, אנחנו יכולים פה, לאכוף? אני חושבת שהפער שלנו הוא באיזושהו חוק עזר בנושא ואני אשמח לשמוע, אם יש דברים אחרים. עכשיו, אנחנו לא מתייחסים לזה שיש תקן של משרד הבריאות, של תברואן אחד, לכל 10,000 תושבים. למיטב זכרוני, עברנו את ה – 50,000 תושבים ויש לנו פה, רק 2.8 תברואנים. אז תסתכלו על הפער הזה, כי אני חושבת שכדאי מאוד שבענייני, בענייני תברואה, כדאי מאוד שנעמוד בתקן, מה גם שהעסקים בתחום המזון, רק הולכים ומתרבים בעיר, לצערי, הם יותר ברמת השוארמה וכולי, אבל זה דיון אחר.

משה חנוכה: זה עניין של טעם.

שרונה הרשקו: עכשיו, בהתייחסות, לא, אני לא מתייחסת לזה בעניין הטעם, אלא בעניין, אם כבר אתה מזכיר את זה, הנראות של הרחוב הראשי שלנו ואולי זה יגיע כאיזושהי הצעה לסדר, שנדבר עליה, בפעם אחרת. אתם התייחסתם פה, שאת פה ציינת, שההתייחסות היא בנושא של הרפורמה. עכשיו, אני שואלת, היום אנחנו ב- 03.12. כמו שאני מכירה, הרפורמה התחילה ב-

05.11 ועד ה - 31.12, אנחנו צריכים לעמוד בתוקף של כל מה שקשור לרפורמה, בתחום הרישוי. הסתכלתי היום, באתר של העירייה, תהליך רישוי עסק, מפורט שם, משנת 2003. אין אף מילה, אין מילת אזהרה, אין שום מילה על הנושא של הרפורמה. אם מישהו, לא יודעת, אם מישהו בא היום, לפתוח עסק, אם הוא פותח את האתר של העירייה, אם הוא מודע, לא מודע, מגיע, לא מגיע. לפי הרפורמה, צריך לפרסם את דרישות הרישוי באתר. דרישות כלליות, שעות פעילות, שילוט, דרישות לפי סוגי עסקים. כתבנו את זה? אישרנו את זה? אני לא יודעת, יש פה, יש פה הרבה מאוד עבודה, שאני אשמח לשמוע, אני אשמח לשמוע, אם היא מבוצעת. אני מזכירה את זה, חי, אני מזכירה את זה, כי כשניתנת פה, הערה שיש רפורמה, אז אם היום ה - 03.12 ועוד לא התחלנו כלום, באשר לרפורמה ובהיערכות לקראת התושבים, אז אני רוצה לוודא שהתשובה שניתנה, יש מאחוריה דברים. כי כמו שאני מבינה, יש פה הרבה מאוד עבודה. הסתכלתי מה קורה, לא ראיתי, אני אשמח לשמוע שכל הדברים נעשים ואז, אני אהייה גם שקטה. כמובן שכל הנושא של הרפורמה הוא שקיפות ופרסום באתר של העירייה. והשאלה היא - האם באמת, הדברים האלה נעשים, האם אנחנו ערוכים? חי, האם מינית גורם מוסמך ארצי, שיהיה למי להגיש השגה על הרישוי? כי אתה אמור לעשות את זה וכדאי שנהיה מוכנים, לפני ה - 31.12. אני לא יודעת, לא קראתי בשום מקום, אם זה צריך להגיע לאישור מועצת עיר, אבל נשמח לשמוע בנושא הזה, גם איזה מילה. אם אנחנו, יש לנו בפרק 20 - שיפוץ משרדי העירייה. אז אולי, בשיפוץ הזה, אני לא יודעת אם אתם מכירים או לא, אבל צריך לתת עמדה לשירות הציבור, עם פינה מתאימה, במקום מונגש, תשתיות - שולחן, מחשב, חיבור לאינטרנט, מדפסת, כל זה, לשירות מי שרוצה לעבוד בנושא. לגבי תמיכות לעמותות - אז קודם כל, אני שמחה שהנהלת העירייה קיבלה את המלצות הביקורת. חלק מזה, באמת נעשתה הרבה מאוד עבודה בועדת המשנה לתמיכות ובכל התהליך שנעשה לקראת 2015. אני רוצה לחזור

ולחדד – יכול להיות, שיצאו פה כתבי מינוי למפקחים, אבל אני חושבת שמאחורי כתבי מינוי, כדאי מאוד שגם נגדיר למפקחים מה הם נדרשים לעשות. כי לפי הנוהל ולפי ההוראות, הם צריכים לתת דו"חות פיקוח רבעוניים. שנה שעבר, הם בקושי נתנו חציוניים ורק לפני הביקורת, הם הלכו, השתתפו במסיבה כזו או אחרת והוציאו דו"ח שהכל בסדר. אז אני באמת, חנה, את לא היית אז, באותה, באותה תקופה, אבל כדאי מאוד לוודא, את חלק מהועדה המקצועית של התמיכות וכדאי שתסתכלו על זה, כי חשוב מאוד שמה שנקבל מהם, זה יהיה נכון ואני מזכירה גם, שכדאי לדרוש מהגופים, את כל הפרסומים שלהם, כדי במקום שנקרא – בוצע, בוצע, בוצע, אז לפחות גם, נראה דוגמאות. אגב, אני אשמח לדעת, אם תקציב 2015, כמו שאתם אומרים, באמת, כולל תמיכות עקיפות, לכל העמותות, אבל זה, אולי מזה, אני אקפוץ ישר, לנושא של תכנון וביצוע תקציב. אז לא יודעת, היום, נודע לנו שב – 08.12 יש ועדת כספים ותקציב 2015 זה סוד כמוס. אני, בשם השקיפות והקלטות של ישיבות ועדה ושידור ועדות, משהו שדיברתם עליו ככה, בישיבת מועצת עיר הקודמת, אז חי, אולי במקרה הזה, תחליט שועדת הכספים הקרובה, תהיה פתוחה לכל חברי המועצה, תפיץ את החומר של התקציב לכל חברי המועצה, נשב לפני שנגיע לישיבת מועצת עיר, כמו שעדי עשתה בשנה שעברה, הזמינה את כל, את כל האנשים, לטובת ישיבה כזאת, גם ככה, כל הגורמים המקצועיים מגיעים וטראו לנו שמה שאמרתם פה, בשבוע שעבר, מה שאמרתם פה, בשבוע שעבר, אתם באמת, מתכוונים ליישם. כי נכון לרגע זה, גם ממלאי המקום, לא קיבלו את התקציב, את תקציב 2015, לקראת הישיבה.

אמיר כוכבי: לא הבנתי, חברי ועדת כספים לא קיבלו את תקציב,

שרונה הרשקו: לא, ממלאי המקום, ממלאי המקום,

אמיר כוכבי: ממלאי המקום, לא קיבלו את התקציב,

משה חנוכה: תבקשי מהנציג שלך בוועדה, שיעביר לך, מה הבעיה?

שרונה הרשקו: לא קיבלו את התקציב, לא קיבלו את התקציב, בראייתי, זו התנהלות,

- חי אדיב : הלאה. שרונה, סיימת?
- שרונה הרשקו : אני מסיימת עוד רגע,
- אמיר כוכבי : סליחה, אני לא מבין, אתם הסיעה השנייה, הגדולה במועצה, אתם לא יכולים לשכפל את הזה, אתם צריכים מכונה,
- שרונה הרשקו : סליחה, אני מצפה, אתה יודע שאני ביקשתי שהדבר הזה יגיע אלינו מודפס, אז תודה רבה באמת, שזה הגיע אלינו מודפס ורגע לפני,
- משה חנוכה : את יודעת שהעירייה לא מחויבת לעשות את זה.
- אמיר כוכבי : לא.
- משה חנוכה : מה אומרת, רגע לפני, לא רגע לפני, סליחה, כל הכבוד לעירייה,
- שרונה הרשקו : סליחה, סליחה, למה זה לא הודפס, לקראת הישיבה?
- משה חנוכה : מה זה רלוונטי? מה זה רלוונטי?
- שרונה הרשקו : מה זה – "מה זה רלוונטי"? אנחנו רוצים להיות מקצועיים, אתם רוצים להחביא את כל הדברים האלה, אז תחביאו. למה?
- משה חנוכה : כל הכבוד לעבודה היפה של המנכ"לית, בהנחיית ראש העיר.
- שרונה הרשקו : אתה יודע מה? אמיר, אני מקבלת את מה שאתה אומר, שלח לי את זה בקובץ,
- משה חנוכה : בסדר גמור, יש עבודה יפה, לא מחוייבים.
- שרונה הרשקו : שלח לי את זה בקובץ, אני אשמח. לא להדפיס ולעבור על זה בקובץ, אם זה יהיה קובץ אקסל, אז בכלל, אני אשמח.
- אמיר כוכבי : צר לי, שאת צריכה לקבל את זה ממני, אבל בסדר, שרונה.
- שרונה הרשקו : לא, אני מתכוונת באופן רחב הרבה יותר,
- משה חנוכה : את לא צריכה להתעצבן.
- שרונה הרשקו : אני התכוונתי באופן רחב הרבה יותר, לזה שגם יעל תגיע, גם אתה תגיע, גם אתה לא חבר בועדת כספים, למה שלא יזמינו גם אותך לישיבה הזאת?
- משה חנוכה : סגן ראש העיר.
- שרונה הרשקו : בשנה שעברה, היית בישיבה.
- אביבה גוטרמן : זה משהו אחר.

- שרונה הרשקו : אני לא מדברת רק עלי.
- אביבה גוטרמן : זה משהו אחר.
- משה חנוכה : סגן ראש העיר והוא יגיע.
- שרונה הרשקו : אני מדברת שגם יעל, תוכל להגיע, שגם תקוה תגיע, מה קרה? מה קרה?
- אמיר כוכבי : את תקבלי לועדת כספים, זה תוצר של עבודת ההנהלה.
- שרונה הרשקו : בנושא גביית אגרות והיטלים, פה נאמר – לא תוקן. אני חושבת שבוא נתחיל מזה, שצריך למנות פה עובד שיהיה אחראי על התיאום בין מנהל הכספים למנהל הנדסה ואני מצפה לשמוע גברתי המנכ"לית, שגם בנושא הזה נכתב נוהל. באשר לכל הנהלים שהזכרת ושדיברת, אני מאוד אשמח, בסוף הזכרת את זה, לגבי העובדים, הכשרה, סדנא, בנושא של הערכת עובדים, זה באמת, מבורך. אני אשמח לשמוע גם על הנוהל בתחום הנדסה, אם יש לו לוחות זמנים, מתי זה נכנס לביצוע ואיך עוקבים אחרי הביצוע הזה?
- משה חנוכה : אני רוצה רק להגיד מילה אחת טובה, להתייחסות המקצועית והרצינית של הנהלת העירייה. זה לא מובן מאליו וזה לא משהו שהוא מחוייב בשום חוק להכין התייחסות כזאת מפורטת, להביא אותה לחברי המועצה, אני חושב שזה ראוי לציון.
- שרונה הרשקו : המשאית של הצלישים בדרך.
- משה חנוכה : תודה. הארגון שבוחר ללמוד ולא להתכחש לביקורת שניתנת לו ,
- עדי ברמותה : זו חובה, משה.
- משה חנוכה : עדי, תני לי, אני לא הפרעתי לך, בסדר? אז באמת, אני רוצה לציין גם את המנכ"לית, אני בטוח שזה גם נעשה בהנחיית ראש העיר
- שרונה הרשקו : קיבלת V, על הדו"ח הזה.
- משה חנוכה : יופי, תודה.
- יגאל שמעון : קודם כל, אני רוצה קודם כל, להודות למבקר. אני חושב שהמבקר עושה עבודה מצוינת ואני רואה את זה,
- שרונה הרשקו : חכה, תן לו את התשובות על דו"ח 20, זה קטן.

אמיר כוכבי : שרונה, את לא מפסיקה להפריע, מה קורה? את בלחץ מהבחירות? תרגעי, שבי, מדברים, לא הפרענו לך.

שרונה הרשקו : לא ידעתי שזה מטריד אותך.

יגאל שמעון : מאחר ששרונה, את לא כל כך מודעת, מה זה מבקר, אז אני אסביר לך, מה זה מבקר.

שרונה הרשקו : לא מודעת?

יגאל שמעון : מבקר עירייה, שלנו במיוחד, הוא מבקר שעושה את עבודתו נאמנה. אני

רוצה להגיד לך שאני, כאחד שעובד אתו ומולו ואני משתמש בו גם,

במסגרת העבודה שלי כדי, אולי גם אני, עושה טעויות, אז אני שמת שיש

מבקר, ולשם כך, אני חושב שהעבודה עם הדו"חות, כמו שאני רואה אותם,

99% אני מסכים. אבל בסך הכל, הדו"חות הם כהמלצה. זאת אומרת, אין

פה דברים לא חוקיים, הוא ממליץ, אומר מה עושים, מה כדאי לתקן, מה

ניתן, כשמבקר העירייה כותב, אחרי 3 שנים, הוא מבקש לסגור עסק, לא

שמעתי אותך שאת אומרת – רגע, בוא שנייה, בוא נחשוב, מה, מה זאת

אומרת, אחרי 3 שנים, סוגרים עסק? האם זה בסדר, לא בסדר? אולי יש

בעיה אחרת? אולי יש מנהל שלא חתם, אז למה לסגור את העסק? אולי

צריך שימוש חורג ויש לו את כל האישורים, כולל כיבוי אש, כולל משרד

הבריאות, כולל המשטרה, אז למה לסגור את העסק? אז לא שמעתי אותך

באה ואומרת, נכון שזה בסדר, אבל צריך טיפה לחשוב, האם זה כן או לא?

כי אני לא חושב שצריך לסגור עסק, אחרי 3 שנים. כי יש בעיות שאת לא

מודעת אליהן, כי בעלי עסקים זה, כדי לפתוח עסק היום, זה לא

היום, מהיום למחר, עם כל הכבוד. אז המלצה שלו, אני מקבל את

ההמלצה שלו ואני חושב, ואני חושב שההמלצה היא נכונה, מצוינת ואני

מברך את המבקר על העבודה שהוא עושה וחשוב שנשתמש בכלים שלו,

לעבודה השוטפת של העירייה. לא נגד, בעד, תחשבו תמיד, חיובי, לא שלילי,

חיובי.

עדי ברמוחה : אני מאוד מקווה שאתה תיישם את מה שאמרת עכשיו גם.

אביבה גוטרמן: אז קודם כל משה, אמרת, אני מברכת על העבודה של המנכ"לית, נעשתה עבודה יפה. אגב, כל דו"ח ביקורת אנחנו יושבים והמנכ"לית או המנכ"ל, תמיד מגישים עבודה. זה לא טובה, לא עושים טובה לאף אחד וזה בסדר וזה התנהלות נכונה. אז לא צריך,

שרונה הרשקו: דו"ח 19, דו"ח 19,

אביבה גוטרמן: לפרוס שטיח וכל זה, משה, אז גם אני, עושה V, לעבודה של המנכ"לית.

יגאל הררי: אפשר לעשות ביקורת.

שרונה הרשקו: זה דו"ח שאמור היה להיות כבר בקדנציה,

אביבה גוטרמן: ככה, כשדובר על תוכניות שלא מתוכננות, לצערי הרב, יש הרבה פעמים, אני מקווה שזה לא קורה הרבה עכשיו. וזה קורה בגלל, רגע, רגע, נו, אני יכולה כמה דברים? א' – זה ברור שתמיד, זה עולה הרבה יותר כסף. ובאמת, בסכומים גדולים. זה קורה כי עובדים לפעמים, תחת לחץ, תחת לחצים, או של תושבים או של בחירות או של המערכת שלא מתפקדת נכון, לפעמים ואז, מהלחץ הזה, מתחילים לזרוק מיד את התוכנית, להוציא אותה כי צריך להוציא אותה. ואף פעם, זה לא מתוכנן נכון ואף פעם, לא מתקצב נכון. צריך באמת, לקחת את זה בצורה רצינית יותר ולדעת שאלה אם המגבלות שלנו, בתפקוד שלנו כאנשים, במערכת כזו. כי יש לחצים אחרים שהם לא רק לחצים של העבודה עצמה. ולכן, יש להתחשב בדבר הזה ובכל אופן, לעמוד מול הלחצים ולהגיד, למרות כל הלחצים, אני רוצה למנוע את הבזבז כספים ואני מדברת כרגע, על הגורמים המנהלים של הסיפור הזה, לא על העובדים בשטח. זה, כי אנחנו נראה אחר כך גם, בדו"ח 20, והרבה יותר חמור. עבודות כפולות יגאל, אני יכולה לומר פה על עבודה כפולה ובהרבה מאוד כסף, של קבלן עפר שמזיז את העפר מבית ספר גולדה למקום אחר משלמים לו, את אותו עפר הוא מזיז ממקום אחר ואם תרצו, אני חושבת שידעים על מי אני מדברת. חבר'ה, מדובר במאות אלפי שקלים, מאות אלפי שקלים. הדבר הזה, חייבים להתייחס אליו בשיא

- הרצינות. הפיקוח פה, לא עובד נכון, משהו לא, לא מתפקד, זה לא מישהו שיושב הן בהנדסה,
- חי אדיב: על מי? על הבניה?
- אביבה גוטרמן: על הבניה. משהו לא עובד פה. לא יכול להיות שקבלן עפר יקבל מאות אלפי שקלים, על אותה תלולית עפר, והכי גבוהה שתוכל להיות. צריך לעשות עם זה, לבדוק את זה ולעשות סדר.
- יגאל הררי: וואלה, אני אגיד לך את האמת, אביבה, סליחה, אם אני במקומך, אני בכלל, לא מבין, מה את עושה פה ולא במשטרה. אם יש כזה דבר, מה שאת משתפת אותנו עכשיו,
- עדי ברמוחה: זו בדיוק עמדתי ויש את זה בדו"ח יגאל, אם לא קראת.
- אביבה גוטרמן: אני אגיד לך משהו? אתה צודק,
- יגאל הררי: אני לא רוצה לשמוע על כאלה דברים ואני אומר, אם יש כזה דבר, שאת חושבת שהוא קיים,
- אביבה גוטרמן: אני רוצה שהמערכת תדע, היא יודעת בדיוק, עם מי היא עובדת, שיטפלו בזה.
- יגאל הררי: אני לא יודע על מה מדובר, עכשיו, את מפתיעה אותי.
- עדי ברמוחה: יגאל, אז לא קראת את הדו"ח, אם אתה לא יודע על מה מדובר.
- יגאל הררי: אני לא מבין.
- אביבה גוטרמן: עכשיו, לגבי המחשוב. בנושא של אגרות והיטלים. יגאל, אנחנו בועדת בניה ואנחנו יודעים את זה, שישנה בעיה של חוסר
- עדי ברמוחה: סנכרון.
- אביבה גוטרמן: סנכרון. אנשים הולכים, או שהם חייבים ואומרים להם, והם כבר לא חייבים, ואני אומרת לך, לי אישית, זה קרה וזה לא בסדר. ואנחנו, אני יודעת שלפני 3 שנים כבר, נרכשה מערכת או לפחות דובר על כך, שזה ממש מתריע אפילו, על חובות. אומר, עברה שנה, עכשיו צריך לשלם, ממש מערכת מאוד מתוחכמת. אז אי – השאלה אם באמת, נרכשה? אם היא נרכשה, מדוע היא לא עובדת? ואם לא נרכשה, אז למה לא? כי היו, גם כן,

המלצות של מי שעבדו אתם והיה נכון המלצות את זה. זה אחד. ואני, דבר אחרון שאני רוצה רק, להגיד ודווקא, זה אליך חי, מופנה. הרבה פעמים, יש לך, התערבות שלך, בעניינים מאוד מקצועיים וזה מעלה את המחירים. תקבל את ההמלצה.

שרונה הרשקו: תגידי את זה כמו המלצה.

אביבה גוטרמן: אני ממליצה, שלא תתערב בעניינים מקצועיים ואתה יודע על מה אני מדברת. דוגמא, אני אתן? לא מרוע, לא מרוע, אתה הולך לבתי ספר כשיש שיפוץ בתי ספר ואמרתי לך את זה לא פעם. אתה הולך, יש תוכנית מאוד מסודרת, תקציב, אתה תמיד פורץ את התקציב. עכשיו, יכולים לבוא ולהגיד, זה עלאכיפק, זה לחינוך, אבל מצד שני, העבודה נעשית מאוד טובה, בודקים עם המנהלות, עם כל מי שצריך, מסודר בדיוק, לפי סדרי עדיפויות ואתה בא ואף פעם לא אומר סבבה, מה שנעשה, אלא אתה אומר – מה עוד אתם צריכים? ואז, הן מתחילות להגיד לך מה הם רוצים.

יגאל הררי: נו, אז מה?

אביבה גוטרמן: חבריה, ידעתי שתגידו אבל,

חי אדיב: זה לא דיון.

אביבה גוטרמן: תקשיבו, תקשיבו, חינוך, כשאני נותנת דיבור על זה, זה אומר רק לגבי גם דברים אחרים לא רק לגבי חינוך. זה הכל.

יגאל הררי: מה רע בזה?

אביבה גוטרמן: חבריה, חבריה, אני אמרתי את ההערה שלי,

חי אדיב: אביבה, תודה רבה.

אביבה גוטרמן: לא, אני אומרת, ההערה הזאת, נתתי אותה כדוגמא, הבעיה שיש התערבות בנושאים מקצועיים אחרים. ידעתי שתאהבו את זה, אבל זה בנושא שאתם אוהבים, אבל יש את התערבות גם בנושאים, שאתה לא תאהב.

חי אדיב: אביבה, תודה רבה.

אביבה גוטרמן: זהו.

חי אדיב: אני אגיד לך, מה הבעיה, קוראים לי – חי ואני משתדל להיות אדיב.

אביבה גוטרמן: איך זה ענה לי?

אמיר כוכבי: טוב, זה מצב מעניין, שני הדו"חות ביקורת האלה, אני חייב להגיד, אף אחד לא ממש התייחס לזה, אלה דו"חות משנים, שגם נדרשו על ידי המבקר וגם נכתבו על ידו מאנשים אחרים, בזמנים אחרים. הסיטואציה הזאת שבה, מי שהעלה חלק מהדברים האלה, יושב היום, בצד של הקואליציה, שלא לדבר על זה שהתחלף מנכ"ל, שלא לדבר על זה שהתחלפו נבחרים ציבור אחרים והתחלפו גם מנהלים ועובדים אחרים במערכת. זה מייצר בעיני, איזושהי הזדמנות שלא חוזרת על עצמה בדו"חות ביקורת, אני תושב שהדרך שבה עדי הכינה את הדו"ח הזה, אני לא יודע לגבי הדו"ח הבא, מתכתבת בדיוק, עם ההזדמנות הזאת. כי דו"חות מבקר, יש שתי דרכים להכין אותם, לא, לא שאני בא ללמד אותך, אבל יש לקחת פרויקט, לזמן את כולם, להודיע לכולם, מה אנחנו רוצים לקבל, לשלוח אותם, לתת להם זמנים, לחכות לאינפורמציה שתגיע ואז להנדס את זה ולהוציא מזה דו"ח ספציפי לפרויקט. עוברים קריטריון, קריטריון, כמו שלפעמים, אנחנו רואים את זה תוקן, לא תוקן וממשיכים הלאה. אבל בגלל שבשנה האחרונה, מובל פה סדר יום מנהלי מקצועי אחר, על ידי המנכ"לית, אני חושב שזאת הזדמנות, את הדו"ח הבא דווקא, לעשות לא על נושאים ספציפיים אלא על מאפיינים. כשלוקחים מאפיינים גם מדו"ח 19 וגם דו"ח 20 ובודקים איך הם יושמו, איך הם חלחלו למטה. כבר בשנת העבודה הזאת, למרות שזה לא יהיה מושלם, המנכ"לית מקרוב באה, אבל עדיין ניתן יהיה לראות שינויים, אבל ממש לקחת מאפיינים דומים. למשל, ציר ההכשרות לצורך העניין, הייתי אומר, בוא נקח את רחוב סוקולוב, רק מה? גם, לא תואם, כי זה עוד יהיה שייך כנראה, לסוג הדו"ח הישן. אז צריך לקחת פרויקט באותו סדר גודל ולראות איך הדברים מחלחלים לתוך עבודת המערכת, לתוך עבודה המטה שנעשית לפני העבודה בשטח ואיך הפרויקטים מבוצעים בסוף. כי לקחת עכשיו, ללכת למקום אחר לגמרי, זה לא יעשה כלום. אבל אם אנחנו רואים שיש פה התייחסות של המערכת, של

המנכ"לית, של מנהלי האגפים, של העובדים בשטח, צריך לקחת פרויקטים בעלי מאפיינים דומים ולחקור אותם, כדי לראות שזה לא רק אמירה שנאמרת פה על השולחן, עשינו V, על זה עשינו V, על זה, אלא באמת, משהו שקרם עור וגידים ואנחנו רואים אותו מתבצע. הדו"ח הזה, יאפשר לנו לעשות ניתוח מבני של מה השתנה פה, בשנה האחרונה. אבל אם אני מדבר גם על הדברים הפרטניים, כי בכל זאת, אנחנו דנים פה בדו"ח מבקר. אז תקח את ההערה הזאת לאן שאתה רוצה, אני מניח שיש לך עוד הרבה עבודה, אבל אני חושב שזה גם יכניס לך את העבודה לאיזושהי מסגרת ואני חושב שגם, יאפשר לנו ללמוד עוד יותר וזאת המטרה בסוף, של דו"חות המבקר, גם ללמוד עוד על עבודת העירייה וגם לייעל ולשפר אותה. אם אני עובר רגע על הסעיפים, אז למשל, ההכשרות. דיברנו פה, על תיקון הסעיפים, אני אומר שזה לא קשור רק לפרויקטים של תשתיות, ההערות האלה, צריכות להיות ברורות וחד משמעיות. בכל פרויקט עירוני שהתקציב שלו חורג מסדר היום השוטף, לצורך העניין, מפרויקט טבלטים, עד פרויקט בניית קניון. פרויקט זה פרויקט, ההתייחסות אליו צריכה להיות אותו דבר, אסור לנו להכנס פה. אני רואה שאת מהנהנת, אז אני מבין שזה ברור. אסור לנו להכנס פה לתוך איזושהי מסגרת שאומרת, רק פרויקטים של תשתיות. ברישוי עסקים, אני מציע להוסיף, או מוטי, אני שואל אותך, האם בדקת קביעת זמני תקן לעירייה לטיפול בבקשות לרישוי עסקים? עמידה בזמני תקן, האם קיים תיק זמני תקן?

מוטי פרוינד: קיים.

אמיר כוכבי: אני שואל, שאלה רטורית, זה תשובה בסוף אם תרצה. מעבר לתשובה

הרטורית, אם תרצה גם בסוף. מה?

חיים שאבי: מתעכב בגלל העסקים, יותר ממה

אמיר כוכבי: לא, אני חושב שאתה תגלה שזה לא מדויק. זה נאמר קודם, בצורה די

ברורה, אני חושב שאתה תגלה שזה לא תמיד מדויק. לפעמים, תלוי במה

השאלה אם גם נבחנה גם עבודת העירייה, בעניין הזה ולא רק בעניין של

האכיפה, אלא בכלל, מראש, בעניין של איך באים לקראת בעל עסק שעכשיו בא לעיר ורוצה לפתוח עסק. הרי, אנחנו רוצים לעודד פה עסקים. האם העירייה מעודדת אנשים לפתוח פה עסקים על ידי זה שהיא מבהירה להם מה הם צריכים לעשות? באיזה מסגרת זמנים?

עדי ברמוחה: זה צריך להיות באתר, זה צריך להיות.

אמיר כוכבי: אמרתי, נאמר קודם, חיזדתי בשביל חיים שאבי. חלק מהסיפור של מה שאמרתי בהתחלה, על המבנים, מתקבץ גם לנקודתי, כי תראי, המחלקה הדתית, קודם כל, חנה, אני לא מבין מה זה עובד בודד במחלקה הדתית, אני מכיר שניים לפחות. אז אם הם שייכים טכנית, למחלקה אחרת, זה לא באמת נחשב. להגיד שמות?

חנה גולן: אתה מתכוון לשני שהוא מה – 01.01, עובד שהוא לא פה, לא טכנית,

אלא פיסית, כבר לא נמצא במבנה, הוא לא עובד שלנו.

אמיר כוכבי: אני תיכף אבדוק אתך שמות, אוקי. יש דברים שגם עוברים, זאת אומרת, נשארים פדגוגית באחריות שלנו, אבל עוברים ניהולית וביצועית למוסדות חינוך, תיכף תהייה חברה כלכלית, יש את הקונסברטוריון וכל מיני גופים כאלה. השאלה שלי, אליך מוטי, האם אתה מבקר גם, את הגופים האלה, האם בסמכותך לבקר אותם?

שרונה הרשקו: למה אתה הולך רחוק?

אמיר כוכבי: האם זה מתוכנן לשנת העבודה הקרובה?

שרונה הרשקו: איפה המועצה הדתית, שני מליון שקל, בלי ביקורת? איפה, למה זה לא פה?

מוטי פרוינד: זה היה בדו"ח לפני זה, בדו"ח 18.

אמיר כוכבי: שאלות בסוף. אותו דבר, גם על הברנש,

חיים שאבי: כל הזמן הדתיים, דתיים, כל הזמן אתם,

אמיר כוכבי: לא, לא קשור לדתיים.

שרונה הרשקו: מה קרה? גם על תאגיד המים, מה יש? תיכף גם זה יגיע.

עדי ברמוחה: גם תאגיד המים,

- אמיר כוכבי : לא קשור לדתיים, חיים, קשור לעובדה שדברים עוברים לאחריהם ניהולית של גופים אחרים וצריך לפקח עליהם גם שם. גם במונח של להגדיר צרכים והקצאת כח אדם, זה לא,
- חיים שאבי : תאגיד המים, לא הבנתי,
- אמיר כוכבי : זה אתה היית אמור להיות ה-
- יגאל הררי : מה זה (לא ברור – מדבר ללא מיקרופון)
- אמיר כוכבי : אמרתי, יש גופים חיצוניים,
- יגאל הררי : ברגע שהוציאו אותם מה,
- אמיר כוכבי : לא, יש כל מיני דברים, גם הברנש, לצורך העניין, או כל גוף אחר שעכשיו, נמצא באיזשהו תהליך או היול"א, שנמצא מוסדות חינוך. יש גופים נוספים.
- יגאל הררי : לא הבנתי.
- חי אדיב : יש כמה גופים מקצועיים, שנותנים שירותים לעירייה. חברה כלכלית, תאגיד המים, מועצה דתית, אלה גופים שבסדר, שאני מבקר אותם,
- (לא ברור – מדברים יחד)
- אביבה גוטרמן : תאגיד המים, הוא לא מבוקר על ידינו.
- שרונה הרשקו : לא משנה, צריכים להגיש,
- (לא ברור – מדברים יחד)
- אמיר כוכבי : תכנון וביצוע התקציב, אנחנו ראינו חלק מהשינויים, אבל אנחנו חנה, שמעתי אותך אומרת, אפילו היום, שצריך עוד. אז אני בעד לנסות לדחוף את העניין הזה כמה שיותר עכשיו.
- חנה גולן : כל מסע מתחיל מצעד.
- אמיר כוכבי : זה נכון.
- שרונה הרשקו : אבל צריך, עוד.
- אמיר כוכבי : ההסברים של ניהול, ניהול וכתובת התקציב. בתחשבי אגרות בניה והיטלים, אני יודע שיש עניין גם, עם מערכת החינוך, שהם לא

יכולים לחייב, שהחיוב מתבצע, שהגבייה מתבצעת בגבייה והם לא יכולים לתת זיכויים או לפעמים הוא אוטומטי, שאין סנכרון גם בין החינוך לבניה.

לא בדו"ח הזה. שרונה הרשקו:

לא בדו"ח הזה, אני מדבר באופן עקרוני, אם אנחנו כבר, מדברים על בעית סנכרון, לא צריך גם מבני, לא צריך עוד דו"ח בשביל זה. אז זה גם, משהו שצריך לתקן, ברגע שמצליחים לתקן את זה, ובהקשר הזה, אני לא אומר שכל המחשוב והגבייה, צריך לעשות סדר, ברישום לגני ילדים דרך האינטרנט. המצב הזה שב – 2015, אנחנו תיכף נתחיל עוד שנה, כשאנשים צריכים לבוא לשם פיסית, כי האתר לא ברור ואנשים לא מצליחים לרשום ילדים לגני ילדים, זה משהו שאי אפשר לעבור עליו לסדר היום, עוד פעם.

יואב רוזן:

נדבך אחד, אחר שלא דיברו עליו, אני רוצה להוסיף, לתרום לדיון, מעבר לעובדה שאני בעד ביקורת, כאיש ביקורת, גם עסקתי בזה בעבר וגם יושב ראש ועדת ביקורת, במשך 4 שנים, טרום מינויה של היושבת ראש הזמנית ויושב הראש החדש ויש חשיבות לדיון הזה, כמו שאמרו כאן, במועצת העיר ולסיכומים ותודה למתדיינים ולעושים המלאכה ולמבקר. יש גם חשיבות מאוד גדולה להסקת המסקנות בתוך העירייה, כי אמרנו שדו"ח הביקורת, כולנו תמימי דעים, שהוא משמש כלי ארגוני מאוד מאוד יעיל לשיפור ולתיקון. אבל, תודה גם למנכ"לית ולצוות שעוזר לה לחבר את אותן מסקנות ואת אותה התייעלות, אבל לכם יש והיושבת ראש, אולי תהיי עוד פעם, היושב ראש החדש, בתקופה, ואני מקווה שאתם נהגתם ככה או תנהגו ככה בעתיד, אבל בתקופה שהייתי יושב ראש ועדת הביקורת, קיימנו את אותם דיונים, שהם מטבע הדברים, יותר מעמיקים ויש בהם, הרבה יותר זמן לדיונים ולא פומביים שכל אחד צריך להגיד את מה שהוא אומר, בתוך ישיבות הועדה עצמה, לפני הדיונים הציבוריים ולפני שראש העיר מתייחס ולפני שהמנכ"לית יושבת עם הצוות הארגוני והזמנו, שמעתי קצת, שחלק מהעובדים כן זומנו וזה מצוין ולכן, מגיע גם לכם ברכות, אלה שהיו יושבי ראש בדו"חות האלה, מפני שהסמיכות של ביצוע עבודה לקבלת

הפידבק, קרי – הביקורת, היא יותר קצרה, לא לוקח את אותו זמן, שדוחים ודוחים,

עדי ברמוחה: עברה פה שנה,

יואב רוזן: לא, לא, לא, אבל בועדה, בסדר,

עדי ברמוחה: שאתה היית אמור להתייחס אליו, כשהיית באופוזיציה.

יואב רוזן: בדרך כלל, הדיון בשוטף, לא בשנה כזו או אחרת, ספציפית ולא הדו"ח הזה,

אבל הדיון השוטף, הוא הרבה יותר קצר, הזמן, כמו שאמרתי, הסמיכות בין ביצוע העבודה לבין קבלת הביקורת, יותר קצר ומטבע הדברים, הזכרון הארגוני, הוא יותר חד. וכשאתה מזמין את המבצע עצמו ואת הממונה עליו לועדה, תאמינו לי שהמעמד הזה, הוא לא, הוא לא קל למבוקר. אבל אם יודעים לעשות את זה ולעשות את זה טוב וברוח טובה והמבוקר, ואנחנו הקפדנו כועדה בקדנציה הקודמת, כל מבוקר שנכנס לחדר, לומר לו – זה לא נגד ולא מחפשים אותך ולא מחפשים את רעתך ולא מחפשים לפגוע בך, אלא מנסים להבין את התהליכים ולשפר אותם. הרי, מי שמגיע לו הערה, מקבל את ההערה, בו במקום לא צריך לחכות,

עדי ברמוחה: אם שמעת, זה מה שאמרתי, בתחילת הדיון.

יואב רוזן: לכן, אני מציין את זה ואני מברך על כך, ברכתי אותך, על כך ואני מקווה

גם, שהיושב ראש החדש,

אביבה גוטרמן: לא משנה, מה שאתה אומר, העיקר ששמענו את קולך זה כבר טוב.

יואב רוזן: אני אתעלם מההערה הזאת ואני מרים, אם זה עושה לך טוב, אז בסדר, אני

אעשה לך את זה הרבה פעמים ואני מקווה גם שהיושב ראש החדש ינהג כך וגם, וזה לא בושה, חברים וחברות, כשאני, שמגיע גם, אמירה טובה למבוקר, ניתן לומר אותה גם ועשינו את זה לא אחת. יש פה בחדר, מספר עובדים שיכולים להעיד שברגע שקיבלו הערה או שלילית או חיובית, הם לוקחים את זה מיד, לתשומת לבם והם חוזרים למחרת, כי בדרך כלל, הישיבות הן בערב, חוזרים למחרת לארגון והארגון כבר מפיק את התועלת ולו רק מתוקף הופעתם בועדה. ולכן, אני חוזר ואני לא יודע אם אני אחרון

- הדוברים, בטח לא מסכם, אבל ברכות גם ליושבי ראש, גם למנכ"לית וגם למבקר, תודה רבה.
- חי אדיב: תודה רבה, תודה לך.
- אביבה גוטרמן: אתה צודק, והם קיבלו כבר,
- חי אדיב: יש, נוה רוצה להגיד משהו ?
- עדי ברמוחה: אני, יש לי רק,
- חי אדיב: את מסכמת. בקצרה, אני מבקש, קדימה.
- נוה גור: יש לי כמה דברים, לא משהו, קודם כל, יואב, אני רוצה לברך על הדרך של הדברים שאמרת. אני אומר את זה ברצינות ולא בציניות.
- יואב רוזן: למרות שכמה מחבריך בקהל, קצת גיכחו, אבל בסדר.
- נוה גור: אולי תסביר להם, יכול להיות שהם לא הבינו מה, מה, אני כרגע, למקום אישי, דווקא התמאתי. אני דווקא,
- חי אדיב: אני רוצה לאשר את מה שאתה אומר, כי כך ב – 5 שנים, למרות הביקורות שהיו בניינו במחלוקות, דו"חות המבקר הוגשו עם ביקורות ענייניות ועל כך, יישר כח.
- נוה גור: אני התחלתי במחמאה אמיתית, כי אני חושב, שלפעמים, כשאני חוזר הביתה מהישיבות מועצה, אני מקווה שילדי לא הסתכלו במה שקורה פה, בישיבות המועצה, גם אצלי וגם אצל אחרים. אני חושב שראוי שנשמור על הדרך הזאת, גם באי הסכמות. זה דבר ראשון. דבר שני – אני נכנסתי לועדת הביקורת לפני כחודש ימים, ואני גם רוצה להצטרף פה ולומר שפגשתי פה, מבקר שעובד קשה מאוד ועושה עבודה נאמנה. ולמרות שהוא וותיק מאוד, כבר הרבה שנים, הוא פתוח, ישבנו ככה, ניסינו לחשוב איפה היתרונות שיש למי שמבקר במשך הרבה שנים רשות וגם איפה החסרונות ואיפה אפשר לעשות שינויים ואני חושב שיש פה, עוד עבודה רבה, אבל אני מברך על העבודה הזאת ובאותה נשימה, אני רוצה לומר גם למנכ"לית, שאני חושב שמבקר העירייה מחוייב לקבל תקציבים משמעותיים, מה שהוא לא מקבל במשך שנים, כי עבודתו של המבקר, נאמר פה על ידי כל

אחד, חשובה לכולנו, לא משנה איפה אתה בקואליציה או באופוזיציה ובתקציבים ובתנאים שניתנים למבקר, קשה לעשות עבודה טובה ויעילה ולכן, חייבים להשפיע ולתת לו את כל התנאים. עוד דבר בנושא הזה, אני רוצה גם, לחזק, לומר שאני שמח על זה, אל תבהלו דרך אגב, יש לי גם דברים מאוד קשים, לומר, שלא תחשבו ש,

איזה תנאים, אבל חסר, תגיד מה. יגאל הררי:

לא, לא, בסדר, אני חושב שמישהו פה, נבהל מיותר מדי דברים טובים שאני אומר, יש פה דו"חות קשים מאוד. אבל אני אומר, נעשה פה, עוד צעד מבורך וחשוב על היותו של המבקר, גם, על הפיכתו להיות מי שממונה על תלונות הציבור וזה דבר מאוד מאוד חשוב, יש הרבה רשויות, שכך זה מתבצע ואני חושב שראוי שגם נפרסם פה, את הדו"חות בנושא, גברתי המנכ"לית, דו"חות של תלונות הציבור, דברים שלא קיימים אצלנו, כמו שבכפר סבא ובערים אחרות.

נוה גור:

איזה כלים חסר לו? יגאל הררי:

כלים זה תקציב, זה כח אדם, נוח גור:

למה? למה? יגאל הררי:

לבצע, אם תרצה, אני אפרט יותר, נוח גור:

לא, אני שואל, כי אני לא, יגאל הררי:

אין לנו הרבה זמן, חי אדיב:

לא, אני רוצה רק, לדעת. יגאל הררי:

אני אומר לך, אתן לך דוגמא, אתה רוצה דוגמא, יגאל, יגאל, קודם כל, נוח גור:

אמרנו שלא מפריעים אחד לשני ואני כיבדתי את זה, אבל אני מוכן לענות

לך על שאלתך, בסדר?

תן לי תשובה, אני מדבר, יגאל הררי:

בוא תשלים, אבל תמשיך לרשום, קדימה. חי אדיב:

אתה רוצה תשובה? אתה רוצה תשובה? נוח גור:

אני רוצה, אתה אומר, אין לו כלים. יגאל הררי:

נוה גור:

אני בא ואומר שכאשר נותנים למבקר למשל, תקציב מאוד קטן, הוא יכול, צריך לבחור מהם הנושאים שהוא הולך ובוחר אותם. הוא הרי נעזר בגורמי חוץ, הוא יכול לשלם פה ושם כספים מינוריים, לאותם בעלי מקצוע שיכולים לתת לו את המידע וברגע שלא ניתן לו, הוא לא יכול לעשות. זאת דוגמא, אני יכול לתת לך עוד דוגמאות והביקורת הזאת חשובה גם לך ולא משנה, איפה אתה יושב. דיבר יואב, על החשיבות של קיום הועדות והישיבות בקרב הועדה, אה, הועדה לביקורת, לפני שיושבים פה, על השולחן הזה. אז בעניין הזה, אני רוצה לומר שני דברים: אחד – אני חושב שזה כשלון גדול, שאנחנו דנים היום, בדו"ח מספר 19. לא יעלה על הדעת שכמו שאנחנו חייבים לאכול בבוקר ולשתות מים, אז אנחנו צריכים לדעת שיש פעם בשנה, ישיבה בנושא הזה. המשמעות של אי קיום ישיבה כזאת, ודיון בדו"ח מספר 19, המשמעות היא זלזול בכספי ציבור. כי מה שקרה בשנה אחת ולא הופקו ממנו לקחים, אפשר לראות את זה, גם בשנה אחרי זה וכמובן, יש גם דברים שקורים מדי שנה, אחרי שנה ואני חושב שלא יעלה על הדעת. באותה מידה, אני מחזק את מה שאמרת יואב, לא יכול להיות שהיום, אנחנו דנים בדו"ח 20, אחרי שבמשך חודשים, לא דנו בו, אנחנו כבר בסוף שנת 2014 ולמרות זאת, מחליט ראש העירייה להעלות פה, דיון כאשר אנחנו, כועדת ביקורת שבמשך כל השנה הזאת, אני אמרתי שוב פעם, הצטרפתי לפני חודש, אבל לא קיימה עדיין, את הדיון בועדה ואין, לא יכולה להיות פה ציפייה שתעשה פה, עבודה יסודית ורצינית, אם לא סיימנו את העבודה בועדת הביקורת ולכן, אני בא ואומר – אם מסתכלים על דו"ח הביקורת כדבר שבאמת, רוצים ללמוד ממנו, כמקור להפקת לקחים ולא לחזור על טעויות, אז בדו"ח מספר 20, לא עשינו את זה. וכך, גם לא עשינו

לגבי דו"ח מספר 19.

משה חנוכה: דובר על זה בועדה נוה,

נוה גור: אני מבקש, לא הפרעתי לך, בבקשה תן לי לסיים את הדברים. עניין נוסף, שאני רוצה לציין ואני כרגע, מדבר מלמעלה ואחרי זה, אתייחס גם לדברים הפרטניים, בעיקר בדו"ח 20.

ניצה משה: נותרו עוד 3 דקות.

נוה גור: אני אנצל את כל ה- 3 דקות. התחושה שלי מקריאה של שני הדו"חות ובעיקר בדו"ח 20, שכמובן צללנו לעומק, במקומות שצללנו לעומק, זה שאין פה, מערכת לומדת. וזו בעיה קשה מאוד. כולם פה, מציינים את חשיבותה של המערכת הזאת, שצריכה ללמוד ואין לי ספק שאין מערכת מושלמת או רשות מקומית, שאין בה תקלות. אבל כאשר אתה מגלה תקלות שחוזרות ונשנות בנושאים שונים וכאשר אתה מגלה שיש תקלות באותו נושא שחוזר, שחוזרות מספר שנים, אז אתה מבין שאנחנו לא מפנימים ולא לומדים. בסופו של דבר, כאילו הכלבים נובחים והשיירה עוברת. אני רוצה לחזק את מה שאמרה אביבה ואני אתייחס בהמשך גם, לנושא זה בעניין נקודתי. חייבת להיעשות אבחנה, אדוני ראש העיר, בין נבחרי הציבור לבין פקידי העירייה. ומה שקורה ואתה רואה את זה, בהרבה מקומות בדו"חות, זה שהחלטות של ראש העיר או החלטות בדרג של סגנים או מי שלא יהיה, בקרב נבחרי ציבור, הן החלטות שמתקבלות לא ממקום מקצועי ובסופו של דבר, מלכתחילה, מובילות את הפקידות להחלטות או לביצוע שמוביל לכשלון. ותיכף, כשנגיע לדו"ח 20, אני אתן דוגמאות לזה, אבל אני חושב שראש העיר חייב להבין, איפה המקומות שבהם, הוא מלכתחילה, מוביל לכשלון ורואים את זה בדו"חות, במספר מקומות. דבר אחרון שאני רוצה לומר למנכ"לית, זה בסוגיית ההפקת לקחים. יש פה דו"ח שנעשה, נעשתה פה עבודה על ידך וכמובן, על ידי המבקר. שקודם כל, אני חושב שראוי וכדאי, מתוך אותם דברים שהמבקר מעלה, לקבל ממך, עוד מידע על דברים שהם מתוקף אותה ביקורת, שהועלתה על ידי המבקר, שתבואי ותציגי את, גם דברים נוספים שאת חושבת שראוי לתקן, גם אם לא הוצגו אצל המבקר. זאת אומרת, לא להגיד – אם הוא בחן היום, את

רישוי עסקים וגילה שיש כשל אחד, שתיים, שלוש, ארבע, תבואי ותציגי את, כשלים נוספים או אפילו, הפקת לקחים שראוי לתקן במסגרת זו או אחרת. כשאני רואה טבלה כזאת שבה מציגים לנו, יושם, יושם, יושם, אני מוטרד מאוד, אני מודה, כי אני חושב שקשה מאוד להבין, איך יושם ומה ייושם. והדבר הנוסף שחשוב, וגם המלצתי על זה למבקר העירייה, זה לראות איך במשך, בכל דו"ח, עוסקים גם בבחינה אם תכנסי לאתר של עיריית רעננה למשל, זה נעשה בצורה מאוד מאוד יפה. לוקחים את הדו"ח הקודם לפחות, אם לא קודם לכן ובודקים האם ההמלצות שניתנו בדו"ח הקודם, יושמו לאחר מכן. וזה דבר שאנחנו צריכים לעשות, כי אחרת, אתה חוזר על הדברים. הערה אחרונה, זה אליך אמיר. לא קשור לכל הנושא הזה. אבל אם אנחנו מדברים על קבלת מידע וכן הלאה, אני רוצה לומר לך שביקשתי במייל אתמול וגם היום, לקבל את אותם מסמכים ואת אותן תקציב במייל, ונענתי בשלילה ואני חושב שראוי שיעבירו את זה, אי – לכל חברי המועצה ו – ב' – אני חושב שבעידן של היום, אני חושב שראוי שנעביר את זה במייל, אני אשמח לקבל את זה, אפילו ממך. ועל כן, לבוא ולומר, כאילו אנחנו מקבלים את המידע, בצורה פשוטה, הלו אנחנו נאבקים על הדברים האלה, אנחנו מבקשים,

אמיר כוכבי : נו, מה,

נוה גור : רגע, תרשה לי, תרשה לי לסיים.

אמיר כוכבי : מה שמפתיע אותי זה שבתוך הסיעה שלך,

נוה גור : תרשה לי לסיים, תרשה לי לסיים,

אמיר כוכבי : את המידע הזה, נמצא אצלך ביד.

נוה גור : תרשה לי לסיים אמיר, כי זה נורא קל ללכת למקומות, למקומות,

למקומות הפופוליסטיים והסקסיים,

(לא ברור – מדברים יחד)

נוה גור : אמיר, אמיר כוכבי, אני לא הפרעתי לך, אני לא הפרעתי לך. אי – אני אשמח

לקבל את זה במייל, אם אתה לא חושב שראוי שנקבל את זה במייל, אז

חבל. ב' – אם רוצים להתייחס בכבוד לחברי המועצה, לא בשביל הכבוד שלהם, אנחנו פה בשביל הציבור, אלא בשביל שנוכל לבצע את העבודה טוב, אז אנחנו מבקשים לקבל את התנאים הבסיסיים, בוודאי ובוודאי, בשנות האלפיים, לקבל את הדברים הללו במיילים. אם יש חשש, אז אנחנו נלך, נצלם, אנחנו נלך, נסרוק את הדברים ונפיץ את זה בעצמנו. אני חושב שאתה מקבל שכר, אנחנו עובדים קשה ובזמננו הלא פנוי, עושים עוד פעולות, תקל עלינו בבקשה ותודה רבה.

- אביבה גוטרמן: מה זה? זה ב-8 לחודש, ועוד אין לי את המידע.
- אמיר כוכבי: ולכן, הצעתי לאביבה, להקל עליה, במקומך.
- אביבה גוטרמן: אין מקום, אם הוא לא יהיה פה?
- נוה גור: אשמח לקבל גם, אמיר.
- אביבה גוטרמן: איזה מין דבר זה?
- נוה גור: אל תתמס אמיר,
- אמיר כוכבי: הצעתי לעדי ואני אשמח לתת לה.
- נוה גור: אמיר, אל תתמס, אל תתמס, תעביר,
- אמיר כוכבי: גם לה, גם לשרונה, אם אני אספיק לצלם, לפני שאני אתפטר, כמו שביקשת ממני היום, דרך העיתונות.
- נוה גור: אני תיכף אתייחס, אני תיכף אתייחס גם, לנושא זה, אל תדאג.
- אמיר כוכבי: בפניה אישית מרגשת.
- נוה גור: אני מבטיח לך, אל תתרגש מזה.
- עדי ברמוחה: יש לי כמה שאלות, אם לא חידדתי, מוטי, נהנתי מאוד לעבוד אתך, אני נהנית מאוד לעבוד אתך, עדיין.
- חי אדיב: כן, הלאה.
- עדי ברמוחה: יש לי כמה הערות לגבי התשובות של המנכ"לית, אני לא קיבלתי כל כך, תשובה חנה, לגבי דרישות קבלן מוגזמות בכ-15%, כי ההמלצה היתה שיש לבצע ביקורת שוטפת לקבלן או לספק שעובד לאורך זמן עם העירייה. יש פה משמעות לכל מילה. ואם נתגלה התשלום ביתר, יש לקזז מחשבונות

עתידיים. רציתי לדעת מה קורה עם זה? זה נעשה, זה לא נעשה? יש איזושהי הפקת לקחים לגבי אותו ספק / קבלן, שמגיש חשבוניות, אני לא רוצה להגיד אפילו, מה אני חושבת על זה, אבל מעבר לזה שבעיניי, זה פלילי, אני רוצה לדעת מה הדין לגבי אותו קבלן.

לגבי רישוי עסקים, אני חושבת שאני לא יודעת ואני גם שאלתי את המבקר, אם יש מחלקה שמפקחת, פיקוח לעסקים. כי כמו שידוע, הארנונה לעסקים, היא יותר יקרה מהארנונה למגורים ואני מדברת פה, על עסקים שעובדים מהבית ומפסידים כסף, פה. אז אני מבקשת לדעת אם זה נעשה? לגבי המחלקה הדתית, דיברנו על מעקב חשבונות בארגון הסעות לקברי צדיקים. כן, המחלקה הדתית, חיים שאבי, מה לעשות.

אביבה גוטרמן: אבל זו המחלקה היחידה שהכל פיקס.

עדי ברמוחה: הכל מפוברק. אני לא שמעתי שיש פה מעקב של הגזברות על גביית כספים ואני מבקשת תשובה, לדעת אם יש פה אכן, מעקב של הגזברות. בנוסף, מרכז הברנש, אמרתם שזה תוקצב, כי לפי התוקן, תוקן, תוקן, זה אומר שזה תוקצב בתקציב 2015, אם זה תוקצב, איפה הקצאת כח האדם? כי זה לא מסתדר לי אם זה שהקצאת כח האדם לא תוקן, אם זה תוקצב. אז או שתוקצב או שלא.

חנה גולן: כנראה שהתשובה שלי לא היתה מספיק ברורה.

עדי ברמוחה: לגבי, קברי צדיקים, זה אתה תענה ובפעם הבאה, אני אשמח לבוא לקברי צדיקים, אני לא משתטחת, אבל גביית אגרות והיטלי פיתוח, העניין של הסנכרון בין מחלקת הנדסה וגזברות, עובדים על זה. אני אשמח לקבל לוח זמנים, עובדים על זה.

יגאל הררי: אני רק רוצה להגיד שהיא אמרה פה מונח תמורה, על הנושא של הכספים, היא אמרה שזה מפוברק. זה תמור ביותר, המילה הזאת, אני אומר עדי, אם את חושבת שיש פברוק ואת עוד יושבת פה, על הכסא, את שותפה לפשע, אם את יודעת משהו שאנחנו לא יודעים.

אביבה גוטרמן: יגאל, יגאל, אל תהייה דרמטי, כל הארץ, יגאל,

- עדי ברמוחה : יגאל, תקרא דו"חות, יגאל, אתה מוזמן לקרוא דו"חות.
- אביבה גוטרמן : בכל הארץ, זה עובד ככה, תקשיב.
- עדי ברמוחה : אתה מוזמן,
- יגאל הררי : את מאשימה עובדים שהם מפברקים?
- עדי ברמוחה : לא, אני לא מאשימה עובדים, אני מאשימה קבלן וזה נמצא פה,
- יגאל הררי : מפוברק?
- עדי ברמוחה : מפוברק, כן, אני חוזרת על זה, כי זה נמצא פה, עם מספרים חותכים.
- חי אדיב : אדוני המבקר, אם אתה חושב שמה שהיא אמרה נכון, בבקשה לפנות למשטרה, זה הכל.
- יגאל הררי : אני מבקש על כל דבר, מה זה הדבר הזה? אם יש פה משהו, שכתוב שמישהו פיברק, רק למשטרה,
- חנה גולן : אני נתבקשתי לענות.
- חי אדיב : רבותי, לא דיון, נגמר הדיון,
- יגאל הררי : לא לזרוק פה...
- חי אדיב : תודה רבה לכולכם.
- יגאל הררי : לא, לא מקובל עלי.
- עדי ברמוחה : אני לא דיברתי על עובדים, יגאל, תקשיב לפחות, אני אמרתי קבלנים וספקים ואם תקרא את הדו"ח, אז יש שם פירוט, לגבי זה. אתה מוזמן לקרוא את דו"ח המבקר, יגאל.
- חי אדיב : לא כול דבר שנאמר פה מסכימים ...
- עדי ברמוחה : זה נמצא בדו"ח המבקר ואם אתה רוצה, אני אמרתי לך את זה.
- חי אדיב : רבותי, המנכ"לית מסכמת ומתייחסת להערות הנוספות, היא כבר הציגה את המצגת שלה. המבקר ואני, בסוף דו"ח מספר 20, נסכס את הכל ונעיר על הכל, על הכל, שבכול, על כל מה שאמרתם, סנכרון, לא סנכרון, נתייחס בסוף. קדימה, גברתי המנכ"לית.
- חנה גולן : היות וכולם שיבחו את כולם, אז ברור לכם, שאני ריכזתי את החומר, אבל מי שעושה את העבודה הסיזיפית הזאת, היומיומית בשעות קשות ויושב

פה, זה בעצם המנהלים והעובדים. אז להם מגיע כל הכבוד. אני רוצה, אני לא עושה את זה לפי הסדר, אני רוצה לומר, המערכת כן לומדת, אולי לא לומדת לפי הקצב שמי שמצפה ממנה, אבל בזמן הקצר שאני נמצאת ויחסית לדו"ח ביקורת שהוא לפני 3 שנים, המערכת לומדת, היא יודעת ללמוד, היא יודעת ליישם, לא הכל בבת אחת, כי אנחנו גם, עובדים תוך כדי זה, אנחנו לומדים תוך כדי תנועה של ביצוע של דברים, שחייבים לבצע אותם, על פי תוכנית העבודה של 2014 ובלתי"מים וכן הלאה. אתם כולכם עובדים באיזשהו מקום או עבדתם פעם, אתם יודעים שזה ככה, אז אין פה מטה קסם, אז זה לגבי המערכת לומדת. הדבר הנוסף שאני חייבת לומר – מבקר העירייה, כשהוא מוצא חשד לפלילים, הוא יודע לכתוב בדו"ח, המלצה – אני ממליץ להגיש תלונה במשטרה. כל זמן שזה לא כתוב, כול זה השערות, השערות זה הדבר הכי נורא, העננה השחורה הזאת, עכשיו, רובצת על כולם ואני חושבת שזה נורא. וגם לנו, מי שיושב סביב השולחן הזה, אם הוא עובד ואם הוא נבחר, יש אחריות למה שאנחנו אומרים. אני חושבת שזה חמור, אם זה נכון ואם יש עובדות, נא להציג. אם לא והמבקר לא ציין, אז אני חושבת שאסור להשתמש במקרים האלה. רשמתי את מה שיגאל, אני עוברת דבר דבר, פיתוח והכשרות, כותב המבקר בסעיף ג' – לא הוכן אומדן תקציבי רציני. כשועדת הביקורת או יושב ראש ועדת ביקורת, מציג את הנתונים, את המלצות הדו"ח, אני חושבת שמן הראוי גם, לציין את ההתייחסות של המנהלים הקשורים לעניין. כי כשאני ישבתי עם כל מינהל ההנדסה, אמרו – נכון, כתב שלא הוגש אומדן רציני. לדעתנו, האומדן היה רציני. ואי אפשר להגיד, מה זה לא רציני? או אומדן נכון או אומדן שגוי, או אומדן רחוק מהמציאות, לכאן או לכאן. אז זה, לגבי העניין העניין הזה.

עדי ברמוחה: אומדן, כשמו כן הוא, יכולה להיות בו, סטיה.

יגאל הררי: לא שאלתי, אני שאלתי אם חייבנו את הקבלן.

חנה גולן: לא, בסדר, אני,

- עדי ברמוחה: אומדן זה לא מסגרת תקציב סגורה.
- חנה גולן: בסוף לי לא נותנים בכלל את הזמן להגיב. אתה שאלת שהיא שאלה הסיטורית. מאז שהוקמה, לא יודעת לענות לך, אני לא יודעת לענות לך בשלף, אני צריכה ל, בדו"ח, בדו"ח.
- יגאל הררי: לא יודעת, זה היה ב- 2012, לא בדקתי את הנקודה הזאת, מודה, אין לי מושג, לא יודעת. עכשיו כעקרון יש דו"ח ביקורת, נעשית עבודה בעקבותיו, הועדה דנה, זהו, אני לא מעלה פה, בשולחן הדיונים, רעיונות לעוד ביקורת. אם אני רואה ליקוי, תפקידי קודם כל, לתקן אותו, אני לא מחכה לדו"ח ביקורת. זה גם תשובה לנוה. דבר נוסף יגאל, אכיפת עסקים המנוהלים מהבית. קודם כל כן, צריך לאכוף, אם מזהים ואם יודעים, כי ישנם עסקים כמו לדוגמא מספרות. יש להם חומרים כימיים, החוק מחייב שיהיה להם רישוי עסק, אין מה לעשות? זה לא בחירה. אבל אם אנחנו לא יודעים, לא יודעים. הרי, לא נלך לבלוש, רק אם יודעים. אז זה לגבי הנושא הזה. מה עוד? שרונה, את ציינת משהו לגבי ה תמיכות.
- שרונה הרשקו: אמרתי מה שהמפקחים ידונו רבעוני...
- חנה גולן: לגבי המפקחים,
- שרונה הרשקו: רבעוני ולא פעמיים בשנה.
- חנה גולן: אז קודם כל, ועדת התמיכות הסטטוטורית, היא ועדה שממליצה ובוחרת. אנחנו יישמנו את ההצעה שלכם, עוד לפני ששמענו אותה ואנחנו מקליטים את הישיבות של עצמנו. כל הישיבות שלנו מוקלטות לעצמנו, לא מתומללות, אבל מוקלטות, בשביל לבדוק את עצמנו. בישיבות עצמן, ניתנת הנחיה מאוד מאוד ברורה, לא מוותרים לאף אחד, על שום דבר ומי שעושה את זה, זה עושה את זה, היועץ המשפטי, באופן מאוד סיסטמטי, לא מוותר,
- ירון סולברג: דורשים כול הזמן.
- חנה גולן: כן, נכון.

- חנה גולן: דורשים, מקפידים, שולחים בחזרה, לא מאשרים, אתם עוד תתוודאו לזה, כשתקבלו את ההמלצות שלנו.
- משה חנוכה: שיועברו לוועדת המשנה לתמיכות, לפני.
- חנה גולן: בסדר, מצוין. אז אם אתם תחליטו, אנחנו. מה עוד? יגאל, יגאל, בנושא גביית אגרות והיטלים.
- שרונה הרשקו: חנה, עברת על רישוי עסקים ולא התייחסת לרפורמה.
- חנה גולן: רגע, אני תיכף אתייחס, נכון לגבי א' – בדו"ח ביקורת, בהמלצות הביקורת, הנהלת העירייה כעקרון מקבלת את ההמלצות, היא לא עומדת פה עם סטופר ועם לו"ז עדי, אני מצטערת לומר את זה. אין פה, אין פה סטופר ולו"ז מתי אנחנו ניישם.
- עדי ברמוחה: השאלה, אם נראה את זה עוד הפעם,
- חנה גולן: אתם תבדקו אותנו, לא בדיעבד, לא שנתיים אחרי, תבדקו אותנו. עוד מעט, נפתחת שנה חדשה, תבדקו מה יישמנו כבר. אין פה בעיה, הכל באמת, הכל בשקיפות. עכשיו, לגבי הרפורמה. אני אשמח אם ספיר, שהוא מנהל האגף, ומחלקת הרישוי אצלו, לא, לא חוכמה, ממש לא חוכמה ורחוקה מלהיות אצלי, יש פה מנהלים שהמומחיות שלהם. ספיר, לגבי הרפורמה, אתה רוצה לומר?
- ספיר יצחק: טוב, לגבי הרפורמה, התחלנו את התהליך לפני למעלה משנה, כאשר הרפורמה טומנת בחובה, הרבה מאוד נושאים, הרבה מאוד רכיבים שכמעט נושקים לכל מנהל מחלקה בעירייה, שצריך להכין את העבודה ולהטמיע אותו בתוך הרפורמה. למרות שמשרד הפנים העביר את הרפורמה, עדיין, גם למשרד הפנים יש קשיים איך להתמודד עם כל מיני סוגיות. למשל, באמצע השנה, הכניסו את הרפורמה בנושא רישוי בניה. שאותו ישבנו ולמדנו וגם אותו, צריך להטמיע בתוך הרפורמה לרישוי עסקים לכן, הנושאים הם לא פשוטים. אנחנו כרגע, נמצאים כמעט ב – 90%, בין 85% ל – 90%, מבחינת הרפורמה. הנושאים, כל דבר שנכתב, אם זה בטחון ואם זה הנדסה ואם זה כל הגורמים שרלוונטיים להכנה, משטרה והכל, מוכנים,

מודפסים, מועברים ליועץ משפטי, על מנת לתת את אישורו ואנחנו נכנס. רק בשבוע שעבר מספר נשים ממחלקת רישוי עסקים היו בכנס רפורמה, הרבה מאוד ערים עדיין, למרות שמדברים שעד סוף השנה, זה יהיה, דחו את זה לשנה הבאה, כי הרבה מאוד ערים, עדיין לא מוכנים בעניין הזה. אז קל מאוד כרגע, לקחת את התכולה שיש לנו, להכניס למחשב העירוני ולקבוצה, אבל אני מעדיף שיהיה משהו, מוצר שהוא מוגמר ומוצר שהוא טוב ומוצר שאנחנו יכולים להחיל אותו. אנחנו הכנסנו תוכנת רס, תוכנה מאוד ידידותית שגם היא במסגרת הרפורמה. שבעצם היום, בעל עסק שרוצה להגיש משהו, לדעת איזה עסק, יודעים להגיד לו בדיוק – אם זו חנות לבשר, מה הדברים שהוא צריך להכין, מגיעים ונותנים לו, נמצא פה ירח, נותנים לו מראש, את כל הרשימה, את כל הליסטה שהוא נדרש להגיש - משטרה, כיבוי אש, בריאות והכל, בתוך הליסטה הזו ולכן, הוא הולך מכין ומגיע. אנחנו במקביל, לטובת העניין, על מנת לזרז את הליך הרישוי, לא מחכים שהוא ילך ויפעל, אנחנו שולחים לגורמי הרישוי את הדברים. אם זה משרד הבריאות, אנחנו הולכים וקובעים, במקום הזה, הולכים להיות כרגע חנות לבשר, או כל דבר שהוא אחר, תבואו, תכינו, תעשו ביקורת וכולי. יש עסקים גם, שאנחנו לא יכולים להתחיל את התהליך, אבל אנחנו עושים את כל התהליך על מנת לזרז את התהליך ולא להמתין, אנחנו פונים בשמו לגורמי הרישוי השונים, אם זו משטרה ואחרים, על מנת לתת לנו מענה. אני חושב ש,

שרונה הרשקו: ב – 31.12, יהיה לנו פה, את הרפורמה?

יצחק ספיר: אמרתי, עדיין לא, לא. בהרבה מאוד ערים, רק חזרו כרגע מכנס, בשבוע שעבר, הרבה מאוד ערים דחו את זה. גם משרד הפנים מבין שאי אפשר לעשות ולהחיל את זה מיידי, אבל זה יהיה כולל עמדה, כולל עמדה שאנחנו בשנה הבאה, נכניס לטובת מה שאמרנו.

חנה גולן: יגאל הררי, לגבי תחשיבי אגרות בניה והיטלים, מומלץ שיעבור בקרה ואישור של גורם ממנהל הכספים, זהבית או גלית פוגל.

גלית פוגל: נושא של תחשיב של אגרות בניה והיטלים מתבצע במערכת ממוחשבת, אז כך שנכנסים לשם, כל התחשיבים, כל התעריפים, זה תחשיב אריטמטי פשוט. מקלידים את שטח המבנה או שטח הנכס או שטח הקרקע ויוצאת תוצאה. לא יודעת אם נחוץ איזושהי בקרה על התחשיבים האלה, כמו שאין על כל תחשיב של ארנונה או כל תחשיב של אגרת שילוט, איזה גורם מבקר. אם חושבים שזה נכון, זה פשוט, עבודה כפולה. עובד אחד שעושה את התחשיב הזה, יעבור ביקורת על ידי עובד אחר, שיבצע את אותה ביקורת. לא, אני לא ירדתי לסוף דעתכם, למה אתם מתכוונים, שצריכה להיות בקרה.

חנה גולן: תשארי במקומך, יש עוד שאלה של יגאל. מומלץ ליישם את ההצעה, ליצור חסימה במערכת המתשוב, לפיה לא ינתן היתר בניה, כל עוד אין אישור לתשלום אגרות.

גלית פוגל: החסימה הזאת קיימת, יש מערכת, לא ניתן להפיק היום היתר, מבלי שמנהל המחלקה הרלוונטי או בהיטל השבחה או בהיטלי פיתוח משחרר, אחרי תשלום.

חי אדיב: אני גם לא מכיר בכול שנתי פה, שמישהו קיבל היתר, בלי שהוא שילם אגרות.

יגאל הררי: זה מה שאני אומר, זה לא הגיוני, אני גם, לא מכיר את זה.

חי אדיב: בכל מקרה, שווה בדיקה, אולי היו דברים כאלה בעבר, לא זוכר, אבל אוקי, תודה רבה. קדימה.

מוטי פרוינד: לגבי אגרות והיטלים, התחשיבים, מכינים אותם באגף הנדסה. מה שאני המלצתי הוא שבמנהל הכספים, יהיה מישהו שיוכל לבקר את העבודה שנעשת, לא כל תחשיב לבדוק. אלא, בצורה אקראית בודקים תחשיב כזה, תחשיב אחר. אין היום גורם בגזברות שיודע לבדוק את התחשיבים האלו. לא יכול להיות, שיש רק גורם אחד בעירייה, שהוא גורם חיצוני, שרק הוא יודע, לעשות את התחשיב הזה.

עדי ברמוחה: הוא נמצא במנהל הנדסה, זה העניין.

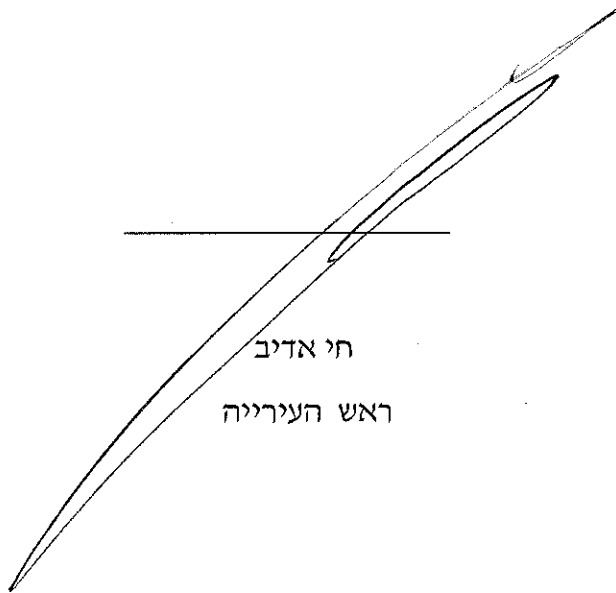
- חי אדיב: אוקי, תודה רבה, הבנו, תודה רבה.
- עדי ברמוחה: זה בדיוק, העניין.
- מוטי פרוינד: שנייה, עוד תוספות, ברשותך. אני המלצתי שאחרי 3 שנים, אם לא מצליחים להשיג את כל האישורים כדי שיינתן רישוי לעסק, אני אומר 3 שנים שבהן עשו את כל הנסיונות כדי להשיג את האישורים ולא ניתנו האישורים, כנראה שהם בלתי ניתנים להשגה, צריך לסגור את העסק. 3 שנים, זה זמן מספיק בהחלט, כדי לנסות להשיג את הרשיון.
- יגאל הררי: לא נכון.
- (לא ברור – מדברים יחד)
- חי אדיב: יגאל. ועדת רישוי עסקים מיוחדת, תעשה דיון.
- מוטי פרוינד: אמיר כוכבי שאל שאלה - מה קורה עם אותם גופים, שאנחנו מעבירים אותם לניהולם של גופים אחרים? אז החוק קובע שגופים שהעירייה משתתפת ביותר מ - 10% מתקציבם, או שהיא שותפה במינוי הנהלתם, נקרא גוף עירוני מבוקר, מבקר העירייה, בסמכותו ומחובתו, לבקר את הגופים האלו. ולגבי המועצה הדתית, יש דו"ח מאוד ארוך, מאוד מפורט, מלפני 3 שנים ותוכלי לקבל אותו מחר בבוקר.
- אביבה גוטרמן: את תאגיד המים, אתה לא יכול לבקר.
- שרונה הרשקו: למה לא? זה 100% ,
- אביבה גוטרמן: זה התאגיד היחידי ש - 100% מניות (לא ברור) ואי אפשר לבקר אותו, זו הבעיה, זו הבעיה עם התאגידים.
- ניצה משה: אני מעלה להצבעה את הצעת החלטה לגבי דו"ח מבקר העירייה מספר 19, לשנת 2012. מועצת העירייה מקבלת את המלצות מבקר העירייה לדו"ח מספר 19 לשנת 2012.
- חי אדיב: תודה. מי בעד? מי בעד?
- יגאל שמעון: פה אחד.

הצבעה:

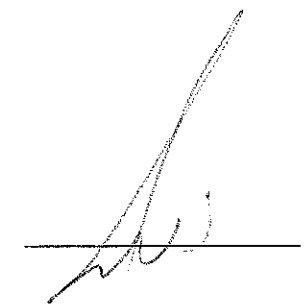
13 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, משה חנוכה, תקוה גלס, ננה גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 182/14:

מועצת העירייה מקבלת את המלצות מבקר העירייה לדו"ח מספר 19 לשנת 2012.

חי אדיב
ראש העירייה

ניצה משה
מרכזת ישיבות המועצה

ניצה משה: שוב ערב טוב, אנחנו מתכבדים לפתוח את הדיון המיוחד על דו"ח מבקר העירייה מספר 20 לשנת 2013. נוה בבקשה.

נוה גור: אני דווקא רוצה להתחיל קודם באמירה ושאלה. בהמשך למה שאמרתי קודם, דו"ח מספר 20 טיפל ב- 6 נושאים מרכזיים. בוועדה שעסקה בדו"ח הזה לפני כשבועיים ימים, לראשונה, הצלחנו לדון אך ורק בשני נושאים. ולפני שאני נכנס לדברים, אני שואל שאלה מאוד פשוטה. האם אתה מצפה שבסוף הדיון הזה, נעלה פה להצבעה, בקרב חברי המועצה, האם הם מקבלים את המלצות מבקר העירייה, עוד לפני שדנו בעוד 4 נושאים מרכזיים משמעותיים והועדה המליצה ונתנה את חוות דעתה. אם אתה אומר שכן, אז כל מה שאמרתם קודם, על חשיבות המבקר והדו"חות שלו, הושמט לגמרי מן הקרקע. אני קודם כל, אשמח לשמוע את דעתך. אני יכול עכשיו, לעשות שני דברים: לדבר על שני הנושאים המרכזיים, שעסקנו בהם וכל היתר, להקריא לך את הדו"ח. תגיד לי אם זה מה שאתה חושב?

חי אדיב: להקריא את הדו"ח, אני גם טוען, שקראת אותו ואני מנחש, אני מקווה שמאוד מאוד, חשבו על זה.

נוה גור: אני מקווה.

חי אדיב: יש לוחות זמנים.

נוה גור: אבל לא דנת בדו"ח הקודם.

חי אדיב: ועדת הביקורת לא התאספה ולא הגיעה בזמן ולכן פעם אחת, התפזרה ופעם שנייה, כן התקיימה והיה לה את כל הזמן לעשות. כרגע, לנו, להנהלת עיריית (לא ברור - מדבר ללא מיקרופון) הלקחים והמנכ"לית מוזמנת להציג אותם. מה שיש לך להגיד, תגיד, גם אם היתה ועדה או לא היתה ועדה. יהיה לך רק שני נושאים, תגיד לי כשאתה שם, תגיד. מה שחשוב בדיון, זה לא להקריא, אלא להגיד מסקנות ולקחים.

נוה גור: שנתיים, שנתיים שלמות, לא דנת בדו"ח,

חי אדיב: טוב, זה לא דיון,

נוה גור: לא, לא, זה לא דיון, אבל נתת לי את הסמכות להוביל עכשיו את הדיון, אז תן לי בבקשה, להוביל אותו. שנתיים לא דנת בדו"חות הללו, ועכשיו, במאין מחטף אתה רוצה להחליק את דו"ח מספר 20, זה נורא קל. לבוא ולהגיד שפתאום, זה נורא חשוב, אז זה זלזול בעבודת המבקר ובעבודת העובדים ואני חושב שזה לא רציני ועל כן, ממני תוכל לשמוע את ההמלצות שיש לנו, אך ורק בנושאים שדנו בהם. אני רוצה לומר משפט פתיח נוסף, לפני שמדברים לעומק. אני חושב שמה שקורה בדו"ח הזה, אגב, גם בדו"ח הקודם, מדבר על כשלון חרוץ של ניהול העירייה, בדברים שמשום מה אף אחד לא נותן את הדיון. נורא קל להגיד – אנחנו ניישם, נפיק לקחים, אתה רואה שהדברים חוזרים על עצמם. אני מאוד מאוד מקווה, אדוני ראש העיר, שאתה מנהל חלק מהדברים הפרטיים שלך אחרת, כי אם, סליחה שנייה, סליחה,

משה חנוכה: עד עכשיו הדיון התנהל בצורה מכובדת, ראוייה, דיברנו, אבל למה להוביל את זה למקום כזה קטן? אני באמת שואל.

נוה גור: אני אסביר לך.

משה חנוכה: תודה.

נוה גור: אני חושב שהדברים שנכתבו בדו"חות, הם דברים קשים. ואני חושב שלראש עיר במדינת ישראל, יש אחריות גדולה מאוד על הציבור ועל כספיו והדברים שהועלו פה, הם דברים שמחייבים מישהו לתת את הדיון, בראש ובראשונה, את ראש העירייה. בוא נדבר על נושא נושא, נתחיל בפרויקט שיפוץ בית ספר ממלכתי א' והסבתו למשרדי העירייה. כשאתה מסתכל על הדו"ח הזה, אני אתן כמובן את הנקודות המרכזיות, יש פה דברים שפשוט בלתי נתפס, איך יוצאים לדרך עם פרויקט כזה מלכתחילה. אפרופו אישי, אני אתן דוגמא אישית משה, אבל, אבל אני רוצה שממנה נקיש, אני מדבר עניינית,

משה חנוכה: לא צריך ללכת ל...

- נוה גור: תרשה לי, תרשה לי בבקשה, אני נתתי את הדוגמא הזאת גם בישיבה שהתכנסה ואני אתן אותה גם עכשיו. כאשר ראש העיר בא ובונה את ביתו, הוא בנה לאחרונה, איזשהו בית כזה או אחר, הוא יוצא עם תקציב.
- משה חנוכה: זה לא רלוונטי,
- אביבה גוטרמן: רגע, אבל תקשיב עד הסוף,
- משה חנוכה: מה הוא בנה ומה הוא לא בנה, אבל זה לא, בואו נשאיר את הדיון,
- נוה גור: בואו ניקח,
- אביבה גוטרמן: בסדר, הוא רוצה לעשות היקש,
- משה חנוכה: היקש,
- אביבה גוטרמן: מזה לזה, אז מה הבעיה?
- משה חנוכה: אוקי, אז בואו נקיש מסיעה
- אביבה גוטרמן: לא נאמר שום דבר רע, תקשיב רגע.
- משה חנוכה: טוב, תקיש על הבית שלך,
- נוה גור: אני אקיש על הבית שלי ושלך, בסדר? בוא נקיש.
- משה חנוכה: תגיד – אני בניתי בית.
- נוה גור: משה הקים בית, רצה לבנות בית.
- משה חנוכה: רצה.
- נוה גור: וכאשר משה רצה לבנות בית, הוא ידע מה התקציב שיש לו, מה התקציב שיש לו, כדי לבנות בית. הוא יודע,
- יגאל הררי: לא בנית....
- נוה גור: רגע, שנייה, שנייה, שנייה.
- יגאל הררי: באמת שלא בנית (לא ברור – מדברים יחד)
- יואב רוזן: זה ממש לא ככה.
- נוה גור: לא, אני איש נדלין, אל תשכח, יואב. יואב, אל תשכח שאני איל נדלין, אני יזם נדלין ובניתי פה, המון פרויקטים בעיר הזאת, אז אתה יודע טוב.
- יואב רוזן: (לא ברור – מדברים יחד)

אז תרשה לי בבקשה, אם אנחנו רוצים לנהל את הדיון, אז תרשה לי בבקשה, לומר את הדברים. כאשר אתה בונה פרויקט, כמו פרויקט של שיפוץ ממלכתי א', יצאה פה עיריית הוד השרון, בלי שום תכנון מוקדם של הפרויקט. אני לא מבין איך יוצאים לפרויקט כזה בלי שיש תכנון. אני לא מבין משה, איך אתה יכול לבנות בית, בלי שאתה יודע מה התקציב, בלי שאתה יודע לאן תגיע, בלי שיש לך תכנון. להחלטה כזאת, לצאת לדרך לפרויקט כזה, יש השלכות חמורות, בכל פרמטר שרק תבחן, אם זה בהיבטים הכספיים ואם בהיבטים האחרים. אגב יואב, אין ספק, שבכל פרויקט יש גם חריגות. יש חגירות תקציביות, אתה רוצה לבנות את הבית ב- 2 מליון שקלים ובסוף חרגת. אם מלכתחילה שמת לעצמך אחוז מסוים, 10%, 15%, שמדברים על חריגות, אז מלכתחילה נהגת בזהירות, אבל זה לא המצב שהיה פה. אז כשאתה,

נוה גור:

אפילו החוק נותן לך 25%.

יגאל הררי:

אז כשאתה, רגע, אני רוצה להבין, כשאתה ביקשת קודם, שננהל את הדיון בשקט הקשבתי, אתה רוצה לנהל אותו? תנהל אותו. אז בא מבקר העירייה ואומר שיוצאים ובונים פרויקט שמתוכנן בסדר גודל של 4-5 מליון שקלים, ומסתיים עומד להיום, קרוב ל- 20 מליון שקלים, עם כל מה שעוד צריך להוסיף. אז כאשר לא נערך תכנון מוקדם של הפרויקט זה כשל בבסיס. הדבר הנוסף שהועלה שהוא חמור, על ידי המבקר, זה שלא מונה פה מנהל ממונה מטעם העירייה. דבר שבא לידי ביטוי לאורך כל הדרך, ככשלוש שבא לידי ביטוי, כמעט בכל פרמטר של הפרויקט הזה. התקשרות עם מנהל הפרויקט, סעיפים רבים בפרויקט הזה ובחווה עם אותו מנהל פרויקט, לא מולאו על ידו ולא נאכפו על ידי העירייה וסעיפים רבים אחרים חסרים ולא מנוסחים באופן ראוי וכך התנהל הפרויקט לאורך כל הדרך. איכות ביצוע ירודה. שינויים ותיקונים והמלצות וכן הלאה. אגב, עוד נקודה שבאה לידי ביטוי, אפרופו חוסר תכנון מקורי. כאשר עיריית הוד השרון החליטה שהיא רוצה לעשות שינוי, היא מתחילה בהתחלה, באיזושהן המלצות שאומרת –

נוה גור:

אנחנו נעביר את האגפים האלה והאלה. אחרי זה אנחנו לא נעביר, אחרי זה, אנחנו כן נעביר ובמשך 4 שנים, לא מחליטה את מי היא מעבירה ואת מי לא. אני יודע, רוצים להגיד – היתה שריפה אשר חייבה גם שינויים, וצריך להתמודד נכון עם קסטרופות, אין שאלה בכלל, אגב, אני חושב שבעניין הזה, העירייה פעלה מהר. אבל אני בא ואומר, הקטסטרופה, אי אפשר להשליך את הקטסטרופה של השריפה לקטסטרופה של ניהול הפרויקט עצמו. ולכן, כאשר התנהל הדבר, כפי שהוא התנהל, בא המבקר ואומר שאיכות ביצוע ירודה, התמשכות לוחות זמנים, הרבה מעבר למה שצריך ועלויות גבוהות. ניהול פרויקט ללא תוכנית וללא אבני דרך ושלבים מוגדרים בפרויקט, אני לא יודע איך מנהלים ככה פרויקט כזה. מינהל ההנדסה של העירייה בפרויקט, שלמעשה, באיזשהו שלב כבר הפך להיות בניגוד עניינים, הפך להיות זה שמחליט גם לגבי עצמו דברים. מצב לא תקין. דבר חמור מאוד

לגבי המשרדים. חנה גולן:

נכון. נוה גור:

תציין. חנה גולן:

לגבי המשרדים. נקודה נוספת שחשוב, ואני אשמח מאוד, גברתי המנכ"לית, לשמוע גם את התייחסותך בעניין הזה. העברת יחידות העירייה למבנה, היתה במאי 2013. ההעברה הזאת בוצעה למרות ועל אף שטרם היו בידיה האישורים שנדרשים. לא טופס 4, לא אישור כבאות, לא ספרינקלרים וגלאי עשן, רשימה של ליקויים בטיחותיים, לא זוו"חות מסירה, שהיו בידי העירייה וכל מיני אישורים מהותיים שאמורים להתקבל, למרות כל זאת, באה העירייה ונכנסת למבנה הזה. אגב, זה לא שהיא נכנסה והנושא סודר מהר, אלא במשך שנה שלמה, הכל נותר בעינו, אגב, יש עדיין אישורים שעד היום, לא ניתנו. עכשיו, יש פה אמירה מאוד מאוד קשה, מצד רשות מקומית. אמירה קשה פעמיים. פעם אחת, אומרת עיריית הוד השרון – אני נכנסת למבנה, כאשר לא מעניין אותי שנמצאים שם עובדי, אני בכוונה,

משתמש באמירה קשה, אבל היא התוצר של ההחלטה. כאשר לא מעניין אותי אם יש פה סיכונים בטיחותיים כאלה או אחרים, ביחס לעובדי העירייה שיושבים במבנה הזה. וגם לא מעניין אותי אם יש בעיות כאלו ואחרות, בטיחותיות או אחרות, כלפי תושבים שבאים לקבל מענה במבנה הזה. זה דבר אחד קשה. הדבר השני, זה שעיריית הוד השרון ביד אחת, באה ואומרת – אני דורשת מתושבי הוד השרון, כאשר הם בונים מבנה כזה או אחר, אני דורשת מהם לעמוד בהיתרים, אני דורשת מהם לעמוד בטופס 4, בכל אותם אישורים שכל אדם פשוט, חייב לומר, וביד אחת היא דורשת את זה, אבל ביד השנייה, היא רומסת את זה ואומרת – אני כרשות מקומית מותר לי להכנס למבנה גם אם אין בו את כל האישורים הבסיסיים שראוי שינתנו, ובעיני זה מצב חמור ביותר.

יש מהנדס, אם מהנדס נותן אישור, זה בסדר.

יגאל הררי:

תקציב עלות וניהול כספי בפרויקט. לא תוכנן לפרויקט, תקציב מבוסס על תוכניות ונתונים כמותיים. זה גם מתקשר לאותה אמירה בהתחלה. אחד הדברים החשובים שלא עשתה עיריית הוד השרון, זה לבדוק אם נכון לעבור, זה גם עלה בדיון שהיה עם נציג העירייה, שנתן שם דברים חשובים. לפני שעוברים למבנה הזה, צריך לשאול - האם נכון לעבור למבנה הזה או לא. מה העלויות שיש לנו, מה המשמעויות? צריך לשאול, האם נכון להרוס את המבנה הזה או לא? רשימה של שאלות, שבבסיס לא נשאלו ואז באים מנהלי הפרויקט ואומרים – גילינו שהמבנה פה הוא מלפני 50 שנה, יש פה תקלות שלא יכולנו לצפות ויש הערכה של אחד האנשים שאומר, זה יעלה 15 מליון שקלים, אבל מתעלמים מההחלטות הללו, ובאים ואומרים – אנחנו נבנה, זה יעלה 4-5 מליון שקלים. אגב, זה היה בסדר גמור, לבוא ולומר – אני מבין שהפרויקט יעלה לי 20 מליון שקלים, אבל אני בונה אותו בשלבים. כי כשמה רוצה לבנות בית בשתי קומות, הוא יבנה קומה א' וישאיר תקציב להמשך, לקומה ב'. אבל הוא לא יבנה ותוך כדי תנועה, יגלה שאין לו כספים לתקציב שלא תוכנן מלכתחילה. וההתנהלות הזאת אגב,

נוה גור:

תרמה לאורך כל הדרך, דיברנו, אם אנחנו רוצים לדבר על מספרים, כל העיכוב, כל ההתנהלות הזאת, הובילה למצב שהפרויקט היום עומד על 17.8 מליון שקלים ומתקבל פה פער אדיר של קרוב ל- 5 מליון שקלים. אני לא מכיר מישהו שבונה ככה בית, יואב ויגאל, ואם ככה בונים בתים, אז חבל מאוד.

הנושא השני, שאני רוצה לדבר עליו, זה הנושא של שבילי אופניים. הביקורת של מבקר העירייה בנושא הזה, היתה שדווקא כאן, התחילו באיזשהו תהליך נכון. הביאו אנשי מקצוע בעלי נסיון, שעשו עבודות דומות לעבודות הללו, בערים אחרות ובעניין הזה, היתה תחושה כאילו יוצאים לדרך לפרויקט שאמור להסתיים בצורה טובה. אלא שמה שקרה זה שבין השלב הזה לביצוע בפועל, נחלה העירייה כשלון גדול וההישגים והתוצאות של הפרויקט הזה היו רעות מאוד. גם פה, נשאלת השאלה, אפרופו סדרי עדיפויות, אפרופו כסף של הציבור, נשאלת השאלה – האם נכון לצאת פרויקט כזה? ואיפה נכון לצאת לפרויקט הזה? אין ספק, ופה דווקא אני רוצה אולי לחזק את העירייה, בחלק מההחלטות שלה, אין ספק שכאשר ניתן מימון גדול לפרויקט כזה, על ידי משרדי הממשלה, אז בהחלט, זה מפתח ואולי נכון, לצאת לפרויקט כזה, אבל התוצאות שלו כמובן, כאמור, היו לא תקינות. לא נערך סקר סיכונים וניהול סיכונים בפרויקט. בכל פרויקט תשתית, כזה, חייב שיבוצע דבר כזה, לא בוצע סקר סיכונים כזה, ראוי וזה נתן את אותותיו בהמשך הדרך, זה נתון ונקודה גברתי המנכ"לית, שחוזר על עצמו כמעט בכל פרויקט תשתית שיש בעירייה. נושאים שלא נלקחו בחשבון, אני מודע לזה שחלקם לא ניתן היה לקחת אותם בחשבון, שחלקם הם תוצרים של מה שקורה תוך כדי תנועה, אבל יש הרבה נושאים שאם היה נערך סקר סיכונים ראוי אז הם היו נלקחים בחשבון מלכתחילה. מינוי איש קשר מטעם העירייה או ראש צוות לפרויקט. עוד נקודה שעולה גם בפרויקט הקודם, אגב, כמעט בכל פרויקט ונשאלת השאלה – באיזה פרויקטים ממנים נציג מטעם העירייה, לאותם פרויקטים? זה ברור שכאשר

יש פה, עובדי עירייה שעובדים בכל כך הרבה נושאים, בכל כך הרבה תחומים, בשוטף, הם לא יכולים לפעמים לתת מענה לפרויקט כזה, בלחץ זמנים שמגדיר ראש העירייה או בתנאים קשים שמגדיר ראש העירייה, משיקולים פוליטיים או אתרים, שאותו אדם, יכול לתת מענה ועל כן, ראוי למנות נציג מטעם העירייה, שיהיה מי שנותן את הדעת מטעם העירייה אל מול גורמים חיצוניים.

סעיפי ההסכם עם מנהל הפרויקט, לא נאכפו ולא קוימו במלואם. מנהל הפרויקט לא אכף כנדרש את החוזה עם הקבלן המבצע. ביצוע העבודות על ידי הקבלן, בוצעו תוך חריגות מהותיות מהחוזה ולא הוטלו סנקציות כספיות על פי החוזה, אף על פי שמותר היה. זאת אומרת, בא קבלן, עושה את העבודה איך שהוא רוצה, כפי שהוא רוצה, אף אחד לא קונס אותו, לא מבקר אותו וגם לא נעשה פיקוח ברמה הנדרשת בשטח על ידי מנהל הפרויקט. גם פה, אנחנו מגלים שוב פעם, יד רכה על ההדק, כסף של התושבים, אם זה היה כסף שלנו, כנראה, היינו מנהלים אותו אחרת. העלות של הפרויקט הזה, נכון לסוף 2013 מסתכמת ב – 16.9 מליון שקלים וזה סכום שמהווה כ – 53% מהתקציב של הפרויקט, שכולו הוערך בכ – 32 מליון שקלים. ובוצעו עד עכשיו, רק 30% מהעבודות. זאת אומרת, יש לנו פה חריגה של 23%. גם פה, הנושא של האחריות על כספים, אין אחריות ואין סמכות לאישור כספים על החשבונות, יש פה עבדות שהוספו, שלא היו בכתב הכמויות של המכרז ונוספו, תוך כדי תנועה. יש פה ביזור של סמכויות, לא יודעים בפועל מי מנהל הפרויקט, מי נותן את ההנחיות ומי מבצע אותן. ועוד שתי נקודות משמעותיות, שעלו גם בדיון אצלנו, במסגרת הדברים, היתה פה פגיעה קשה בבעלי עסקים וגם בתושבים אגב, בהתנהלות של הפרויקט הזה. אני זוכר את יגאל מדבר רבות בנושא הזה, בקדנציה הקודמת. ראוי שעיריית הוד השרון בפרויקט שכזה, תראה איך פעם אחת היא מנהלת את הפרויקט הזה במהירות, אם צריך לעבוד בלילות, אם צריך להשקיע בעוד עובדים, כדי לסיים את הפרויקט הזה,

מהר כי הפגיעה בבעלי עסקים, למשל בככר מגדיאל היתה קשה מאוד. והדבר השני, צריך לראות איך מיטיבים עם אותם בעלי עסקים בסיטואציות כאלה. האם מקלים עליהם בארנונה? האם מקלים עליהם בדברים אחרים? כי הפגיעה שהיתה להם בפרויקט הזה, היתה גדולה ולוחות הזמנים התארכו מאוד.

אלה שני הנושאים היחידים, שדנו בהם בועדה, אפשר לדבר עכשיו ולהקריא את הנושאים האחרים, שכאמור, לא קיבלנו שום מענה, ביקשנו לזמן לפגישה הבאה את המנכ"לית וגם את היועץ המשפטי, אני מאוד מבקש שתגיעו.

כולם, כולם ישתדלו להגיע.

חי אדיב:

מצוין, אנחנו צריכים לדבר רבות, על הנושאים הבאים שתיכף, אתייחס אליהם, אבל יש כמה נושאים שבמשך שנים נסחבים ולא מקבלים מענה. ואני יכול להקריא מפה את אותם דברים שהועלו על ידי המבקר. אחד זה בנושא **תפעול הבריכה העירונית ברחוב פדויים**. וכאן, ביקשנו לזמן כמובן, את המנכ"לית והיועץ המשפטי, יש פה בעיה קשה במבנה הזה, כמעט בכל דבר שרק קשור לבריכה, בכל פרמטר שהמבקר העלה, יש פה בעיות שאנחנו נשמח לקבל עליהם את הדעת. אבל באופן עקרוני, לא בוצעו הסכמות ותיאומים מעבר להסכם שנחתם, לגבי נושאים מרכזיים, טרם ההתקשרות בחוזה עם המפעיל – תשלום השכירות, תשלום הארנונה, היתרי בניה, רשיונות עסק, ביצוע עבודות תשתית וכיוון שכן, המפעיל לא מעביר לעירייה את הכספים. מדובר באלפי שקלים שהעירייה פה לא גובה ולא מבוצעת שום פעולת אכיפה כנגד הגורם המפעיל. עיקרי הליקויים בנושא הזה:

אחד - לא היתה שום בקרה סדורה ותכופה או דיווח תקופתי, אל מול המפעיל, לראות בעצם שכל מה שהוא אמור לבצע, מתבצע כהלכה. עד היום, שנתיים לאחר כניסתו של המפעיל, העירייה לא מגיעה אתו להסכמות בנושא גובה הארנונה לתשלום וכאמור, יש פה אלפי שקלים

שנזרקים לפח ולא מגיעים לשימוש ואני מזכיר מנגד, שמבקשים מהתושבים אז זה יותר פשוט. יש נושאים רבים של התחשבות בין המפעיל לבין העירייה, מאז תחילת החוזה, שמצריכים דיון מסכם ומחייב את המפעיל ועד היום, כאמור שנתיים לא נסגרו. ניתנה, ניתנו התחייבויות של העירייה, ללא סמכות שיש לעירייה, לתשלומים למפעיל בסכומים של חצי מליון שקלים. פיצוי על חודשיים למנויים, החלטה שאין לי ספק, שהיא החלטה פוליטית, בתקופת השיפוצים ומימון של השחיה בשנת 2012, דברים שלרשות המקומית אין סמכות ובכל זאת קיבלה החלטה כזאת.

בעיות בנושא הברכה מבחינה תשתיתית, כל ההמלצות והמלצות רבות שניתנו, מעלות הרבה שאלות, יש פה בעיות שמצריכות בירור ונשמח לשמוע על זה בפגישה, גברתי המנכ"לית, היתרי בניה, רישוי עסקים, שילוט, התחשבויות עם עמותת השחיה ועוד רשימה ארוכה שאין פה מקום לפרט את זה אבל נושאים רבים, שמדברים על כל ההיתרים למיניהם שלא נתקבלו.

העסקת יועצים שלא על פי דין וללא אישור, כשהם גם לא עומדים באותם תנאים שמכתיבים להם. רישוי עסקים לברכה. העירייה פעלה להסרה של כל המכשולים, לצורך מתן רישוי עסק לברכה. והסכומים שנאמדו לצורך רישוי העסק הזה, דיברו על 875,000 שקלים. אחרי דיון אצל מהנדסת העירייה, מצליחה העירייה לצמצם את זה מ- 875,000 שקלים ל- 60,000 שקלים. והמבקר מטיל ספק ובעיני בצדק, בצמצום של כל כך הרבה כספים, בעבודות שיש לבצע ונראה שזה בא לידי ביטוי, על חשבון אותן עבודות שצריך לבצע. עבודות לשדרוג הברכה. העבודות לשדרוג הברכה בוצעו ללא תכנון, שוב פעם, חוזר על עצמו וללא תוכנית תקציבית והושקעו עבודות תכנות, תכנון, או אבודות שבכלל היה צורך, שהיה ספק בכלל אם צריך אותן. וזו אמירה שחוזרת כאמור, בכל פרויקט ופרויקט. הברכה נמסרה למפעיל עם ליקויים קיימים בברכה. שוב פעם, חוזרים על זה וגם דרשו מהמפעיל, לממן כמימון ביניים, חלק מהליקויים, שהוא ישלם וזאת,

שוב פעם, בניגוד לכללי מנהל תקין. המפעיל שנמצא היום, בא וטוען שהעירייה הבטיחה לו עדיין כל מיני דברים, שחלקם כאמור אינם מותרים ויש פה, איזושהו חוסר בהירות לגבי התחייבויות העירייה. והגיעה השעה שתבוא העירייה ותגיד – זה מותר לנו להתחייב וזה אנחנו צריכים לעמוד וזה אנחנו לא יכולים להתחייב ובוזה לא נעמוד. גם בנושא ציוד, אז יש פה ציוד שהעירייה מימנה על חשבונה, כשזה לא נרשם באופן שוטף, ואסור היה לעירייה לממן זאת.

יגאל הררי: לקחת בחשבון שכשלא היה מפעיל, העירייה הפעילה את זה?
 נוה גור: הברכה לא תוקצבה בתקציב השוטף, לא בהכנסות ולא בהוצאות.
 יגאל הררי: אתה יכול לענות, שנייה?
 נוה גור: אני אתייחס בסוף למה שאתה רוצה יגאל. ולא היה תכנון לאותו שדרוג בריכה. זה בנושא הברכה.

קליטת כח אדם בעירייה: חלק מעובדי העירייה, לא נקלטו בעירייה הזאת בצורה תקינה ועל פי נהלים תקינים. חלק מהעובדים פה נקלטים דרך חברת מוסדות חינוך, בניגוד לקריטריונים והבקרה התקציבית, לא מספקת בכל המקרים את אותן תשובות ואת אותן חריגות תקציביות שנובעות מתוקף אותן בעיות.

הליקויים המרכזיים: עובדי חברות כח אדם - חסרים אישורים למקור התקציבי להעסקתם של אותם עובדים. נוהלים שהוצגו לביקורת, שלא פורסמו, אינם מתייחסים לעובדים הנקלטים על ידי חברות כח אדם. דהיינו – אלה נקלטים בדרך אחרת.

עובדים של חברת מוסדות חינוך – עובדים תחת מוסדות חינוך נועדו פרויקט מאוד ספציפי שהסתיים בעבר, ועדיין ממשיכים דרך אותה חברה לקלוט עובדים חדשים, על פי קריטריונים שאינם מאושרים. העירייה מעסיקה באמצעות החברה הזאת, גם עובדים שלא קשורים לאותן מטרות, שהחברה הזאת, הוקמה ועושה רושם, שכל סוגית חברת מוסדות חינוך, מצריכה בדיקה מעמיקה ושינוי דרסטי, בנושא הזה.

עובדי עירייה – מתוך 158 עובדים שנקלטו בין אוגוסט 2012 לאוגוסט 2013, שזו שאלה בפני עצמה, אני מזכיר, מה היה באותה שנה, חלק מהעובדים הללו נקלטים בצורה לא תקינה ומנוגדת להנחיות. נקלטים כממלאי מקום לתפקיד שמחייב מכרז, נקלטים ללא מכרז. עובדת שנקלטה כשמבקשים להעסיק, כשמי שמבקש להעסיק אותה, הוא גם הגורם שמאשר את העסקתה שלה בניגוד למנהל תקציב. עובדת שנקלטת בסעיף תקציבי שאינו מוגדר לקליטת עובדים. וכל ההתנהלות של קליטת עובדי העירייה בשנה הזאת כאילו עשו מה שרוצים. בעיות של הבקרה התקציבית על מאמני כדור-רגל, יש פה עמימות מוחלטת. טפסים לקליטת עובדים שלא עומדים בתנאים לאותם טפסים, לא מחתימים אותם, יש מי שלא מורשה לחתום וחותר. דחיות של מכרזים, יש סיטואציות שחוזרות ונשנות, שבה כדי להעסיק עובד מסוים, מכשירים אותו כממלא מקום זמני ואחרי זה, מכניסים אותו כמי שנבחר למכרז ולמעשה יוצרים פה, מכרז פיקטיבי, שאין מאחוריו שום דבר. ואז, תוצאות המכרז, ואז, תוצאות המכרז ידועות מראש.

אמיר כוכבי: (לא ברור – מדבר ללא מיקרופון)

נוה גור: אני שמח מאוד, אני עובר כרגע על הנקודות, באותם מקרים, שלא דנו בהם.

אמיר כוכבי: תן קרדיט למי שכתב את הדברים?

נוה גור: אני נותן קרדיט מאוד גדול, אתה רוצה להקריא? דרך אגב, אני ציננתי

שבכל הנושאים הללו, לא נעשתה עבודה של העירייה, אבל אתה בחרת ביחד עם ראש העירייה, עדיין לעסוק בנושא הזה, אז אנחנו נקריא את הנקודות.

טיפול ואכיפה בחובות התושבים: הבעיה המרכזית בביקורת, שמאז שנת

1980 לא נמחקו חובות אבודים. מאז 1980. ואז החוב הולך וגדל וחלק גדול מהסכומים הללו, בכלל לא ניתנים היום לאכיפה.

גביה ופיגורים בתחום החינוך הוזנחה ולא בוצעה בכלל. אין בקרה על ידי מחלקת הגביה וגם על ידי חברת מלגם. אגב, ביקשנו להזמין את חברת

מלגם. אגב, גברתי המנכ"לית, ביקשנו שזה יעשה בשעות שנוחות למשה ועד היום אנחנו לא מקבלים תשובות בעניין הזה. אבל אחרי שנשמע אותם ואחרי שנשמע את גל סמו, יהיה לנו קל יותר להתייחס משה, לאותם דברים שהועלו.

- יגאל הררי: גל סמו, כבר לא עובד בעירייה.
- נוה גור: גל סמו יעבוד, אל תדאג הוא יבוא.
- יגאל הררי: באמת?
- נוה גור: כן.
- שרונה הרשקו: כן.
- יגאל הררי: מתוקף מה, הוא יבוא?
- חי אדיב: כן, הלאה,
- שרונה הרשקו: הוא יבוא, הוא יבוא.
- חי אדיב: רבותי, בואו, בואו ל,
- יגאל הררי: הוא חייב למישהו משהו?
- שרונה הרשקו: הוא יבוא.
- נוה גור: על החוזה עם מלגם – עם אותה חברה, נוהל עבודה של מלגם מול העירייה, שאמור להכתיב את שיטת העבודה ואת תהליכי העבודה, לא פורסם וגם לא את כתיבת הדו"ח של המבקר כעבור יותר מ – 3 שנים. דו"ח שחברת מלגם התחייבה להגיש בהתאם לחוזה לא הוגש. והדבר מנע כלי חשוב למעקב של מחלקת הגביה על החובות.
- מעוכבי אכיפה – מעוכבי אכיפה על ידי הרשות, באמצעות מלגם. נדרש לצמצם העיכובים בגביה ובהנחיות הרשות.
- חובות מסופקים וחובות אבודים – הזנחה של שנים באכיפת הגביה, בין היתר, בגלל ליקויים טכניים, בגלל אי הפעלה של ועדת ערר במשך שנים, בגלל חובות שלא טופלו במשך שנים, בגלל שלא מוחקים חובות שראוי למחוק אותם ועוד רשימה ארוכה.

שיעורי גביה – בעוד שבשיעורי הגביה והארנונה החוב השוטף ב – 2012 ישנה עליה מ – 88.9 ל – 92.1%, שיעורי הגביה של חובות בפיגורים ירדו. מחשוב המערכת – במערכת פועלות שתי תוכנות של הגביה ושל הגזברות שאין סנכרון ביניהם. זה חזר גם שוב, גם עכשיו לידי ביטוי. דבר שגורם לשיבוש נתונים, המלצות הביקורת היו כבר בעבר וגם אלה לא יושמו גם בשנה הזאת.

נוהלי עבודה – המלצות של מבקר העירייה מ – 2009 לא מיושמים. כך, כשאת אומרת גברתי המנכ"לית, שלומדים, אז אנחנו מראים שוב ושוב שלפעמים, שנה אחר שנה, לא לומדים, לפעמים בפרויקטים דומים, לא לומדים וגם לפעמים, מדברים בשנים קודמות, לא לומדים.

תהליכי עבודה ופרסום חוזים ומכרזים: זה הנושא האחרון ובוה נסיים. הבעיה המרכזית בביקורת שהועלתה בנושא הזה, שכל הנושא הביטוחי לוקה בחסר, וישנם חריגים לא מעטים הקשורים בניסוח הביטוחים וגם במהותם וגם קיימת בעיה בקיום הביטוחים שאינם תקפים לכל משך ההסכם. עיקרי הליקויים – פתיחת תיבת המכרזים. תיבת מכרזים, שאמורה להפתח רק במועדים הנקובים במכרז, בנוכחות חברי הועדה ובנוכחות עובדי העירייה. אין עמידה, אין עמידה בנוהל החשוב הזה. אישורי ביטוח – ישנם מצבים שבהם ישנם חריגים שקשורים לאישורי הביטוח ולמעשה, חורגים ממה שמלכתחילה מגדירים בכל הנושא הביטוחי. כל הנושא של ערבויות, אין מעקב שוטף על תוקף הערבויות, על מנת להעמיד את אותן ערבויות במקרה של פקיעת תוקף קרובה, לטיפול כזה או אחר או אפילו חילוט במקרה הצורך. אני מבין שלאחרונה, נכנסה תוכנה בעניין הזה, אנחנו לא מכירים את זה, לא ראינו את זה. אבל כל הנושא של המכרזים, גם פה יש עבודה רבה.

אז, אלה הנקודות שהועלו בארבעת הנושאים, שאנחנו לא דנו בהם. אנחנו מתכוונים להמשיך לדון בהם. ואם תרצה או לא, אדוני ראש העירייה, כאשר נסיים את העבודה בועדה, אנחנו נוציא את ההמלצות שלנו. אני

ממליץ לך בחום, על אף החלטתך פה, לדון בנושא הזה, לקבל פה החלטה לדון אך ורק באותם שני נושאים שכן הועדה קמה ודנה בהם. ואם עדיין, תחליט שלא, אני ממליץ שנעשה דיון נוסף עוד השנה, בהקדם, כדי שנוכל לדון באותם דברים שהועלו על ידי חברי הועדה.

- חי אדיב: אוקי.
- שרונה הרשקו: המנכ"לית?
- חי אדיב: המנכ"לית.
- שרונה הרשקו: אני אחריה, יגאל?
- חי אדיב: המנכ"לית מדברת, אנחנו צריכים לדון, כפי שתכננו, לא בנצי, בארצות הברית, פשוט.
- אמיר כוכבי: כמו שהם צריכים להתקיים, זה עלה לדיון בוועדת הביקורת ועלה להצבעה ורוב חברי הועדה, החליטו להביא את זה לכאן, זה לא משהו ש, רוב חברי הקואליציה, התכוונת.
- נוה גור: חי אדיב: אנחנו מדינה דמוקרטית,
- אמיר כוכבי: חברי ועדה.
- חי אדיב: בסדר (לא ברור – מדבר ללא מיקרופון), נכון, הלאה.
- אביבה גוטרמן: מה לעשות? חברי הקואליציה יותר, חנה גולן: אני רוצה,
- חי אדיב: כן, קדימה.
- אמיר כוכבי: אבל הועדה,
- אביבה גוטרמן: אנחנו גם חשבנו שצריך לדחות, עד שיהיה את כל ה, אמיר כוכבי: נכון, אבל זה עלה להצבעה ובהצבעה, הוחלט שזה, (לא ברור – מדברים יחד)
- חי אדיב: רבותי, לא דיון עכשיו, מנכ"לית,
- אביבה גוטרמן: בסדר, בסדר, עדיין, אפילו שבהצבעות, יש סיכוי טוב לדברים האלה.
- חי אדיב: מנכ"לית, זה הזמן שלך, קדימה.
- אביבה גוטרמן: הרי, אין סיכוי לשום דבר בהצבעה.

- חי אדיב: קדימה.
- נוה גור: מה הבעיה?
- חנה גולן: דו"ח מספר 20.
- חי אדיב: הלאה.
- נוה גור: לא קיבלנו, קיבלה החלטה שלא אתה, חברי הקואליציה.
- חנה גולן: דו"ח מספר 20.
- חי אדיב: אני מבקש רבותי,
- חנה גולן: אני אתחיל באותו משפט שהתחלתי, לגבי דו"ח מספר 19. הנהלת העירייה מקבלת את המלצות מבקר העירייה ותפעל על מנת לשפר את התנהלותה, זה בגדול. מקובל על כולם, אני, לפי מה ששמעתי קודם, שמבקר העירייה עושה עבודה מצוינת, אמרו את זה גם מהקואליציה וגם מהאופוזיציה. הוא נעזר בגורמים חיצוניים על סמך התקציב שיש לו ויש לו המלצות מאוד מקצועיות. ויחד עם זה, למנהלי האגפים, שעליהם הועברה הביקורת מגיבים ואני אגיב. אני בעצם, מציגה את התגובות בשם כולם. שהן מקובלות עלי גם.
- לגבי שיפוץ בית ספר ממלכתי א':** אני אקדים ואומר שנכון, הרבה יותר קל היה להביא 9D לשטח את השטח ולבנות בית ספר חדש. אבל מה היו אומרים הילדים שלכם או הנכדים שלי, שהיו קוראים בספרי ההיסטוריה, שכאן היו שני בארות ראשונים, שכאן היה הבית ספר הראשון של הוד השרון, שנבנה ב- 1934, מה הם היו אומרים? את מה שהעבירו ביקורת על גימנסיית הרצליה, תל אביב, זה מה שהיו אומרים. ולכן, התקבלה החלטה לשמר את המקום הזה וכן, היו כשלים לא שפוטים, אני גם קראתי, גם ישבתי עם כולם, כי זה גם סקרן אותי, איך יכול להיות שמתקצבים, מתכננים על 6 מליון, בסוף מגיעים ליותר מזה. תקצבו על 6, לא היה 6, הורידו חלקים. נכון, היו טעויות. ויחד עם זה, היום, אנחנו יושבים במקום המפואר הזה, שאיש לא מאמין שזה היה פעם באר. אז באמת, בואו, יש תוצאה פנטסטית, נכון, עלה הרבה יותר, נכון לא הכל תוכנן. אמת, היתה

שריפה, צריך היה לפתור את הבעיות, הכל נכון. נכנסו לעבודה, אחרי תכנון של ממלכתי א', לא צפו מראש את הבעיות הקיימות, כתוצאה מהמבנה הישן. נכון, הגמר לא משהו, הכל נכון. זה, אני עוד לא מקריאה, אני אומרת אתה יודע מה, אני ממרום גילי לא מכירה אחד שהתחיל לבנות בית וסיים על פי התקציב. זה לא אומר שרשות מקומית, ציבורית, לא צריכה להתכנס ואם היא חורגת, היא צריכה להסביר למה? ויש לזה, הסברים. אז אני עכשיו, מקריאה לפרוטוקול, את ההסברים:

שיפוץ מבנה בית ספר והפיכתו למשרדי העירייה, נעשה מתוך כוונה לשמר אתר בעל ערך היסטורי לעיר, שהוקם ב - 1934 ושימש בית הספר עד לשנת 2010. כנ"ל, לגבי שימור הבארות, שכיום משמשים האחד - מועדון נוער והשני - חדר ישיבות למועצת העיר. הנהלת העירייה ומנהל ההנדסה מקבלים את הביקורת ויחד עם זאת מציינים התייחסותם להערות. בסעיפים א', ב' ו - ה' - התכנון הראשוני לא תאם בחלקו את הביצוע אך עקב השריפה שפרצה במשרדי מנהל הנדסה בבני ברית ואילץ מעבר מהיר ודחוף תוך כדי שינוי תוכניות ומתן מענה מידי לכל המשרדים שנפגעו. דו"ח הביקורת מתייחס לנקודה זו, אך מתייחס באופן מינורי יחסית לביקורת כולה. שיפוץ המבנה נעשה תוך כדי תנועה ובמהלכו, גרם לחלק לא מבוטל של ליקויים המוזכרים בדו"ח. מנהל הנדסה יפעל ליישום המלצות דו"ח הביקורת ויעשה מאמצים לשחרר את חסמי הבירוקרטיה בארגון זה לגבי סעיף ג'. נכון, עדיין יש חסמי בירוקרטיה. אני לא הולכת להסתיר פה שום דבר. אם חשב אגף צריך לעבור ממקום למקום ולחפש את זה שצריך לחתום, ולחפש בסוף את הגזבר ולהחזיר את זה לקבלן, כן זאת בירוקרטיה. שאנחנו מנסים להתמודד ולקצר תהליכים, מנסים. אני משוכנעת שאנחנו גם נדע לעשות את זה ונלמד מהר מאוד לעשות את זה. רק מה? צריך לשנות את הדפוסים, פה אני מסכימה. יש פה בירוקרטיה אירגונית מיותרת זה נכון. הנהלת העירייה ומנהל הנדסה מקבלים את הביקורת ועושים רבות לשיפור הליך ההתקשרות עם מנהל הפרויקט,

בליווי היועץ המשפטי, רכז חוזים ומכרזים וחשב המנהל. זאת אומרת, כבר נעשה איזשהו שינוי ושיפור שישנו צוות שעובד על זה. ולגבי מעבר האגפים שעברו לכאן – הנדסה, משאבי אנוש ותפעול. במעבר שלהם לתוך המבנה חסכו לקופת העירייה דמי שכירות לא מבוטלים ואת זה ניתן לבדוק ואגב, ועדת ביקורת רשאית לבקש ממבקר העירייה לחזור ולבדוק ב – 2015 את מה שצויין.

עכשיו, לגבי הנושא שלא תקין שמנהל ההנדסה תכנן את עצמו. יכול להיות, אבל לא יכולנו, כנראה שהם לא יכלו לתת את זה למנהל התפעול, זאת אומרת ההנדסה היא זאת שמתכננת. יכול להיות שהם עשו לביתם, מה שנקרא למשרדיהם יותר ממה שלמשרדים אחרים יכול להיות. כמובן, שאנחנו נתקן את כל הליקויים האלה לגבי המבנה.

לגבי שבילי האופניים: אני גם עונה ברצף ואז. לגבי שבילי האופניים, עוד לפני שאני מציינת, אני רוצה לומר שמשרדי הממשלה לא נותנים כסף סתם לרשות מקומית אלא על פי חזון ותוכנית. ומי שלא ישב במשרדי ממשלה לראות איך זה מתבצע, ואני כבר זכיתי לשבת עם כל, עם כל משרד התחבורה לרבות השר, וראש העיר הציג את החזון ושמעתי את התגובות, אז הם לא נותנים סתם כסף. זה חזון עירוני שמי שנבחר מוביל אותו, חזון עירוני חשוב ביותר. וראה זה פלא, לפני 3 שבועות משרד התחבורה הפיץ קול קורא שהוא קורא לרשויות להקים שבילי אופניים על מנת לצמצם את הרכבים בכבישים. אני חושבת שכולנו צריכים להתגאות בזה שהיינו פורצי דרך יחד עם תל אביב, אני חושבת שזאת גאווה. כולנו רואים,

אביבה גוטרמן: כמו בתל אביב,

חנה גולן: כולנו רואים, בכל בוקר, סליחה, כולנו רואים בכל בוקר ובמהלך היום והיות ואני כבר גרה פה אז אני נחנית, רואים את הילדים, רואים את המבוגרים רוכבים על אופניים, רואים אנשים עם עניבה וחליפה,

שרונה הרשקו: איפה? בשבילים האלה?

חנה גולן: כן, רוכבים, רוכבים, כן.

- שרונה הרשקו: איפה הם נתקעים?
 חנה גולן: זה לגבי,
 שרונה הרשקו: מספיק כבר, מספיק כבר (לא ברור – מדברים יחד),
 חנה גולן: זה לגבי החזון, את הביקורת אחר כך.
 שרונה הרשקו: זה מגוחך.
 חנה גולן: הרי ביקורת יש תמיד.
 שרונה הרשקו: לא.
 חנה גולן: בסדר. זה,
 שרונה הרשקו: לא בשבילים, אני רואה אותם, לא בשבילים.
 חנה גולן: אוקי.
 יגאל הררי: מה, רגע, זה מנהלים פה דיון פרטי?
 חי אדיב: מה הוויכוח?
 חנה גולן: סליחה. לגבי עצם הפרויקט הזה שהועברה עליו הביקורת. מנהל ההנדסה, מנהל ההנדסה קיבל המלצת הביקורת ותיקן את הליקויים לפרויקטים העתידיים. אי אפשר בדיעבד. העירייה ביקשה להפסיק את עבודת מנהל הפרויקט כחלק מהפקת הלקחים. הביקורת לא שמה דגש על כך שהפרויקט בוצע בשטחים בנויים, בצירי תנועה ראשיים, המהווה קשיים בביצוע ועמידה בלוח זמנים. דבר שלא כתוב כאן, היתה בעיה עם שימור עצים, שגם זה, דרש הרבה מאוד אישורים, על מנת לא לעקור נטוע ולשמר את מה שיש פה שנים רבות ולהזיז ולעשות הפקעות. זה בסדר שיש ביקורת, אני מאוד מקבלת את הביקורת, אבל אני גם מצפה ובאמת, אני אומרת את זה, אולי אתם תכעסו, כי אתם נבחרים ואני בסך הכל פקידה מה שנקרא, אבל גם הביקורת בועדת הביקורת תציגו גם את הדברים האחרים, את הקשיים שהיו, את המאמצים שנעשו, את החזון שהעיר הזאת מובילה. לא בשבילנו כבר, אבל בשביל הילדים, גם את זה אפשר לומר. אני פונה לחברי הועדה ולא למבקר, המבקר צריך לבדוק אותנו בציניות ואני מקבלת כל מה שאמר

המבקר וגם כשהוא אמר ולא התייחס לדברים מסוימים, זה בסדר, אבל אתם? זה באופן אישי, בסוגריים, לא קשור לתגובה הרשמית.

תפעול הברכה העירונית ברחוב פדויים, ביקורת ומעקב. אני אהיה ביום ראשון נוה, אני אדווח על כל מה שנעשה עד כה, לרבות שאתמול, יצאה הוראה לבנק לחלט את הערבויות. זאת אומרת, נעשים צעדים והעירייה פועלת ואני לא יודעת מה זה הבטחות, אני לא יודעת מה זה הבטחות, אני מנהלת את העירייה, ואני מנהלת את העירייה לא על סמך שמועות ולא על סמך הבטחות, הבטיחו ואמרו, לא יודעת, אני לא מכירה דבר כזה. אני יודעת שארנונה היא על פי חוק, אף אחד לא רשאי להגיד שהוא חושב שמגיע להם פחות או לא פחות, זה לא משנה והיות והם לא משלמים ארנונה והם לא משלמים שכירות מאז שהם נמצאים, אז אנחנו מחלטים להם קודם כל את הערבויות. אנחנו את הצד שלנו קיימנו. כל יתר הדברים, לבוא אתם בדין ודברים, נבוא אתם בבוא העת. הדבר הענייני לצורך הדו"ח עצמו – תעריף הארנונה נקבע על פי חוק, באישור משרד הפנים, לעירייה אין סמכות להגיע להסכמות עם המפעיל. ההמלצה להגיש השגה לגביה, העירייה ממליצה שיגישו השגה. העירייה קיזזה למפעיל את הסכום עבור השקעתו בבינוי ושיפוץ הברכה, סכום של 546,000 שקל, עשינו את זה לפני 3 שבועות, נותרו נושאים פתוחים שהזכייין חייב לעירייה והם הוסדרו בין המפעיל לבין הגזבר. הוסדרו דיווחתי לכם.

שרונה הרשקו: לא (לא ברור – מדברים יחד)

חנה גולן: הנושא טופל וקוזז על ידי הגזבר על פי הסיכום. היועץ עבד מול המנכ"ל לשעבר וחשבונותיו אושרו על ידי המהנדסת והמנכ"ל, אתם מוזמנים להזמין את שניהם לתוך הביקורת ממש כמו את גל סמו. קיים רישוי עסק עד לשנת 2017. העבודות שהעירייה ביצעה, נעשו בתכנון מוקדם, הליך המכרז והעבודה הושלמו כהלכה. העבודות אשר בוצעו על ידי הזכייין, בהנחיית המנכ"ל הקודם ואישורו ואישור המהנדסת וכן היועץ מתברת קיפארק. עם מסירת הברכה למפעיל נעשתה ספירת מלאי ורישום ב-

"אינונטר" העירייה שהועבר לשימוש הברכה ויוחזר עם סיום תקופת הזכיינות. על פי בקשת מהנדסת העירייה והצורך, על מנת לבצע את העבודות הנדרשות לקבלת רישוי העסק. זה מתייחס לסעיף ז' שבו כתוב – תקצוב הברכה. נכון, היה תב"ר על 3.5 מליון, התב"ר גדל על מנת לאפשר ולקדם את השיפוץ ושהזכייין יוכל להפעיל את הברכה ויקבל רישיון עסק, בעיקר אישור משרד הבריאות.

קליטת כח אדם בעירייה: עובדי חברת כח אדם, הנושא של עובדי חברת כח אדם, נכון לרגע זה אין אף אחד שעובד באמצעות חברת כח אדם. זה בלי שום קשר לדו"ח, זה כבר בוצע. עובדי חברת מוסדות חינוך, אין אף אחד שעובד באמצעות מוסדות חינוך שהוא לא קשור לחינוך ותרבות ועל פי ה,

- עדי ברמוחה: מה עם קידום נוער?
- חנה גולן: מה זה קידום נוער? זה חינוך.
- עדי ברמוחה: נו, אז זה, הם מקבלים מחברת מוסדות.
- חנה גולן: זה האג'נדה של חברת מוסדות. חברת מוסדות (לא ברור) לחינוך ותרבות בקהילה. מה עושים עובדי קידום נוער? חינוך ותרבות לקידום נוער, לאותם הילדים, שלא נקלטו בתוך המערכת והם לומדים, יש להם את ההוואי שלהם, יש להם את המועדון שלהם. הם גם עובדים על מנת לפרנס קצת את עצמם באמצעות פרויקט של שילוט.
- עדי ברמוחה: חנה, קידום נוער משולב גם בתקציב של עיריית הוד השרון.
- חנה גולן: אני חושבת שזה מבורך, אני ממשיכה.
- חי אדיב: כן.
- חנה גולן: אני חוטפת צעקות, מכל כיוון.
- יגאל הררי: 9 בלילה, לאנשים אין מה לעשות בבית.
- חנה גולן: אוקי.
- חי אדיב: כן.

חנה גולן :

קליטת עובדת בניגוד למנהל תקין: זה טופל. אני מבינה שהעובדת גם סיימה את עבודתה אחרי כמה חודשים או משהו כזה. קליטת עובדת חדשה בסעיף תקציבי שאינו מוגדר לקליטת עובדים. ב – ג' – העובדים נקלטו במכרז כדין, לאחר שהנושא אושר תקציבית על ידי כל הגורמים. אגב, לא יוצא מכרז לכח אדם אם אין גיבוי תקציבי, אין דבר כזה, צריך לשלם ממשחו. העירייה מקפידה לאייש משרות חדשות וקבועות רק לאחר קיום מכרז. בקרה תקציבית לקליטת עובדים, משאבי אנוש מקבלת את המלצת הביקורת והממצאים תוקנו. אגף משאבי אנוש יקפיד שהטפסים ימולאו ויהיו חתומים על ידי כל הגורמים, זה לגבי סעיף ה'. וסעיף ו' – דחיית מכרז, העסקת עובד זמני כממלא מקום והכשרתו לתפקיד עד למכרז. סביבת העבודה דינאמית וזה בכל הרשויות, וניתן לבדוק את זה גם. נדרשים לעתים להעסיק ממלאי מקום, מישהי יולדת, מישהו חלילה וחס חלה, ויש צורך בתפקיד של ממלא מקום. זכותה, סמכותה ויכולתה של העירייה לגייס ממלא/ת מקום באופן זמני, רצוי עד 3 חודשים, אבל האפשרות היא גם עד שנה ואין בזה שום עבירה על שום דבר.

שרונה הרשקו : עכשיו הגענו לקטע המעניין.

חנה גולן : **טיפול ואכיפה בחובות התושבים :** אני חייבת,

שרונה הרשקו : אני רק שאלה, למה זה התייחסותו של גל מור סמו.

חנה גולן : אני אה,

יגאל הררי : חנה, את לא יכולה לענות, את לא יכולה לענות, אנחנו לא בדיון.

חנה גולן : אני חייבת לומר שאנחנו,

חי אדיב : תעזבי את תשובה,

חנה גולן : נו, אני סוקרת. אני חייבת לומר שלגבי טיפול ואכיפה בחובות, אגב כל

הדו"חות, אנחנו עובדים על זה כבר, לא מהיום למחר, אלא כמה חודשים

וההתייחסות של גל מור סמו, היא התייחסות שנכתבה בזמן שהוא עבד

כאן. אני חייבת לומר שאני לא קיבלתי עד לרגע זה, מהגזבר את

ההתייחסות שלו ולכן, ההתייחסות של גל כתובה כלשונה.

- שרונה הרשקו: וזה מקובל עליך?
- חנה גולן: אני, אני אומרת את מה שאני אומרת ובאמת, אין פה חקירה צולבת, זה לא הוגן.
- שרונה הרשקו: לא, אני באמת שואלת.
- חנה גולן: באמת, זה לא הוגן. זה נכתב על ידי גל, יש ביום ראשון, אתם בכל מקרה הרי מקיימים את ועדת הביקורת. אנחנו נשמע, אם תרצו להעלות עוד שאלות כאלה ואחרות אז בבקשה.
- והנושא הנוסף – **תהליכי עבודה בפרסום חוזים ומכרזים**: פתיחת תיבת המכרזים – תוקן. ישנם שני אנשים שפותחים את המכרזים, קיבלו מינוי על פי דין, פותחים אותם בזמן.
- אישור הביטוח**: לגבי הביטוח, אני רציתי גם לבדוק בעוד רשות. יש לעיריית הוד השרון כמו לרשויות אחרות, יש יועץ ביטוח, שנבחר באמצעות בהצעות מחיר ונותן את כל השירותים, לרבות ייעוץ מול התקשרויות עם קבלנים. העירייה מקבלת את המלצות היועץ ופועלת בהתאם. הביקורת חושבת שצריך לעשות אחרת ולפעול אחרת, זו זכותה של הביקורת.
- בשנת 2014 הופעלה תוכנית **מעקב ערביות** והמחלקה מיישמת את ההמלצות ואת המלצות הביקורת בפועל, כבר דווח נדמה לי, בישיבה הקודמת, שתוכנת המעקב ערביות פועלת בעירייה. זהו.
- שרונה הרשקו: אני אשמח להתייחס.
- עדי ברמוחה: גם אני.
- שרונה הרשקו: יגאל, ביקשתי לפניך.
- יגאל הררי: לא, לא.
- שרונה הרשקו: מקודם, ביקשתי לפניך.
- חי אדיב: בוא נעבור משמאל לימין, נסיים עם זה. יעל, את רוצה להגיד משהו?
- יהודית ביטון: (לא ברור – מדברת ללא מיקרופון)
- חי אדיב: אוקי, רוזן, רוצה משהו? כן, יגאל?

יגאל הררי:

אני רוצה להתייחס קודם כל, לגבי העניין של בית ספר ממלכתי א'. למרות כל התקלות והביקורות, אני רואה מכמה היבטים. אחד – את המצב שהעובדים היו נתונים. מהצורת עבודה שהיו, שתקופה שלא היה בה (לא ברור – מדבר ללא מיקרופון). שאחד ישב מה שנקרא על הכסא של השני. החווייה שהם עברו, שהמשרד שלהם נשרף, ואני אומר גם יש אילוצים. אז עם כל הכבוד, גם אם תכננו 5 מליון ואישרנו אותם במועצת העיר והכל, ואמרנו הכסף של הביטוח יכסה. אני מסתכל גם לטווח הרחוק, שאחד הדברים שרצינו, זה גם לחסוך את העלויות של השכירויות. השכרה, אני קורא לזה, זה זירז את התהליך והשיפוץ יצא לדרך. אז זה לגבי העניין הזה. לגבי העניין של השבילי אופניים. בזמן הזה, שאני ביקרתי את השבילי אופניים והאמת שיש לי גם, ביקורת על העניין הזה ויש עוד מקומות שצריכים לקיים אותם. שצריכים, הם מגיעים לשום מקום, נכון יש כאלה. מכל מיני סיבות, פעם זה בעלויות ופעם זה היה בתכנון, מבחינת החזקה של העירייה. אבל אני, בחלק הזה, הופך את הביקורת לביקורת בונה ואני מקווה שהצוות המקצועי של אגף ההנדסה יפעל לקדם את הפרויקט כמה שיותר כדי שישתיים.

מה שחשוב לי להגיד, בסך הכל, ביקשתי את זה, בעניין הבריכה. אני לא מבין למה אנחנו לא לוקחים שופל ושולחים את הבן אדם עם חובש משם? עכשיו, אני מבין עכשיו, שאנחנו הולכים לחילוט, אנחנו צעקנו את זה בקדנציה הקודמת. נותנים פה לבן אדם כאילו ריספקט של מה? אז זה אני אומר, על הביקורת הזאת, הדבר הזה, לא יכול להיות שאפילו שמחלטים לו את הערבות, זה כאילו בן אדם בא, נותנים לו מבנה, מצפצף עלינו. אני אומר לכם כמי שיש לו שני מינויים שם, מהבית, אני לא מנוי. אני יודע שמשלמים ממיטב כספם, הם עומדים בתחרות מול מקומות אחרים פה בעיר. מקבלים, מקבלים את אותם שירותים, הוא מקבל הכנסות ואנחנו כאילו מתמודדים פה עם זה. למה הם לא? חוץ מהחילוט הכספי, היה צריך כבר לפתוח בהליך משפטי, שנה שעברה, לפי מיטב זכרוני, זה על גם בשנה

שעברה. אני אומר פה, על זה, צריך לתת תשובה, למה לא פועלים באגרסיביות יותר גדולה? ומה הסיבה? מה, אין מישהו אחר שיכול לזכות במכרז?

ולעניין הדברים שהועלו פה, ביקורת. גם קודם, שמעתי איזושהי הערה על חשבוניות כפולות. אני לא ראיתי שמישהו פה, יכול להגיד לי שראה, באיזושהו דו"ח ביקורת, חשבוניות כפולות, שהיתה פה, הערה קודם. זה מעצבן שאנשים זורקים פה סתם סיסמאות.

- עדי ברמוחה: יגאל, אתה מוזמן לקרוא.
- יגאל הררי: אני רוצה שתשלחי אותי לדו"ח, אל תספרי סיפורים.
- עדי ברמוחה: אני אשלח לך, אני אשלח לך.
- יגאל הררי: לא כתוב בשום מקום, אם את מדברת על העצים? אז העצים נמצאו ונבדקו והמבקר לא כתב שניתנו חשבוניות כפולות.
- עדי ברמוחה: אז בגלל זה, הורידו לקבלן את הכסף?
- יגאל הררי: לא, אל תגידי את זה.
- עדי ברמוחה: למה?
- יגאל הררי: ככה, כי את מספרת סיפורים.
- עדי ברמוחה: אבל הורידו לקבלן את הכסף.
- יגאל הררי: תפני אותי בבקשה לדו"ח.
- עדי ברמוחה: אני אפנה אותך.
- יגאל הררי: תפני אותי. אל תזרקי פה סיסמאות.
- עדי ברמוחה: אני אפנה אותך.
- יגאל הררי: וזה אותו דבר, לגבי התקופה שהיתה תקופת ביניים. ואני אומר לך שאני הייתי הראשון שהעירייה תתפעל את הבריכה. הראשון שביקש כי המנויים שהיו בזמנו,
- אביבה גוטרמן: אתה לא הראשון, אבל לא חשוב.
- יגאל הררי: לא, גם את, היית הראשונה וכולם היו ראשונים. למרות שהייתי באופוזיציה, אני חושב שהיינו צריכים לעכב את זה בזמנו לבד והתחלנו עם

זה לבד ואת השיפוף, עשינו לבד והבאנו בן אדם ש, ואני אומר לכם, כאופוזיציה, הסכמתי לתהליך הזה ואני חושב שעשינו דבר שרצינו להציל גם את המבנה וגם את התושבים שהיו נפגעים והיו לא מעט מניעים. ולכן, אני אומר, גם את התקופת ביניים הזאת, גם את התקופת ביניים הזאת, זה היה אילוצים. אז אני, אז אני אומר, לגבי החלק של הבריקה, אני רוצה תשובה רק על דבר אחד, למה קיומה של הסחבת? זהו. מה הבן אדם כזה כוכב שאנחנו מוותרים לו?

אביבה גוטרמן: זה הולך לפי סדר?

חי אדיב: כן.

אביבה גוטרמן: טוב. אז א' –

חי אדיב: אה, יגאל, אתה?

שרונה הרשקו: לא, יגאל ידבר.

אביבה גוטרמן: מה, מה? לא, תדברי.

עדי ברמוחה: אבל אופיר רוצה.

חי אדיב: אופיר.

אביבה גוטרמן: אה, אופיר? סליחה, לא ידעתי.

אופיר טואיל: אחד – לגבי,

שרונה הרשקו: יש הפתעות היום.

אופיר טואיל: יש הפתעות, יש הפתעות.

שרונה הרשקו: קיבלת רשות לדבר?

חי אדיב: הלאה.

אמיר כוכבי: למה את מדברת ככה? שרונה, שרונה.

אופיר טואיל: אפשר לדבר הרבה.

חי אדיב: כן.

אופיר טואיל: אחד – לגבי,

יגאל הררי: ראש הסיעה שלך דיבר,

אופיר טואיל: המון.

יגאל הררי: המון, ולא הפרעת לו, למה? ממנו, את מתביישת?

שרונה הרשקו: כולי רעד,

אופיר טואיל: עכשיו לגבי נוה, אתה, רוב הביקורת שלך, המילה המנחה שלך, שהיתה בתוך כל הנאום שלך, היה – "כשלוך", כשלוך חרוץ של כל המערכת, כל המערכת הארגונית, כל המערכת הניהולית, כל המערכות, מנהלי האגפים. וישב אתנו בדו"ח ביקורת, בועדה, בפעם האחרונה, ווטמאכר, היה אתנו והוא ישב והסביר את כל המרכיבים שדברים היו, כמו שהיה בממלכתי א', זה היה בחלקים. זה נכון, היו קצת, היו בעיות, נכון, אבל אני חושב שאתה פה, אני חושב שאתה גם, פוגע בכל עובדי העירייה ומנהלי האגפים ששום דבר לא מתוכנן פה, שום דבר לא נעשה לפי איזשהו סדר, אז ביקורת זה לא, זה לא חייב להיות כשלוך. אפשר להגיד ביקורת, אוקי, אז אנחנו פה, כחברי מועצה, אנחנו יכולים לבקר, אבל אנחנו לא יכולים להפיל פה אנשי, מנהלי אגפים, כבודם במקומם, מנכ"לית, ראש עיר, כל אחד והחלום שלו וכל אחד, עם העשייה שלו, להגיד שכולנו פה, כולם פה, הם כשלונות. אתה לא שמת לב, אבל אני ספרתי המון פעמים, אמרת את המילה – "כשלוך". אז זה לא קשור לקואליציה או אופוזיציה, אני חושב שאתה צריך פה, לכבד את האנשים שעובדים.

לעניין בית ספר ממלכתי א' וכמו שדוד ווטמאכר אמר וכמו שהמנכ"לית אמרה, אצל דוד, שמענו בועדת ביקורת, בועדה עצמה, שבאמת, היו שם המון, המון, המון בעיות אבל זה הכל, התנהל בחלקים. וגם, כשאמרו שזה תקציב של 5 מליון, 4 מליון, זה קפץ. פעם אחת, בגלל שריפה ופעם אחת בגלל זה, העניין היה בחלקים. אז פה גם, כל העניין הזה, כל הדברים האלה הם חייבים, אנחנו כולם, מקבלים את הביקורות. כמו שהמנכ"לית אמרה, המנכ"לית אמרה בצורה חד משמעית, יש המון ביקורת והיא מתקנת אותו ואנחנו רואים את התיקונים שהיא עושה, את הביצועים. אבל אני חושב ש, אני חושב שאתה כחבר, חבר מועצה, צריך לבוא לכל, כל בעלי התפקידים ולדבר פחות, על עניין של כשלונות, ביקורות זה טוב, אבל לא כשלונות.

חי אדיב: תודה. כן, אביבה?

אביבה גוטרמן: אני אתחיל קודם כל עם הבריכה. אני רוצה ממש, ממש, להיות היום עם הסכמה מלאה עם יגאל הררי. כי באמת, זה היה, עוד פעם, אילוץ והכרחנו לתפעל את הבריכה, לא רצינו שהיא תסגר. כן, יש בעיה, שלא היה אחראי מטעם העירייה שיקח את זה ואנחנו חשבנו אז, שהמנהל מחלקת הספורט, אגף הספורט, שהוא מצוין, חשבנו שהוא היה צריך לנהל את זה, לקחת תחת חסותו וזה לא קרה בפועל. באמת, הוא לא משלם וזה מה שמטריד אותי. שהאיש צריך לשלם ולשלם כמו שצריך ולא מספיק רק ה, כמו שמדברים פה, עם הערביות שיש לו. זה בקשר לבריכה, אבל באמת, אז לא היה ברירה עם הבריכה, כי היה צריך לסגור אותה והלחץ שדווקא מאתנו, חברי הקבוצה והתייחסו לזה בכך (לא ברור), אבל יש המון ליקויים ואת זה, צריך לטפל. זה אחד.

לגבי ממלכתי א' – אני גם אמרתי את זה בועדה, התוצאה היא טובה. אי אפשר פה להגיד שהמבנה לא טוב, כי לקחו את העובדים, אספו אותם מכל המקומות, ויש גם חיסכון מהרבה מקומות, של שכירויות שהיו יקרות. אני כן, באתי בטענה ואמרתי את זה לדוד ווטמאכר, יש לי בעיה עם המנהלים בעיר, עם המנהלים. למה? יש פרויקטים? יש ישיבות פרויקטים? תבואו ותגידו, תגידו את החלופות. תגידו אולי אפשרי אחרת, תגידו – תקשיבו, זה יכול להגיע בסוף, לכמעט 20 מליון שקל. ההחלטה היתה שונה, לא צריך להרוס את המבנה, כי זה מבנה באמת לשימור, ויש לנו, אנחנו, חסר לנו מבנים בעיר ויש מה לעשות עם המבנים. אבל יתכן, בפרק הזה הזה שהיו אומרים, זה כזה סכום, יכול להיות שהמחשבה היתה שונה, ואמרתי קודם בועדה, היו באים ואומרים – בוא נבנה בנין עירייה חדש, הסכום הזה, לא כדאי להשקיע כרגע, וזה. נעשה את זה בשיטת ביוטיק, לא יעלה לנו שקל, אני לוקחת את זה, כל השנים ונבנה בנין מועצה ולא נוציא את הסכום הזה. לכן, הבעיה שבאמת, הטענה שלי ואמרתי ואני חוזרת על זה שוב, שצריך שהמנהלים ואחד הדברים, הבעיה של המנהלים ואני יודעת את זה כי אני

הייתי שם, הם לא כל כך אומרים את מה שהם חושבים, גם בדברים שהם חושבים שלא נכון לעשות, הם חוששים להגיד את דעתם וזה חבל. ואני אמרתי גם אז, תגידו את הדעה האמיתית, אפילו שראש העיר יכעס על זה, אפילו שראש העיר רואה בחזון שלו את מה שהוא רואה ולא מעניין אותו מה שאתם אומרים, תגידו לו. יש עוד פרויקטים, אני לא סתם אומרת את זה, יש גם עוד פרויקטים בעיר שמתוכננים, הם לא כלכליים, הם לא רווחיים, אין כסף לעשות אותם ורוצים לעשות אותם. ואני יודעת שהמנהלים המקצועיים, חושבים שזה לא נכון, אני יודעת את זה. ולכן, פה, אני אומרת, להקשיב לאנשי המקצוע, אבל שאנשי המקצוע ידברו, שלא יפחדו. זאת הבקשה שלי, חי, אתה מקשיב לי?

מאוד.

חי אדיב:

אביבה גוטרמן: זאת הבקשה שלי, שנדבר עם המנהלים ונגיד חבריה, תגידו לי את כל הדברים ברחל בתך הקטנה, כשפרויקט צריך להמשך שנה, אל תגידו לי 4-5 חודשים, כי אתם בלחץ ממני, כך, זה מה שאתה צריך להגיד, תגידו לי את האמת, אבל הם פוחדים להגיד את האמת. אני אומרת לך, אני הייתי שם ואומרים לך דברים לא נכו, נתונים שגויים מהחשש לאכזב, מהחשש להרגיז, מהחשש שאתה לא תקבל את זה. דרך אגב, זה התכוונתי שיקולים מקצועיים שלא כל כך, לא רק הדבר הטוב שפה, התלהבו מהחינוך. יש שיקולים מקצועיים שצריך לקבל אותם וזה התפקיד שלהם. ואני אז, בזמנו, אמרתי – אתם חוטאים לתפקיד שלכם כי אתם אמורים לייעץ לראש העיר את הדברים המקצועיים ולתת את זה ללא מורא וללא פחד, את הדברים כהבנתם. כי השיקולים למשל פה, אני אומרת לך, הם היו משתנים, אני גם הבנתי אז בזמנו, שזה 5 מליון שקל. אני אומרת, אם אנחנו היינו חושבים שזה הולך לכזה כיוון, בטוח שהיינו אומרים, רגע, אז מה החלופות? בוא נחשוב על רעיון אחר. לא שאני נגד, כי זה יצא בסדר, התוצאה, בסך הכל. אבל היינו אומרים, בוא לא נוציא את הכסף הזה, את הסכום הזה, נוציא על דברים אחרים, כי אפשר לבנות בנין חדש, בנין

עירייה שיכיל את כולם, כי לא כולם, עדיין, נמצאים. בוא נכניס את כולם למבנה חדש (לא ברור), לא היה עולה שקל לעירייה. זאת הבעיה שלי עם העניין הזה. ואני לא קוראת לזה כשלון, כפי שגם בועדה אמרתי, זה לא כשלון, המבנה הוא יפה, הבריכות האלה הן מצוינות וזה בסדר, היתה חשיבה גם, היתה חשיבה, מה לעשות עם הבריכות והיתה חשיבה, היו המון תקלות בדרך וזאת הבעיה שלי. זאת אומרת, אני, אני, אני באמת מבקשת שתהיה יותר חשיבה של הצד המקצועי, שישבו ויגידו את הדברים כמו שצריך ולתת חלופות, לתת חלופות. לא חייבים ללכת על דבר אחד ולהגיד, כי זה ה, ככה זה בניהול, לוקחים חלופות ואומרים – תראו, ככה זה יעלה לנו כנראה, זה ישן, תשתיות וכולי וכולי ולזה, בגלל זה, הגענו לזה. אז זה, אני מאוד הייתי רוצה שזה יקרה, כי הדבר הזה, חוזר על עצמו. במקרה הזה, זה בהרבה כסף, אני יכולה להזכיר את ה (לא ברור), אני יכולה להזכיר הרבה דברים, שתמיד, זה פשוט, פשוט עלה הרבה יותר מכל מקום אחר. למה? זה, אני מבקשת ואני גם אמרתי את זה, אתה זוכר, חי. אצלנו המון פרויקטים עולים המון כסף. זה,

שרונה הרשקו: מעניין למה?

חי אדיב: אוקי, כן?

יגאל הררי: אולי לאה רוצה להגיד משהו?

אביבה גוטרמן: היא אמרה – אני נהנית מכם.

חי אדיב: כן.

עדי ברמוחה: באופן מפתיע, אני די מסכימה עם אביבה. לגבי ה,

אביבה גוטרמן: מפתיע?

עדי ברמוחה: כן, סתם זה היה ב,

אביבה גוטרמן: דווקא יש בינינו, הרבה הסכמות.

עדי ברמוחה: כן. השאלה היא לא אם לשמר את המקום הזה, זה בטוח שזה רצוי,

השאלה שהיתה צריכה להשאל, אם מלכתחילה, וזה, דנו בישיבה הראשונה

שדנו על דו"ח מספר 20, זה אם נכון היה להעביר לכאן את משרדי העירייה.

ומה שקרה, נפתחו תב"רים, אחרי תב"רים, לצורך השיפוץ הזה ורואים את זה בתב"רים, את הכסף הגדול, שיצא פה. והכל נעשה פה, בשיטת הפלסטר. מוצאים איזשהו דלתות וחלונות שלא תקצבו אזה בתב"ר, יאללה, פותחים תב"ר חדש, עוד הפעם תקצוב וצריך לעשות חשיבה פשוט, לפני כן, אם זה נכון היה להעביר, לא להעביר? נכון שזה חוסך כסף בשכירות ולאורך זמן, זה כלכלי, אבל השאלה היא, לבחון את העניין הזה.

אביבה גוטרמן: אבל להבא, כל מה שאנחנו מדברים, זה באמת, להסקת מסקנות, לגבי פרויקטים נוספים. אין, אנחנו לא יכולים להגיד כלום, זה קיים, גמרנו. אבל מה ההשלכות?

חי אדיב: הלאה.

עדי ברמוחה: אני רק רוצה להתייחס בנוסף גם,

יגאל הררי: מה נכון ומה נכון, יש לך הצעה אחרת, כאילו לעירייה?

חי אדיב: יגאל, יגאל.

עדי ברמוחה: כן, לעשות חשיבה לפני כן.

חי אדיב: יגאל, יגאל.

יגאל הררי: איפה, בזמן שה,

חי אדיב: יגאל,

אביבה גוטרמן: יגאל, יגאל, די, אל תהייה סתם,

חי אדיב: קדימה.

עדי ברמוחה: אני דווקא, כן רוצה רגע, להתייחס לטיפול ואכיפה בחובות תושבים. כי

אנחנו בישיבת מועצה האחרונה, ראינו בדו"ח החצי שנתי, החייבים היו

204 מליון ואם מסתכלים בדו"ח של שמתייחס ל – 9/14, החייבים עולים ל

– 215 מליון ואם נמחקו חובות, אז איפה הם נמחקו? אם זה עולה?

יגאל הררי: יש ריביות.

עדי ברמוחה: אנחנו, רגע, רגע, רגע, עדיין, לפי כל הסכומים עדיין, אם יש ריביות, עדיין,

אני, אני, אני חייבת לציין שמאוד מפריע לי, מאוד מפריע לי,

יגאל הררי: 13%, תעשי חשבון, 4,200,

עדי ברמוחה: אני, מאוד מפריע לי העניין הזה של המחיקת חובות, זה הפריע לי עוד כשישבתני בתחילת הקדנציה בוועדת הכספים. כי המדיניות של הגזבר היתה אז ולדבריו, אני מצטטת, הוא אמר לי שהוא מעדיף לא למחוק חובות כי זה מעלה לו את האובליגו בבנק. לא תקין, אני חוזרת על זה, אמרתי את זה גם בישיבת מועצה לא תקין, לא עובדים בצורה כזאת וצריך לתת פוש בנושא הזה.

לגבי תהליכי עבודה בפרסום חוזים ומכרזים: המנכ"לית אמרה שהכל תוקן. אני רק רוצה להזכיר,

חנה גולן: מה שכתוב בדו"ח.

עדי ברמוחה: מה שכתוב בדו"ח, אני רק רוצה, מה שכתוב בדו"ח תוקן. השאלה איך משליכים את זה הלאה לעוד מכרזים. ואני רוצה להזכיר את המכתב שלי, שיצא לגבי מכרז של מנהל מחלקת גביה, אה, מנהל מחלקת שומה. ושם אנחנו רואים,

חנה גולן: אנחנו מדברים, סליחה, זה לא מכרזים,

(לא ברור – מדברים יחד)

עדי ברמוחה: עדיין, אנחנו מדברים על חוזים, על אה מכרזים.

חנה גולן: לא, לא,

יגאל הררי: לא, לא,

חנה גולן: מכרזים, מדובר על מכרזים של קבלנים, נותני שירותים וכן הלאה, לא לערבב.

עדי ברמוחה: אה, זה משהו נפרד לגמרי?

יגאל הררי: לא היה מכרזים

חנה גולן: לא מדובר, חוץ מזה, אי אפשר לקחת דו"ח משנה שעברה או מלפני שנתיים, ולהשליך על משהו שקיים, מתרחש היום. על היום, יהיה דו"ח, אין לך מה לדאוג, יהיה דו"ח.

עדי ברמוחה: אני עדיין, מחכה לו, אני עדיין מחכה.

חנה גולן: לא, על 2014, בטוח יהיה דו"ח.

- עדי ברמוחה: בסדר, אני עדיין מחכה לתשובה של המכתב שלי. בזה, סיימתי.
- חי אדיב: אוקי, תודה רבה, שרון.
- שרונה הרשקו: טוב, שרונה.
- יגאל הררי: את לא חייבת, אגב, להגיד כלום.
- חי אדיב: כן, הלאה.
- שרונה הרשקו: קודם כל, אני רוצה להתחיל מהנושא של התייחסות העירייה לשיפוץ מבנה בית ספר, אני מדברת קודם כל, על שיפוץ בית ספר ממלכתי א': הגישה שזה נעשה מתוך כוונה לשמר אתר בעל ערך היסטורי. גם אני מברכת על זה. הילדים שלי למדו פה, אני חושבת שזה ראוי מאוד לשמר, אני חושבת שזה שאנחנו יושבים בחדר כזה, לעומת החדר העלוב, שבו התקיימו ישיבות המועצה קודם, זה ראוי ומבורך ואני אמרתי את זה פעם, גם לראש העירייה. עדיין, זה לא סותר את העובדה שצריך לבחון את עלות החלופה, צריך לעשות כתב כמויות מדויק, צריך לדעת לאיזה פרויקט, אנחנו הולכים ויש פה עניין של כספי ציבור. מה, אני לא מבינה, איך כולכם פה אומרים – אז זה עלה יותר, אז זה עלה יותר. תקשיבו, אני קראתי את הדו"ח הזה, את הפרק הזה בדו"ח ושערותי סמרו, שערותי סמרו, אף פעם, אל תגידי, כולכם, אל תגידי כולכם.
- יגאל הררי: שערותי סמרו.
- שרונה הרשקו: בהנדסה.
- יגאל הררי: שרונה הרשקו: לפני 25 שנה, לפני 25 שנה, כשנכנסתי לחיל האוויר, הפרויקטים שם, היו פי 3, פי 3 בזמן, פי 3 בכסף ואיכות – מינוס פי 3. זה חלקי 3.
- חנה גולן: (לא ברור – מדברים יחד) הכי טוב בעולם.
- שרונה הרשקו: סליחה, זה היה לפני 25 שנה, לא ב-2013 ולא ב-2014, כי מאז, נעשו צעדים ומאז, למדו והפיקו לקחים, איך מנהלים פרויקטים. והדבר הראשון שצריך לעשות פה, זה ללמד פה את האנשים, איך קולטים פרויקט בעירייה, איך מנהלים פרויקט בעירייה. יש פה התייחסות, בסעיף ג', זה כמו, לא יודעת, הבנת הנקרא. יש פה הערה של הביקורת – אי מינוי מנהל מומחה, אחראי,

מטעם העירייה. מה ההתייחסות? מנהל הנדסה, יפעל ליישום המלצת דו"ח הביקורת ויעשה מאמצים לשחרר את חסמי הבירוקרטיה.

יגאל הררי: נו, מה את רוצה?

שרונה הרשקו: אתם יודעים מה זה, אתם יודעים, מה זה מנהל ממונה? יש מושג

כזה, בניהול פרויקטים, שקוראים לו – POC, זה איש הקשר לפרויקט, בתוך העירייה. ישב פה, אדריכל בפרויקט הזה, אדריכל מבורך, מכובד, אמר פה לאנשים, בעיריית תל אביב, שעשו העברה של משרדי העירייה, לקחו מישהו מומחה, מישהו מטעם אחד מעובדי העירייה, ואמרו – אתה תהייה איש הקשר לפרויקט. מה לעשות? למה ללמוד מה שקורה במקומות אחרים? למה להקשיב למה שקורה בעיריית תל אביב? אנחנו? אנחנו יותר טובים, אנחנו יותר גדולים,

יגאל הררי: אכלנו אותה, בגלל עיריית תל אביב.

שרונה הרשקו: עזבו את זה, 26 חודשים,

יגאל הררי: אכלנו אותה, בגלל עיריית תל אביב.

שרונה הרשקו: 26 חודשים,

חי אדיב: הלאה.

יגאל הררי: הוציאו לנו את המיץ,

שרונה הרשקו: אני, אני מדברת לעניין,

חי אדיב: יגאל.

שרונה הרשקו: ולמה שקורה פה, תקשיבו. 26 חודשים, לקח להבין שהאדריכל הזה צדק ומונה פה, איש קשר לפרויקט. עכשיו, תקשיבו, איש קשר לפרויקט, זה לא מנהל פרויקט, יש פה, נכתב פה משהו על מנהל פרויקט, זה לא מנהל פרויקט, זה איש הקשר שיושב עם מנהל הפרויקט ויושב עם הקבלנים ויושב בכל הישיבות ורץ מגוף, מאדם לאדם פה, בתוך העירייה, כדי לקדם, שעולה על הבעיות ושמזיז את העניינים התקועים. ככה מנהלים פרויקטים, זה א-ב. א-ב של ניהול פרויקטים. עכשיו, אני קראתי באתר העירייה

שמחפשים מנכ"ל לחברה הכלכלית. עכשיו, זה ביצוע שהוא על ידי העירייה.

מחר, אתם,

חנה גולן: איך זה קשור?

שרונה הרשקו: את כבר, תקשיבי איך זה קשור. מחר, הדברים האלה יצאו כנראה, לביצוע

על ידי החברה הכלכלית, זרוע ביצועית. אז אני אומרת לכם שלהעביר

דברים לחברה כלכלית, זה לא פתרון למחלות. להיפך, זה רק מחדד את זה

שניהול הפרויקטים, צריך להיעשות הרבה יותר טוב. יש מושג כזה שנקרא

– "הקפאת תצורה". מחליטים לצאת לפרויקט וגם אם קורת שריפה בדרך,

אז עוצרים שנייה, יושבים, חושבים, עושים תיקון לתכנון ויוצאים הלאה.

יודעים מי מאשר את זה, איזה היקפי תקציב, מי אומר מה ולאן הולכים

ויודעים לתקן את זה, בדרך. זה דברים, זה דברים שבכלל לא, לא קיימים

פה, לא קיימים פה בכלל, בשום, בשום דבר כזה. כן, עכשיו ככה, בואו

נתייחס למספרים. שיפצנו את משרדי העירייה בעלות שקרובה, לפי הדו"ח

זה היה 15.5 מליון ועוד השלמה, בוא נגיד, אנחנו קרובים ל – 18 מליון

שקל. עכשיו, על מה אנחנו מדברים פה? אנחנו בסוף, מדברים על התאמות

משרדים, התאמות של משרדים. יש פה 2,700-3,000 מטר מרובע, של

משרדים, של מבנים. זה יוצא 6,500 שקל למטר מרובע. תקשיבו, 6,500

שקל למטר מרובע. בניה חדשה, לא עולה ככה.

(לא ברור – מדברים יחד)

שרונה הרשקו: לא עולה ככה, אנחנו לא בנינו מאפס, שיפצנו.

חנה גולן: אבל את לא לוקחת בחשבון את הבריכות.

שרונה הרשקו: אני לוקחת בחשבון גם, זה עלות, זה עלות של 15 גני ילדים, בניה מאפס,

בניה שיהיה לכם פרופורציות, זה עלה קצת יותר, זה נאמר פה, בשולחן

הזה, מה זה, זה עלה קצת יותר? זה עלה פי 2 ממה שבכלל תוכנן, כשלא

תוכנן כלום, לא תוכנן שום דבר. עכשיו, אני באמת, אומרת, ואנחנו עוד לא

סופרים את זה שבתוך הביקורת כתוב שנכון, אנחנו הולכים וחוסכים את

השכירויות בזה שכולם עברו לפה, אבל בזמן שערך הפרויקט, הוא ערך יותר

ממה שתוכנן, אז הפסדנו פה, עוד 18 מליון שקל, שיכולנו לחסוך וזה כתוב בתוך הדו"ח ביקורת, תקראו את זה.

(לא ברור – מדברים יחד)

שרונה הרשקו: עוד 18 מליון שקל. עכשיו, תראו, אני בראייתי, למה שנאמר פה קודם, גברתי המנכ"לית, כן? אני, יש לי בשבילכם עוד סיסמא של 100%, בעצם לא, זה לא לך, זה לחי, עוד סיסמא של 100%, 100% ארגון לא לומד, דובר: עוד 10 שניות בדיחה, עוד 10 שניות, בדיחה.

שרונה הרשקו: 100% ארגון שלא מפיק לקחים ו – 100% תוקן. לא יודעת מה תוקן, אבל יש לנו פה V-ים של תוקן, תוקן, תוקן.

חי אדיב: אלף ו,

שרונה הרשקו: אני לא מקבלת, אני, אני לא מקבלת את זה שאם זה, לא על זה, לא על זה, על דברים אחרים,

יגאל הררי: מה לעשות ש,

שרונה הרשקו: עכשיו תשמעו, עכשיו תשמעו. הליך קבלת החלטות בפרויקט הזה, הוא לא נושא רק למבקר העירייה, לדעתי הוא נושא למבקר המדינה, הוא נושא למבקר המדינה. ויגאל, עכשיו אני עונה לך. מה שאין למבקר, אין לו גוף שבדק למשל,

יגאל הררי: איזה יגאל? איזה יגאל?

שרונה הרשקו: את כתב הכמויות. לך, אתה תקשיב לי, מה שאני אומרת, יגאל הררי, לפרוטוקול.

יגאל הררי: כן?

שרונה הרשקו: אין מספיק תקציב למבקר העירייה. אני הייתי מצפה שפה, יבדקו כתבי הכמויות, אה סליחה? תוסיפי לי בזמן, אני רוצה שתקשיבו לי. יבדקו פה, כתבי הכמויות, יבדקו פה, כתבי הכמויות, כדי שאנחנו נראה על מה יצא הכסף. ואז, יגאל הררי, אנחנו נדע להגיד כי כדי ללכת למשטרה, כדי ללכת למשטרה, אתה צריך ללכת עם משהו וכדי ללכת עם משהו, אני, אני

מתנדבת, אני מתנדבת לקחת את כתבי הכמויות ואת החשבון הסופי ולבדוק, על מה יצא פה הכסף. אתה שומע אותי, יגאל?

יגאל הררי : אני מקשיב רק לך.

שרונה הרשקו : ואז, ואז, אנחנו נראה אם יש או אין ונראה על מה הלך בדיוק הכסף. כי זה מה שצריך לעשות פה וזה מה שצריך לקרות. עכשיו, אני לא הבנתי, אני לא הבנתי,

ניצה משה : שרונה, שרונה.

חי אדיב : סיימת?

שרונה הרשקו : אני מתנצלת, עוד רגע.

ניצה משה : שרונה, שרונה.

שרונה הרשקו : אני לא הבנתי, אני לא הבנתי אם (לא ברור) לפני זה, בסופו של דבר, יש אישורים,

ניצה משה : שרונה, את מדברת כבר 11 דקות, עוד דקה מעל מה שמותר.

שרונה הרשקו : אני לא הבנתי, אם יש פה אישורים של כיבוי אש, אם כל תקלות החשמל

שהיו פה כולן סודרו? כי זה לא משהו שקיבלנו עליו את התשובה.

חי אדיב : הבנתי.

שרונה הרשקו : לא קיבלנו עליו, תשובה ואני, יש לי עוד משפט אחד להגיד לכם, עוד משפט

אחד אחרון, להגיד לכם על הביקורת של, על הנושא של שבילי האופניים.

הנושא של שבילי האופניים, יש פה אמירה שהביקורת לא שמה דגש על כך

שהפריקט בוצע בשטחים בנויים, בצירי תנועה ראשיים. אני מתביישת

שזה מה שכתוב, שזאת ההתייחסות לביקורת כי הביקורת שמה לב לזה. מי

שלא שם לב לדבר הזה, זה מי שניהל את הפרויקט כי בפרויקט הזה, זה א-

ב שיהיו סיכונים שהיה צריך, זה כתוב, זה כתוב, זה כתוב.

חי אדיב : סיימת?

יגאל הררי : יופי.

שרונה הרשקו : א-ב זה ניהול סיכונים.

חי אדיב : תודה רבה.

שרונה הרשקו : א-ב זה ניהול סיכונים כי בפרויקט הזה, כל מה שהיה צריך לקרות, קרה וזה לא עניין של מזל, זה עניין של חוסר ניהול סיכונים, לפרויקט כל כך רגיש.

חי אדיב : מצוין, הלאה.

יגאל הררי : כל הכבוד לשרונה, יופי, הכל חוזר אליך.

משה חנוכה : אני רק רוצה התייחסות קצרה. אני חושב שנוה, שאתה, מי שמשתמש בביטויים קשים, כמו כשלון וכשלון וכשלון, צריך להתנצל לא רק בפני עובדי העירייה ש (לא ברור), גם לוועדת הביקורת וגם ל (לא ברור). לא רק בפני האנשים שהובילו את הפרויקטים, אלא אנשי המקצוע, אני רוצה להבין, הבנה בסיסית, שכנראה אין לו. להיות ראש עיר זה לא להיות טכנוקרטי, בתפיסה שלי, יכול להיות שאתה (לא ברור). זה להציב חזון וללכת אחרי החזון ועובדי העירייה כן, עובדי העירייה צריכים לממש חזון של ראש עיר, הם יכולים להמליץ,

אביבה גוטרמן : אין ספק.

משה חנוכה : הם יכולים להגיד, אבל יש ראש עיר אחד, שנותן חזון. וראש עירך שמגיע, כשמגיעים אליו מועצת נוער עירונית, מכניסים אותו ל (לא ברור), אומרים לו – אדוני ראש העיר, בוא נעשה ביחד מרכז נוער, בריכת המנגל, כל עובדי העירייה מתנגדים, ראש העיר מוביל את זה, כחלק מהחזון שלו, אני חושב שצריך לברך על זה, אם זה עולה קצת יותר, קצת פחות, אם יש חריגה בחמשד, אם אין חריגה. ואני יכול לספר לכם, הייתי בסך הכל, רכז נוער באותה תקופה ואני זוכר איך רצו לעצור את הפרויקט, כי האיטום של הגג, עלה קצת יותר כסף ממה שציפו. אז מה ציפיתם? שיעצרו את הפרויקט, שום דבר לא יהיה, או שעכשיו, עשרות ומאות בני נוער שמגיעים לכאן ועכשיו, יצאו מכאן, קבוצת בני נוער, לא יהיה להם מרכז נוער. אז מאוד יפה, מאוד חכם לבוא ולתת ביקורת, גם בוועדת הביקורת ולהגיד לעובדים, לדוד שענה תשובות מפורטות לדברים, באמת, כמו שמצופה מעובד עירייה מסור. אז קל מאוד, לבוא ולהגיד כשלון וכשלון וכשלון, אבל אתה יודע,

ככל שתחזור על המילה, זה לא יהפוך את זה לכשלון, זה הצלחה. הצלחה קודם כל, של ראש העיר והצלחה שלנו.

חי אדיב: תודה, יגאל, דבר.

יגאל הררי: רגע, אבל אין לו מיקרופון, תתנו לו.

יגאל שמעון: שומע?

חי אדיב: כן,

יגאל שמעון: בואו נעשה סדר בדברים, פיזרתם פה, כל מיני סיסמאות, בואו נעשה סדר.

תודה לחברים שלי, בועדת המשנה. אני לא מכיר טופס 4 שצריך למבנה של שיפוץ, אני חושב שהטופס 4, שמדובר פה, אני לא מבין על מה, אולי טופס בטיחות, אישור בטיחות, אבל טופס 4 למבנה שעובר שיפוץ, אין צורך. כי טופס 4,

יגאל הררי: אל תאשים אותה,

חי אדיב: הלאה, הלאה, זה לא דיון, הוא אומר את שלו, אף אחד לא מפריע.

יגאל שמעון: כשכתוב בדו"ח - טופס 4 ולא טופס 4, אני לא מבין מה זה, טופס 4, אכלוס,

זה טופס 5, לידיעתכם, אז תודה. עכשיו, בואו נעשה סדר. עיריית הוד

השרון שילמה הון תועפות למבנים ששכרה, בשנים האחרונות, כולל אם

אתם זוכרים, גם את המבנה דרך מגדיאל, גם ברחוב בני ברית, כיום

משלמים גם ברחוב הבנים, השיקול היה – מה עושים כשבית ספר מתפנה.

מה עושים? יש בית ספר שעבר, שבנינו בית ספר חדש, באמת, במליוני

שקלים ונשאר מבנה ריק שאנחנו רוצים לבדוק, מה עושים אתו? האם

משאירים,

דובר: (לא ברור – מדבר ללא מיקרופון)

יגאל שמעון: כן, מבנה עתיק, קידמנו את ה, קידמנו, בנינו בית ספר חדש והשיקול

– מה אנחנו עושים עם הבית ספר הזה. בשלב הראשון, אמרנו – בואו נעביר

את המבנה שאנחנו משלמים הון תועפות, שילמנו הון תועפות בדרך מגדיאל

ונעביר אותו למבנה הזה. דיברנו, התחלנו לעשות, על המזל שלנו, כמו

שאומרים, נעשה מעשה נבלה של שריפה של משרדי העירייה ונקלענו למצב

שאינן ברירה, אנחנו צריכים להחליט מה עושים, אם אנחנו מעבירים את כולם לכאן, או שמחפשים מקום אחר. כל האומדנים שלנו, ואני רוצה שתדעו, כל האומדנים שלנו דיברו על כ – 15 מליון ש"ח, כדי להביא את המבנה הזה למבנה שיחיה מתאים לרשות מקומית. אף אחד לא דיבר על 4 מליון ואחד לא דיבר על 8 מליון, כולם היו פה וכולם ידעו את זה.

שרונה הרשקו: מאיפה המבקר כתב 8 מליון?

חי אדיב: רבותי, זה לא דיון.

יגאל שמעון: עוד פעם, אני, אני,

חי אדיב: זה לא דיון,

יגאל שמעון: אני לא מקיים דיון, אני רק אומר לכם.

חי אדיב: יגאל, אתה לא מנהל דיון, תגיד את מה שאתה רוצה להגיד.

יגאל שמעון: כל מה שנאמר, זה המבנה כפי שהוא. התחלנו עם 4 מליון, כי רצינו להתחיל

ואנחנו יודעים בדיוק, איך זה מגיע ואף אחד פה, כל אדם שתביא, מומחה

הכי גדול, לא יעריך לך את המבנה הזה בשיפוץ, פחות מ- 13-14 מליון

וחיים שאבי יודע ואנחנו כולנו, יודעים את זה. בסופו של דבר, בנוסף לשי,

יגאל הררי: (לא ברור – מדבר ללא מיקרופון)

יגאל שמעון: בסדר. בסופו של דבר, ההחלטה של העירייה הוא שיקול לטובת הציבור.

כאשר מנהל אגף היה צריך להגיע לפגישה כאן, מרחוב בני ברית או מדרך

מגדיאל, חצי מהדרך שלו זה רק נסיעות, או שלאחד את כולם, תחת מבנה

אחד, השיקול היה שיקול שירות, איך אנחנו נותנים למען הציבור. ואנחנו,

שרונה הרשקו: בגלל זה הנגשת את המבנה לציבור?

יגאל שמעון: אנחנו פה, אנחנו פה שרונה, אנחנו פה,

שרונה הרשקו: עכשיו, זה הציבור בהענשה.

יגאל שמעון: אנחנו פה, נותנים את השירות הכי טוב לתושבים, לידיעתך. כשאת,

שרונה הרשקו: אני בעד.

יגאל שמעון: לוקחת מבנה אחד לטובת הציבור, כדי לתת לו שירות, לא לשלוח אותו

להביא אישור מרחוב הבנים ואחרי זה, תרוץ לרחוב בני ברית ואת האישור

הבא, תביא מרחוב, כי זה מה שהיה כל השנים, כל השנים, זה קרה. אבל כשאנחנו רוצים לתת שינוי ולתת פה שירות טוב,

שרונה הרשקו: אבל אף אחד לא ביקר,

חי אדיב: שרונה, את מפריעה.

יגאל שמעון: אז אנחנו באנו ועשינו את הדבר הכי נכון וכולם יודעים את התקציב, כולם ידעו את מה שקרה. אז אני מבקש, לא לבוא ולזרוק סיסמאות שזה חריגה ואף אחד לא ידע, כולם ידעו, כולם עשו. המבקר מדבר על דרך, הוא לא אמר שזה לא, הוא דיבר על דרך, הוא לא אמר שזה לא חוקי, זה נכון, הוא מדבר על הדרך ונכון, אני מסכים אתו, יש דרכים. אבל אנחנו נקלענו פה, לשריפה בעיר הזו, של משרדי העירייה, לא יכלנו לתת שירות, לא יכלנו לתת פה, היתרים, לא ידענו איך להתנהל מול שריפה ועשינו את הכל לטובת הציבור. אני מדבר אתכם עכשיו, רק על הנושא של ממלכתי אי. תודה.

חי אדיב: עכשיו לגבי, משפט או שניים לסיום.

נוה גור: למה?

חי אדיב: לסיום, כולם דיברו. הוא סוגר מעגל של ועדת הביקורת, כמו שנתתי לעדי. קדימה.

נוה גור: אני רוצה ממש בקצרה, כמה התייחסויות לדברים שנאמרו פה ולסכם.

חי אדיב: קדימה.

נוה גור: קודם כל, לסוגיית הבריקה העירונית יגאל הררי,

יגאל הררי: או, כן.

נוה גור: אתה בא ואומר ואתם באים ומתפארים שרוצים להציל את המנויים של הבריקה, אז אתה הלכת ולחצת וכן הלאה וכן הלאה, אז קודם כל, יש חוק, לא, לא, לא רק אני.

נוה גור: רגע אבל, אני הקשבתי לך, בוא נסיים, נכון? אתה רוצה ללכת. כשאתה

רוצה להציל את המנויים של הבריקה אז אתה אומר, התערבנו וכן הלאה. קודם כל, יש חוק במדינה הזאת ואתה לא יכול במסגרת הרצון שלך להציל

את המנויים הללו, לפעול בניגוד לחוק. אני בטוח שבזה אתה מסכים אתי, אחרת אתה תלך למשטרה. יופי. אחד, לא, שום דבר לא חוקי, כי נעשו פה דברים שהם לא על פי דין ולא במנהל תקין. הדבר השני ש,

- יגאל הררי : לא, לא, לא.
- נוה גור : הדבר השני שנוכרתי בו,
- חי אדיב : יגאל, יגאל.
- יגאל הררי : לא, כי זה לא נכון, זה לא מה שאני אמרתי. המבקר מתייחס למפעיל, אנחנו מדברים טרום מפעיל.
- נוה גור : לעירייה,
- יגאל הררי : זה הכוונה.
- נוה גור : העירייה,
- יגאל הררי : טרום מפעיל.
- נוה גור : העירייה פעלה בניגוד לסמכויותיה, זה אחד.
- יגאל הררי : טרום מפעיל, התכוונתי.
- נוה גור : אגב, אני רוצה לצטט מדבריו של משה חנוכה, שכשרצו להציל את המנויים של הבימתרון, אז נזכרו שיש חוק ואז אומרים, כשיש חוק, אנחנו לא יכולים, פועלים לא לפי חוק, ולכן, אנחנו לא מצילים. אז נורא קל, להשתמש בחוק, מתי שרוצים.
- אביבה גוטרמן : אתה תראה, תראה את החוק, מה,
- אמיר כוכבי : אבל אם כבר מצטטים את המשורר מ. חנוכה, אפשר גם לצוטט את זה שעמד שם, על הבמה,
- נוה גור : זה רק,
- אמיר כוכבי : ואמר אולי יש חוק,
- נוה גור : זה רק דבר ראשון.
- אמיר כוכבי : אבל צריך להתעלם מהחוק הזה ולהעביר להם תקציבים,
- נוה גור : זה הדבר הראשון, הדבר הבא,
- אמיר כוכבי : במליוני שקלים.

- נוה גור : הדבר הבא,
- אביבה גוטרמן : אמיר,
- אמיר כוכבי : בלי קיום תקין של הפקודה.
- נוה גור : אמיר כוכבי, אמיר כוכבי, הכשולן של הבימתרון,
- אמיר כוכבי : הדמגוגיה שלך.
- נוה גור : אני יודע למה התעוררת היום, אנחנו תיכף, נדבר על זה, אני יודע שקשה לך לשבת במקום שבו אתה יושב,
- אמיר כוכבי : היא כל כך מביכה ושקופה.
- נוה גור : אבל אתה פשוט מתקשה, אתה פשוט, אתה פשוט מתקשה לשמוע את הדברים.
- אמיר כוכבי : נוה, אתה דמגוג.
- נוה גור : הלאה, הדבר הבא,
- אמיר כוכבי : די, מהסוג ה,
- נוה גור : אמיר כוכבי, אל תחלק ציונים, כי הציונים שלך בשנה האחרונה, נמוכים מאוד, אז אל תדבר אתי על,
- אמיר כוכבי : אתה צריך להגיע לכתה, כדי לקבל ציונים.
- נוה גור : אל תדבר על דמגוגיה, אתה מנהל כרגע, שיח של דמגוגיה, אתה דמגוג,
- אמיר כוכבי : שולח לי מכתבים,
- נוה גור : ולכן, אתה עכשיו, הולך למקומות הקלים לך, אז בוא תרד למטה,
- אמיר כוכבי : המקומות הקלים.
- נוה גור : עכשיו, תרשה לי, אני לא הפרעתי לך ואתה כרגע, מפריע. גברתי המנכ"לית, הבקשה שלך, שאנחנו נציג ככה, קשיים כאלו ואחרים ולבקש מאתנו לעשות ככה וככה, אז בוא נזכיר, אמרת שאת רק פקידה, אז אי – את פקידה חשובה בעירייה הזאת, אבל אני מבקש ממך לא לבוא ולומר לנו, אילו מחמאות אנחנו צריכים לתת ואילו לא, את צריכה להתעסק בדו"ח הביקורת הזה, לקחת אותו ולהפנים אותו ולטפל בו. אגב, לך יש חיים נורא קלים, עד לרגע זה, כי שני הדו"חות הללו, הם דו"חות שאפשר לבוא ולומר

– אני לא הייתי פה קודם, אני לא עשיתי פה ככה וכן הלאה, היה פה מנכ"ל עירייה מצוין שלצערי, איננו פה, אבל בסופו של דבר, אבל בסופו של דבר, תצטרכי לראות שמה שניתן בדו"חות הללו, לא חוזרים ונשנים.

מעניין מה היית אומר לו, כשהוא היה יושב פה.

חי אדיב:

חסכון בדמי השכירות. אתם מדברים על הרצון לעבור פה ולא לעשות עוד פעם, דמגוגיה, אף אחד לא אמר שלא צריך לעבור, אף אחד לא אמר שצריך להרוס מבנים כאלה או אחרים, כל מה שנאמר, זה שצריך לבחון את החלופות וללכת על החלופה הטובה ביותר. אבל כשמדברים על חסכון בדמי שכירות, אז שוכחים לבוא ולומר שהתמשכות של פרויקט במשך כל כך הרבה חודשים, גרם לנזקים ולעלויות מאוד מאוד גבוהות בדמי השכירות. גם לגבי סוגית הכשלון ובוזה אסיים אופיר, גם להתייחסותך וגם לראש העירייה. תראה, אני רוצה לקחת סיטואציה שהיתה יכולה לקרות פה. שהיה נכנס מישוהו למבנה העירייה והיה חלילה, בסדר? היה קורס פה מבנה כזה או אחר, על איזה תושב,

נוה גור:

חלילה.

יגאל הררי:

חלילה, אמרתי.

נוה גור:

הוא אמר, הוא אמר.

חי אדיב:

עכשיו, מה קורה בסיטואציה כזאת? מה שקורה בסיטואציה כזאת, זה שמתחילים את כל הבדיקות ובודקים, האם היתה אחריות למהנדסת העירייה והאם היתה אחריות למנהל הפרויקט, מי שביצע את הפרויקט ובודקים אם היתה אחריות לסגן ראש העירייה ובודקים האם היתה אחריות לראש העירייה ובסוף, מחפשים מי האחראי לנושא הזה. כי בסוף, אותו אדם שנפל עליו הקיר, כבר איננו פה. נשאלת השאלה, על מי האחריות וכשאני מדבר על כשלון, אני מדבר על כשלון של ראש העירייה. אגב, אופיר, יש פה עובדי עירייה מצוינים ויש פה גם כאלה שאינם ראויים שיהיו פה, לא צריך להתבייש. כיוון שאם יש מקום שבו נכשלת העירייה, צריך ראש העירייה לבוא ולומר, פה אנחנו נכשלים, אם זה לא אחריות שלי, כמנהל

נוה גור:

העירייה, יש פה מנהל אגף כזה או אחר שלא צריך להיות פה, לא צריך להתבייש ולא אמרתי על עובדי עירייה כאלו או אחרים, שנכשלו בנושא הזה. סליחה, אל תפריע לי בבקשה. לכן, לבוא ולהגייד שאמרנו על כל עובדי העירייה וכן הלאה. כשמסתכלים על הדו"חות הללו, יש פה כשלון חרוץ של מי שעומד בראש המערכת הזאת, שאומר, פעם אחת – טעות, פעם שנייה – צירוף מקרים ופעם שלישית – זו כבר שיטה. וזו שיטה כי הלקחים שעלו פה מעידים על שיטה קלוקלת שאומרת בצורה מאוד מאוד פשוטה, לי כראש עירייה, לא אכפת מהכסף של התושבים, לא אכפת לי אם הפרויקט יעלה 5 מליון שקלים או 20 מליון שקלים, אחרי זה, נגיד זה היה בלית ברירה, אחרי זה, נגיד יש שינויים וכן הלאה. ולכן, אמיר כוכבי, ולכן, יואב רוזן, פניתי אליכם היום, תגיד דמגוגיה, תגיד מה שאתה רוצה, לגן, פניתי אליכם בפנייה פומבית, בפנייה פומבית ונדבר על זה, ונדבר על זה גם, ונדבר על זה גם, כשנדבר על התקציב ואני אומר, ואני אומר לכם, קומו מתוך הקואליציה הרעה הזו, כיוון שמי שעומד,

אמיר כוכבי: לא מסוגל,

נוה גור: כיוון שמי שעומד, כיוון שמי, תסתכל על חברת המועצה שלצידיך, איך היא יושבת בשקט וקשה לה עם מה שאתה אומר.

אמיר כוכבי: איזה,

נוה גור: ולכן, אני בא ואומר, קומו, קומו מתוך הקואליציה הרעה הזאת, קומו מתוך הקואליציה הרעה הזאת, קומו מתוך הקואליציה הרעה הזאת, לפני התקציב, לפני שתצטרכו לאשר את התקציב (לא ברור – מדברים יחד), קומו, תסתכלו על הדו"ח של המבקר ותבינו, של מי הכשלון.

יגאל הררי: תודה רבה.

(לא ברור – מדברים יחד)

אמיר כוכבי: פעם אמרו על ביבי שיד ימין שלו, לא יודעת מיד שמאל שלו,

יגאל הררי: הוא מת, מסכן.

אמיר כוכבי: ו,

- יגאל הררי: ביבי או זה שעמד?
(צוחקים)
- יגאל הררי: תגיד תיכף זה ככה בצער, שניהם.
- אמיר כוכבי: נוה, נפגשים פה סביב לשולחן (לא ברור), אבל אני חייב להעיר לך הערה אישית (לא ברור – מדברים ביחד)
- נוה גור: אותך, הציבור מתקשה ל,
אמיר כוכבי: יש אלפים,
נוה גור: אותך, הציבור מתקשה ל (לא ברור)
(לא ברור – מדברים יחד)
- נוה גור: אמיר כוכבי, תהייה ישר עם עצמך,
אמיר כוכבי: עם עצמך, אתה הרי, יודע להגיד רק מה שאתה רוצה. אתה שוכח שדו"חות המבקר האלה, שניהם, מי שהביא לפתחו של המבקר, זה אותם אנשים שאתה ככה, מהר, ממחר לזלזל בהם, אתה לא עשית פה, שום דבר במועצה, אבל אתה יודע לזלזל בכולם. יש פה 4 חברי מועצה, 3 חברי מועצה, שהביאו את הדברים האלה למבקר ועוד כמה, שהיו מעורבים בסיוע, כשהיה צריך, אבל אתה יודע הכל, יותר טוב מכולם, זה מעניין שלמנכ"לית עשית חיים קלים, אבל כן, נתת ציונים. אבל בוא, תלמד את יד שמאל, להקשיב ליד ימין, זה יעשה לך את החיים יותר פשוטים ונעימים.
- על הדו"ח, אני כן, חייב להעיר הערה. אני יודע שאת כבר, מטפלת בה, מה שעובר ואמרתי את זה גם, על דו"ח 19, כחוט השני, בין הדו"חות האלה, זה המנהל פרויקט והתחושה שלי היא שדווקא, אם לוקחים בפרויקטים בסדר גודל רציני, ראש אגף שהוא לאו דווקא, קשור לסביבת עבודה, היכולת שלו, אי – זה יתן לו קצת עניין ביום יום, אני מרשה לעצמי להציע וגם, וגם, בסופו של דבר, (לא ברור – מדברים יחד) יאפשר לקדם את הפרויקטים בצורה הטובה ביותר.
- חי אדיב: תודה אמיר. אדוני, מבקר העירייה. כן, כן.

מוטי פרוינד: חצי דקה, אני מבקש. 3 הערות נקודתיות ומשפט לסיכום. אחד – לגבי העלות של הפרויקט. באותה נקודה שאני בדקתי את הפרויקט, העלות הישירה היתה 15. מליון שקל, עוד 2.7 מליון שקל, זה העלות של השכירויות, בגלל העיכוב במעבר לממלכתי א'. זה נקודת הבהרה ראשונה. נקודת הבהרה שנייה – היום, למבנה הזה, יש את כל האישורים הבטיחותיים הנדרשים, יש עדיין, 3 ליקויי בטיחות שטרם הסתיימו ושיש לסיימם בהקדם.

שרונה הרשקו: האם המבנה מונגש לציבור?

חי אדיב: כן.

שרונה הרשקו: מונגש לציבור? הם יכולים לעלות לקומה שנייה?

מוטי פרוינד: המעלית טרם עובדת, אבל אני מניח שתוך ימים ספורים היא כן תעבוד. לגבי יגאל, אמרת, כולם ידעו על העלויות האמיתיות של הפרויקט, יכול להיות. אני מתייחס למה שמופיע בכתובים.

לסיכום – כפי שענייכם רואות, יש התייחסות, יש טיפול ואני רוצה לברך על כך. אני מקווה שכך הדברים ימשכו ואף יעמיקו יותר ויותר, את הטיפול בליקויים, תוך שמירה על טוהר המידות ושיפור השירות לתושבים. תודה רבה.

חי אדיב: תודה למבקר.

שרונה הרשקו: אפשר שנקבל את הכתב כמויות ואת החשבון הסופי ואני אבדוק את זה?

חי אדיב: קדימה, רבותי.

שרונה הרשקו: לא, חי, אתה מוכן לתת לי לבדוק את כתב הכמויות וגילוי מסמכים? אני יכולה לקבל את זה?

חי אדיב: זה לא אני מוכן, כל אחד, כל אחד יכול לבדוק מה שהוא רוצה, אין פה, אין פה,

שרונה הרשקו: לא, אני לא בועדת ביקורת.

חי אדיב: רבותי,

שרונה הרשקו: אני מבקשת גילוי מסמכים.

- חי אדיב: תני לי לסיים.
- שרונה הרשקו: אני רוצה לדעת אם אני אקבל אותם.
- חי אדיב: אני רוצה לסיים.
- שרונה הרשקו: שאלתי שאלה.
- חי אדיב: אני רוצה לסיים.
- שרונה הרשקו: עד היום, לא קיבלתי מענה, לא רק למכתבים, אלא לכמה נירות שאני מחכה להם.
- חי אדיב: רבותי, הקשבתי לכולכם בקשב רב ובואן נסכם את הדברים. ראשית, לחבריה הצעירים שמבקרים את ראש העיר, אז אני רוצה להסביר לכם את כללי המשחק ואת החוקים. מי שמדבר על חוקים ושקיפות, שיקרא את חוזר המנכ"ל. תפקיד ראש העיר להתוות חזון, מטרות, יעדים ותפקיד המנכ"ל לבצע!!!
- שרונה הרשקו: יש לך פה,
- חי אדיב: אל תפריעי לי, אל תפריעי לי, אל תפריעי לי,
- אמיר כוכבי: שרונה, את כל הזמן מפריעה.
- חי אדיב: אל תפריעי לי,
- שרונה הרשקו: למה?
- חי אדיב: זרקת סיסמאות,
- שרונה הרשקו: ציון,
- חי אדיב: יודעת לנהל פרויקטים, את יודעת לנהל פרויקט, פרויקט אחד, אבל 20, את לא מסוגלת.
- שרונה הרשקו: מה? למה? אתה יודע מה עשיתי?
- חי אדיב: אני לא יודע מה עשית ולא רוצה לדעת.
- שרונה הרשקו: להיפך, אני אומרת שאתה הצלת את הפרויקט,
- חי אדיב: בינתיים, תקשיבי,
- שרונה הרשקו: אתה ניהלת את הפרויקט ב,
- חי אדיב: תראו איזה תרבות, תראו איזה תרבות,

- אמיר כוכבי : חוסר הנימוס,
 שרונה הרשקו : למה בריונות?
 חי אדיב : הקשבתי לכם 4 שעות, אתם לא מסוגלים לשמוע את האמת שלי.
 שרונה הרשקו : למה? להיפך, יש פה ציון מצוין.
 אמיר כוכבי : די עם הבריונות.
 חי אדיב : אחד – תפקיד ראש העיר זה לחלום ויחד אתכם כמובן...., מי שמתן פעולה ומי שנמצא בקואליציה, בהחלט, לחלום חלומות, להגדיר מטרות ולפקח על התהליכים. מי שצריך לבצע זה מנכ"ל עירייה והמנהלים ומי שלא מסוגל, לא יהיה פה מנהל נקודה. יש פה כמה מנהלים שלא נמצאים פה, בלי שמות. הדבר השני, אני רוצה להתייחס במקרו לדו"ח המבקר. אנחנו כבר עובדים 11 שנה, אני נותן למבקר העירייה, כולל, לפעמים, משימות שאני מציב יעדים, באופן אישי, לבדוק והוא ימשיך לבדוק. יחד עם זאת, לא כל מילה שהמבקר אומר לי, אני מסכים אתו. ולא כל מה שנכתב, שמעתם את התגובה של מנהל האגף האחר ובטח, לא נשמע פה ולא נתתי לייצג את כבודם כי זכותם לבוא ולהגיד לכם, את הדברים האחרים. אולי בוועדת הביקורת, חלק נאמר, חלק לא נאמר, יש להם מה להגיד. אגב דוגמא לסיכום, של מה ששמעתי ככה, בצליל, שעיריית הוד השרון נותנת היתרים בלי לשלם אגרה. אני לא מכיר דבר כזה. אז נכון, שהוא העיר הערה כדי לשפר את מנגנון הבקרה והפיקוח, כל הכבוד על זה, אבל אין דבר כזה!!!
- יגאל הררי : והיא לא יכולה,
 חי אדיב : אל תהפכו את זה למצב שעירייה נותנת היתרי בניה, בלי תשלום אגרות בניה,
 יגאל הררי : אדוני, בדו"ח, איפה כתוב, כפל חשבונות, אני רוצה שהיא תראה לי,
 חי אדיב : יפה, אז אני מבקש גם ממך, לא להפריע לי.
 יגאל הררי : לא סיסמאות, בלי סיסמאות.
 חי אדיב : הדבר השני,

- יגאל הררי: זה גם לא צריך,
- חי אדיב: הדבר השני, אני מבקר את המבקר, עכשיו. לא יכול להיות,
- יגאל הררי: קשקש בשבש.
- חי אדיב: אדוני המבקר, אני בלשכה במבנה ישן, צנוע ולא ביקרת אותי אף פעם, למה לא שיפצתי את המבנה הזה.
- שרונה הרשקו: בהחלט, סעיף.
- חי אדיב: ביקר אצלי דו"ח מבקר, מבקר ליכטנשטיין, דיבר אתי ואמר – אדוני ראש העיר, זו הלשכה הכי צנועה שראיתי בחיי, אז זה ככה, בשביל ייחוס. אבל בכל אופן, תודה על הביקורת, אבל אני אתן לך משפט שאני בטוח שחלקכם מכיר אותו. חבר'ה, מי שלא עושה, אף פעם, לא טועה. ומי שעושה היקפים, חסרי תקדים, בשנת 2012, דו"ח 19, כ- 200 מליון שקל בעירייה קטנה של 50,000 תושבים, עם עובדים ומנהלים מצומצמים, עושים פרויקטים של 200 מליון שקל, אין עיר כזאת, גם עיר פי שתיים, פי שלוש, פי ארבע, לא השקיעה סכומים מהסוג הזה. וב – 2013 השקענו כמעט 138 מליון, אין דבר כזה. עכשיו, עירייה שעושה את זה, מגיעה להישגים, ברור שיש גם טעויות. ואני לא נכנס לפרטים, כי הצגתם את כל הפרטים, אבל מי שלא עשה בחייו כלום, הוא בדרך כלל, המבקר הכי גדול, כי הוא לא יודע מה טוב, מה לא ואני לא מעיר פה, לאף אחד. אבל זה בערך, הדיאלוג שאני, שאני ב, חי אתו, במשך השנים האחרונות. אבל רבותי, יש לקחים, יש מסקנות, הוצגו לכם בצורה יפה, זה התפקיד של המנכ"לית והצוות המקצועי, להפיק אותם, לבקר ולפקח עליהם, שאכן, הדברים יתבצעו. חלק מהלקחים, הם דברים שלא יחזרו וחלק, שאפשר לתקן אותם תוך כדי. אלה החיים, זו המציאות והעירייה, עם כל הביקורת ועם כל הטענות ואפשר לבקר ואני יכול לקבל כל סעיף ויכול לתת לכם תשובה אחרת, הפוכה לגמרי אבל זה לא המקום ואין לי זמן לעשות את זה. אבל אני אגע בכמה נקודות, שאתם התייחסתם.

ממלכתי א' – קיבלנו תקציב ממשרד החינוך, להרוס את המבנה, להרוס המבנה ולבנות בנין חדש. בנינו בנין חדש, תוך חצי שנה. למה על זה, אתם לא מדברים? איזה עיר בונה בחצי שנה בית ספר?

שרונה הרשקו: זה לא בדו"ח ביקורת.

חי אדיב: איזה עיר, בטח שלא, לא בודקים דברים טובים, בודקים רק דברים רעים. ולכן, באופן טבעי,

שרונה הרשקו: לא, בוא נדבר על הביקורת.

חי אדיב: שנייה, אני לא מנהל אתך דיאלוג, אני מנהל דיאלוג עם עצמי ותקשיבי לי, 10 דקות.

יגאל הררי: 10:

חי אדיב: יש לי 10 לדו"ח 19 ויש לי 10 לדו"ח 20. אבל אני לא אדבר 20 דקות, עוד 5-10 דקות אני אגמור. בכל אופן, ממלכתי א' – למרות ההמלצה, אותם מנהלים שאתם מדברים, שהם לא אומרים את כל האמת ולא רוצים להגיד, אמרו – להרוס את המבנה. להרוס את הבניינים האלה, שאנחנו נמצאים פה. כאחד שמאמין בשימור, יש לנו כ- 30 אתרים בשימור, אני חושב שזה גאווה לעיר, ששמרנו את הבנין הזה, המבנה הזה, זה מבנה של ממלכתי א', יהפך למרכז תרבות, נוער ופנאי לצעירים ולנוער. זה מה שיקרה, זה העתיד שלו, הסופי ולכן, טוב ששימרו ועם העלויות, אתם יכולים להתווכח, לבדוק עלויות כמויות, תעשו מה שאתם מבינים, אני חושב שעשינו מעשה טוב, עם כל התקלות שהיו בדרך. אבל מי שלא חווה ולא ראה את המנהלים, אחרי שנשרף, ועדת תכנון ובניה, שלא תכננו להעביר אותה, לא רצינו להעביר אותה, לא בתקופת בחירות, אמרנו, בתקופה הזאת, זה לא הזמן, אין זמן למערכת לבדוק, לבקר, נדחה את זה לאחרי הבחירות. נפל עלינו כרעם ביום בהיר, אתם שוכחים את עשרות הדיונים, את הלילות והימים שאנשים פה, לא ישנו, מעבר לחקירות משטרה, בדיקות, להזכיר לכם, גם המשרדים של היועץ המשפטי נשרפו, גם זה עלה כסף. והיו פה תהליכים וטראומות והתלבטויות, האם בכלל, צריך לעבור או לשפץ שם

את המבנה ולהשאיר אותם שם? למרות כל המחיר הכבד, החלטנו החלטה, תוך כדי תנועה, גם תכננו, גם ליווינו, גם מינינו פרויקט וגם מינינו מנהל פרויקט על מנהל הפרויקט.

שרונה הרשקו: הוא היה צריך לקבל גם, תעודת הצטיינות.

חי אדיב: שנייה, שנייה, אל תענו לי, אני מקבל את ההערה של לשים מנהל נוסף.

שרונה הרשקו: ואני לא צינית, אני מדברת ברצינות.

חי אדיב: אל תפריעו לי, אל תפריעו לי, אני מקבל את ההערה,

שרונה הרשקו: לא הספקתי להגיד את הדברים הטובים, קודם.

חי אדיב: היא רחוקה, היא רחוקה, היא טובה, היא נכונה, כשיש הרבה מאוד

פרויקטים. כשיש פרויקטים אחד או שניים, נכון, מנהל אגף התשתיות, יוכל לנהל אותם יפה, אתה מנהל אותם. אבל כשיש 20 או 30, אז יש צורך באמת, לשים עוד מנהל, בנוסף.

שרונה הרשקו: נכון.

חי אדיב: למרות שלא תמיד זה מקובל. יש מנהל פרויקט, הוא מקבל כסף על זה, הוא

לא עשה את עבודתו, שילך הביתה. וזה חלק מהביקורת שלי גם ואני מקבל את הערת הביקורת. אבל בואו נשים את הדברים בפרופורציות. בכל אופן, ממלכתי אי מבחינתי, עבר תהליך של חשיבה עם כל הסיכונים ועם כל סקר סיכונים ועם כל המקרים והתגובות ועשינו את הכל ובסופו של דבר, אנחנו לא מופתעים מהסכום, שום סכום, כי ידענו שזה יגיע לסכום כאלה. רק מה? החלטנו שמנה ראשונה, תהיה ב – 5 או ב- 6 מליון שקל. ואחרי זה, מה שקרה, בהחלטה של כמה שבועות, חטפנו את מה שחטפנו וקיבלנו החלטות, לטוב ולרע, אני מקווה שנוכל להכנס לבד, היה מצוין, עם כל הבעיות. ולכן, ממלכתי אי, אתר לשימור, אני מקווה שנוכל להכנס ל (לא ברור) של בנין עירייה והיכל תרבות בשנים הבאות, באיזור הפנוי יחסית וגם הגזברות, צטרכו לעבור לפה וגם אולי, אגפים אחרים ונתכנס יותר ויותר. אני לא רוצה לדבר על רמת השירות שהשתפרה פה, שאכן, כולם נמצאים באיזור, אני לא רוצה לדבר על שהמערכת יכולה להתנהל יותר טובה. אוקי, עדיין,

יש לנו מה לשפר, עם כל הכבוד. לגבי שבילי האופניים – זה פרויקט לאומי, פרויקט שכל מי שאומר, אה, זה מופסק באמצע או תקוע באמצע, צריך לזכור דבר אחד: יש להוד השרון תוכנית אב של 50 ק"מ שבילי אופניים, יהיה 50 ק"מ שבילי אופניים, הבעיות של הוד השרון, לא אופייניות לערים אחרות. יש שכונות וותיקות שבנויות ויש שם מסחר ותעשייה והכל ויש שכונות חדשות, שכונות חדשות זה בעיה, זה נבנה, זה חלק מהעניין. בשכונות הישנות, יש בעיות תשתית, חלק מהעיכוב, חצי שנה, זה לקו המתח, מי שלא יודע, בחברת חשמל, חצי שנה לחכות. אתם הכנסתם את זה ללוי"ז? הכנסתם למה זה נתקע? זה בגלל מנהל הפרויקט? זה בגלל חברת חשמל? זה בגלל מישהו אחר?

- שרונה הרשקו: אתם הייתם צריכים להכניס את זה ללוי"ז.
 חי אדיב: הלאה.
- שרונה הרשקו: למה, זה מפתיע אתכם חברת חשמל?
 חי אדיב: חברת חשמל, זה אחד הגורמים,
- שרונה הרשקו: או שזה פעם ראשונה שעובדים עם חברת חשמל?
 חי אדיב: לכן,
- יגאל הררי: יו, מה זה נו, שרונה.
 חי אדיב: לכן, הסיכום הוא,
- שרונה הרשקו: לא הספקתי כלום, אני עכשיו, אתייחס.
 חי אדיב: שנקבל באהבה את ההערות של הביקורת, אבל שבילי אופניים הם כמו לגו שכל פעם, מרכיבים חלק בלגו הזה ובסוף, הוא יושלם הלכה למעשה ואני מאמין שרוב הציבור נהנה ממנו ויהנה ממנו, יותר ויותר.
- לגבי הבריכה – אין לי וויכוח, אנחנו צריכים לסגור עניין, לטוב ולרע וניקח את זה לתסותינו, עם כל הבעיות ועם כל המשמעויות של זה.
- שרונה הרשקו: אני רק מזכירה לכם שזאת ביקורת מעקב, זאת לא הביקורת הראשונה,
 חי אדיב: הלאה, אנחנו סיימנו. בכל אופן,
 יגאל הררי: אפשר להפריע?

חי אדיב: בכל מקרה, בכל מקרה רבותי, באמת, באמת, כל 5 שנים, בשנת הבחירות, המנגנון עסוק בדברים נוספים ואחרים וההצטרפות הזאת של שני דו"חות לא טובה לכולנו וגם מבחינת הישיבה פה,

חי, לא התייחסת לנושא שהגזבר לא התייחס לדו"ח. שרונה הרשקו:

חי אדיב: אבל חלק מהדו"חות תוך כדי עבודה הפקנו לקחים, המנהלים הפיקו לקחים, שמענו, אפילו בשטח, זה שזה נכתב בדילי זזה שזה נידון בדילי, זה לא אומר שחלק מהלקחים לא הופקו וחלק ימשיכו להיות במעקב וטיפול. אני מאמין שהמנכ"לית, יחסית החדשה, שכבר נמצאת פה שנה, תמשיך להפיק את הלקחים/

עוד אין לה שנה, ונאחל לה שנים רבות. יגאל הררי:

חי אדיב: ותקדם את העניין. אני מודה לכל המנהלים, למרות העומסים ולמרות הלחצים, עמדו במשימות עם כל הבעיות שישנן. תודה רבה.

(לא ברור – מדברים יחד)

ניצה משה: מקבלת את המלצות מבקר העירייה לדו"ח מספר 20, לשנת 2013.

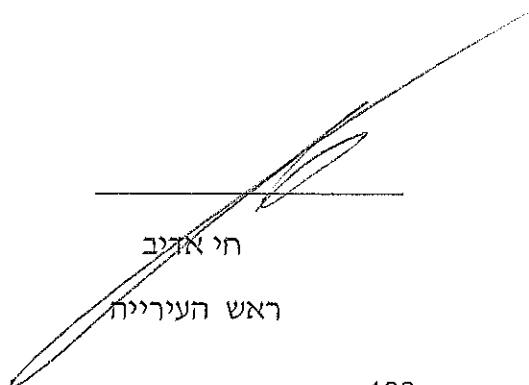
חי, יגאל, חנוכה, תקווה, שאבי, (לא ברור – מדברים יחד)

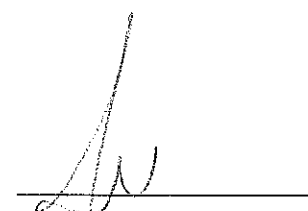
הצבעה:

13 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, משה חנוכה, תקווה גלם, נוה גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 183/14:

מועצת העירייה מקבלת את המלצות מבקר העירייה לדו"ח מספר 20 לשנת 2013.

חי אדיב
ראש העירייה

ניצה משה
מרכזת ישיבות המועצה